PSALTIREA

PSALTIREA

PROOROCULUI ŞI ÎMPĂRATULUI

DAVID

Hristos Se naşte, slăviţi-L! Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L! Hristos pe pământ, înălţaţi-vă! Cântaţi Domnului tot pământul, şi cu veselie lăudaţi-L popoare, că S-a preaslăvit.

Pe cel căzut pentru neascultare, pe cel făcut după chipul lui Dumnezeu, pe cel ce era cu totul în stricăciune, pe cel lipsit de viaţa dumnezeiască cea bună iarăşi îl înnoieşte, ca un înţelept Ziditor, că S-a preaslăvit!

Văzând Ziditorul pe omul pe care l-a zidit cu mâinile pierind, plecând cerurile S-a pogorât şi pe acesta, întrupându-Se din dumnezeiasca Fecioară, îl zideşte cu totul din nou, cu adevărat, că S-a preaslăvit!

Înţelepciunea, Cuvântul şi Puterea, Fiul şi strălucirea Tatălui, Hristos-Dumnezeu, tăinuindu-Se de puterile cele cu mult mai presus de lume şi de cele ce sunt pe pământ şi întrupându-Se ne-a înoit pe noi, că S-a preaslăvit!

Cântarea 1 de la Slujba Naşterii Domului

CUVÂNT ÎNAINTE

Pentru puterea Psalmilor şi ce este Psaltirea

Ce este soarele între celelalte lumini ale Cerului, aceea este *Psaltirea* între celelalte cărți însuflate de Dumnezeu. Soarele luminează toate marginile lumii; *Psaltirea* luminează toate simțurile inimii, toate cugetele sufletului şi toate mişcările minții în acest μικρος κοσμος, adică „lume în mic" – căci astfel se înțelege omul a fi, o „lume în mic"; îl încălzeşte şi-l veseleşte, îl luminează prin cunoştința adevărului şi prin descoperirea dumnezeeştilor Taine. Îl cuprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt şi cu umilința lacrimilor. Îl veseleşte cu aducerea aminte de Dumnezeu şi cu făgăduința veşnicelor bunătăți ale Ierusalímului Ceresc. Încât nu este aşa de trebuincioasă călătoria Soarelui lumii, câtă este citirea *Psaltirii*

omului. Că zice Sfântul Ioán Gură de Aur: Mai bine să înceteze Soarele din călătoria sa, decât să înceteze citirea *Psaltirii*; că *Psaltirea* este mai folositoare decât toate cărțile. Toate cărțile, zice, sunt de folos şi mare îngrijorare fac dracilor, dar nu ca *Psaltirea*. Zice şi Marele Vasílie: Nici o carte alta slăveşte pre Dumnezeu precum *Psaltirea*, nici se poate a se asemăna cu folosul ei. Voia îți este a şti folosurile ce se pricinuiesc din citirea *Psalmilor*? Însuți le vei pricepe, numai de vei ceti cu luare aminte, cu trezvire şi cu pricepere, că nu este cu putință a număra ce poate lucra *Psaltirea*: Cu Îngerii slăveşte pre Dumnezeu; pre lumea cea din cer şi pre cea de sub cer o cheamă spre slavoslovia lui Dumnezeu; pre draci ceartă, mare plâns şi mare durere face diavolilor; pentru împărați, pentru boieri şi pentru toată lumea pre Dumnezeu roagă; lucrează sfințenie, pre suflet ca soarele luminează, ca apa curățeşte, ca focul încălzeşte, ca untul de lemn cu îndurarea lui Dumnezeu unge; poftele tru-

peşti, urgia şi mânia le potoleşte; înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei; mai înainte spune cele viitoare, alege aceste de acum, aduce aminte de cele trecute. Citirea *Psalmilor* cu luare aminte, şi din inimă împietrită scoate lacrimi. *Psaltirea* este partea cea aleasă cu Îngerii, cântarea preaiubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcătos, mângâiere bătrânilor, înfrumuseţare tinerilor, luminare şi înţelepciune a pruncilor, podoabă preafrumoasă femeilor celor înţelepte; dătătoare de smerenie, izgonitoare trufaşilor draci, armă întru înfricoşările de noapte, odihnă ostenelilor de ziuă. *Psaltirea* este lucru îngeresc, moştenire cerească, tămâie duhovnicească. Şi ce zic multe? Tuturor toate este *Cartea Psalmilor*. Pentru aceasta unii au numit-o *Biblie* mică, pentru că toate câte sunt pre larg în cărţile Legământului Vechi şi ale celui Nou, toate sunt tâlcuite pre scurt de Duhul Sfânt în *Psaltire*. Alţii au potrivit *Psaltirea* ca o comoară mare de obşte, căci toate vistieriile înţelep-

ciunii şi ale cunoştinţei de Dumnezeu sunt ascunse într'însa. Această neîmpuţinată şi fără de preţ mare comoară o hărăzesc dragostei tale, iubite cititorule, ca dintru asta să-ţi agoniseşti ţie bogăţie veşnică, nestricăcioasă, păstrată în ceruri, unde furii nu se apropie, nici rugina o strică. Căreia şi noi, ca să ne învrednicim împreună cu voi, pre cel în Treime proslăvit Dumnezeu roagă, şi Lui împreună de toate să-i dăm mulţămită. Amin.

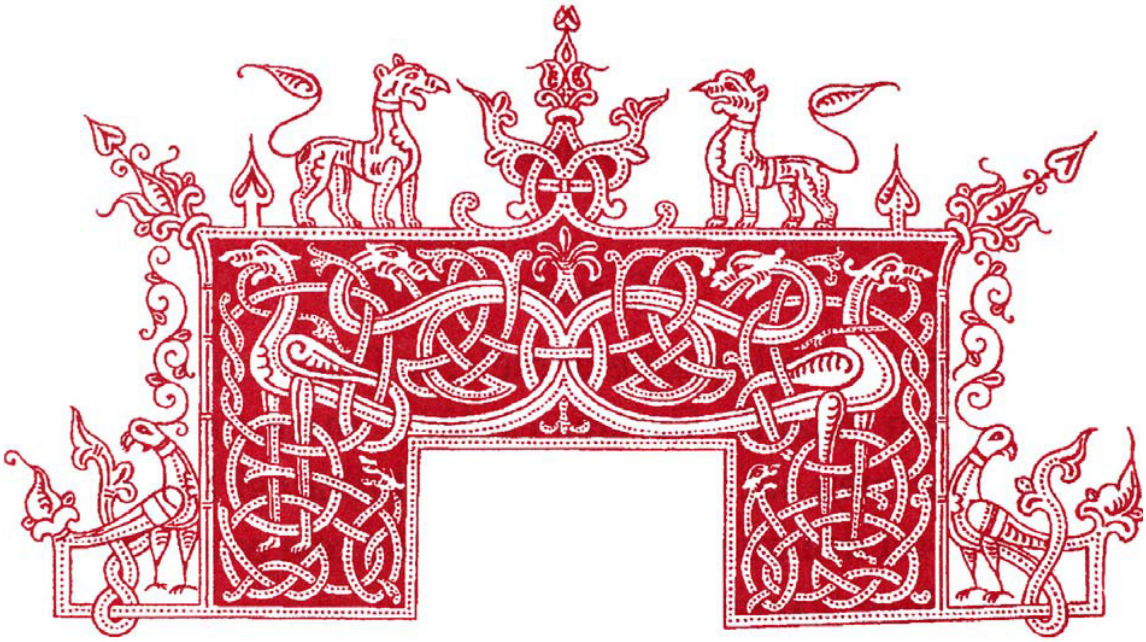

RÂNDUIALĂ

cum se cade a ceti Psaltirea deosebi.

De eşti preot, începe aşa: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...**

Iară de nu, zi: **Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte pre noi, Amin.**

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., şi după *Tatăl nostru...,*
Troparele, glas 6:

Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne pre noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pre noi.

Slavă...

Cinstita prăznuire a Prorocului Tău, Doamne, cer Biserica o a arătat, că Îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră.

Şi acum...

Multe sunt mulţimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, mântuire trebuindu-mi, cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ca să dea mie iertare pentru răutăţile ce am făcut, ceea ce eşti una

binecuvântată.

Apoi *Doamne miluieşte,* de 40 de ori. Şi te închină cât îți este cu putință. Dupre aceea, începe rugăciunea aceasta către Preasfânta Treime, la începutul Psaltirii:

Întrutot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorul a toată lumea, ajută şi îndreptează inima mea spre a începe cu înțelegere şi a sfârşi cu lucruri bune aceşti de Dumnezeu însuflați Psalmi, pre care Sfântul Duh prin buzele lui Davíd a irumpt, pre care acum voi a grăi, eu nevrednicul. Ci înțelegând a mea nepricepere, căzând mă rog Ție, ajutorul cel de la Tine cerând. Doamne, îndreptează mintea mea şi-mi întăreşte inima, nu de graiurile buzelor să mă îngreuiez, ci de înțelesul celor grăite să mă veselesc, şi să mă gătesc spre lucrarea celor bune, care mă învăț şi grăiesc; ca, prin lucrarea celor bune luminându-mă, la judecată, părții celei de-a dreapta părtaş să

fiu, cu toți aleşii Tăi. Şi acum, Stăpâne, blagosloveşte ca, suspinând din inimă, cu limba să cânt grăind aşa: ***Veniți să ne închinăm...,*** **de 3 ori.**

Apoi stăi puțin, până ce se liniştesc toate simțirile. Atunci fă începutul, nu în grabă, fără lenevire, şi cu umilință şi în zdrobirea inimii zi acestea: *Fericit bărbatul...,* încet şi cu înțelegere, cu luare aminte, iară nu grăbindu-te, pentru ca şi cu mintea să înțelegi cele grăite.

CATISMA ÎNTÂIA

Psalmul lui Davíd, nescris deasupra la Iudéi, **1**.

Fericit bărbatul, care nu a umblat în sfatul necinstitorilor, şi în calea păcătoşilor nu a stătut şi pre scaunul pierzătorilor nu a şezut; ci în legea Domnului voia lui, şi la legea Lui va cugeta ziua şi noaptea. Şi va fi ca un pom sădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa, şi frunza lui nu va cădea, şi toate, oricâte va face, vor spori. Nu aşa necinstitorii, nu aşa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pre faţa pământului. Pentru aceasta nu vor învia necinstitorii la Judecată, nici păcătoşii în sfatul

drepților; că ştie Domnul calea drepților, şi calea necinstitorilor va pieri.

Psalmul lui Davíd, **2**.

Pentru ce s'au întărâtat neamurile, şi noroadele au cugetat cele deşarte? Stătut-au de față împărații pământului, şi boierii s'au adunat întruolaltă asupra Domnului şi asupra Unsului Lui. Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor! Cel ce locuieşte în ceruri va râde de dânşii, şi Domnul va batjocuri pre ei. Atuncea va grăi către dânşii întru mânia Sa, şi întru iuțimea Sa va tulbura pre ei. Iară Eu sunt pus Împărat de Dânsul peste Sión, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut. Cere de la Mine, şi voi da Ție neamurile moştenirea Ta, şi biruința Ta marginile pământului.

Paşte-Vei pre dânşii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pre dânşii. Şi acum, împărați, înțelegeți; învățați-vă toți care judecați pământul! Slujiți Domnului cu frică, şi vă bucurați Lui cu cutremur! Luați învățătură, ca nu cândva să Se mânie Domnul şi să pieriți din calea cea dreaptă. Când se va aprinde degrab iuțimea Lui; fericiți toți care nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul lui Davíd, când a fugit de către fața lui Abessalóm, fiul său, în pustie, **3**.

Doamne, cât s'au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea! Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui! Dară Tu, Doamne, sprijinătorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat, şi m'a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Şi eu

am adormit şi am dormit, sculatu-m'am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de noroade, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne; mântuieşte-mă, Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pre toți cei ce vrăjmăşuiesc mie în deşert, dinții păcătoşilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, şi peste norodul Tău blagoslovenia Ta.

Slavă...

Întru sfârşit, în laude: cântarea lui Davíd, **4**.

Când am chemat eu, auzitu-m'ai, Dumnezeul dreptății mele; întru necaz m'ai desfătat, milostiveşte-Te spre mine şi auzi rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deşertăciune şi căutați minciună? Şi să ştiți că minunat a făcut Domnul pre cel cuvios al Său. Domnul mă va

auzi, când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, şi nu greşiți; cele ce ziceți în inimile voastre, întru aşternuturile voastre vă umiliți. Jertfiți jertfa dreptății şi nădăjduiți spre Domnul. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemna-tu-s'a peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, de roada grâului, a vinului şi a untului lor de lemn s'au umplut. Cu pace, împreună mă voi culca şi voi adormi, că Tu, Doamne deosebi întru nădejde m'ai aşezat.

Întru sfârşit, pentru cea moştenitoare:
psalmul lui Davíd, **5**.

Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu; căci către Tine mă voi ruga, Doamne. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea Ta

şi mă vei vedea. Că nu Dumnezeu ce voieşti fărădelege Tu eşti. Nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte, nici vor petrece călcătorii de lege înaintea ochilor Tăi; urât-ai pre toți cei ce lucrează fărădelegea. Pierde-vei pre toți cei ce grăiesc minciuna; bărbatul sângiurilor şi vicleanul este urâciune înaintea Domnului. Iară eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta. Doamne, povățuieşte-mă întru dreptatea Ta; pentru vrăjmaşii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea; că nu este în gura lor adevăr, inima lor deşartă, groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor vicleneau. Judecă pre ei, Dumnezeule; cadă din sfaturile lor; după mulțimea păgânătăților lor, leapădă pre dânşii, că Te-au amărât, Doamne. Şi să se

veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura, şi Te vei sălăşlui întru dânşii, şi se vor lăuda întru Tine toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne; căci cu arma buneivoiri ai încununat pre noi.

Întru sfârşit, întru cântări, pentru a opta:
psalmul lui Davíd, **6**.

Doamne, nu cu iuțimea Ta să vădeşti pre mine, nici cu mânia Ta să mă certi. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s'au tulburat oasele mele, şi sufletul meu s'a tulburat foarte; şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne, izbăveşte sufletul meu; mântuieşte-mă, pentru mila Ta. Că nu este în moarte cel ce pomeneşte pre Tine; şi în iad cine se va mărturisi Ție? Ostenit-am întru suspinul

meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu; cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda. Tulburatu-s'a de mânie ochiul meu; învechitu-m'am întru toți vrăjmaşii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se ruşineze şi să se tulbure toți vrăjmaşii mei; să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrab.

Slavă...

Psalmul lui Davíd, pre care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Húsi, feciorul lui Iemenì, 7.

Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit; mântuieşte-mă de toți cei ce mă prigonesc şi mă izbăveşte. Ca nu cândva să răpească precum un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăveşte, nici cel ce mântuieşte. Doamne, Dum-

nezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele, de am răsplătit celor ce răsplătesc mie, rele, să cad adică de la vrăjmaşii mei deşert; să gonească dar vrăjmaşul sufletul meu şi să prindă pre el; şi să calce în pământ viața mea şi slava mea, în țărână să o aşeze. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta; înalță-Te întru hotarele vrăjmaşilor mei. Şi Te scoală, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca pre care ai poruncit, şi adunare de noroade Te va înconjura, şi pentru aceasta la înălțime Te întoarce. Domnul va judeca pre noroade. Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea, şi după nerăutatea mea asupra mea. Sfârşească-se viclenia păcătoşilor, şi vei îndrepta pre cel drept, Cel ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule. Drept este ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce

mântuieşte pre cei drepți la inimă. Dumnezeu este judecător drept şi tare şi îndelung răbdător, şi neaducând mânie în toate zilele. De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci; arcul Său a încordat şi l-a gătit, şi într'însul a gătit vasele morții; săgețile Sale celor ce se ard le-a lucrat. Iată a chinuit cu nedreptatea, zămislit-a durere şi a născut fărădelege. Groapă a săpat şi o a deschis pre ea, şi va cădea în groapa care o a făcut. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, şi pre creştetul lui nedreptatea lui se va pogorî. Mărturisi-mă-voi Domnului, după dreptatea Lui, şi voi cânta numele Domnului celui Înalt.

Întru sfârşit, pentru teascuri: psalmul lui Davíd, **8**.

Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul! Că s'a înălțat mare cuviința Ta mai presus

de ceruri. Din gura pruncilor şi a celor ce sug, ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să sfărmi pre vrăjmaşul şi izbânditorul. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna şi stelele, care Tu ai întemeiat. Ce este omul, că pomeneşti pre el? Sau fiul omului, că cercetezi pre el? Micşorat-ai pre dânsul puțin oarece decât îngerii, cu slavă şi cu cinste ai încununat pre el, şi l-ai pus peste lucrurile mâinilor Tale. Toate ai supus sub picioarele lui: oile şi boii, toate, încă şi dobitoacele câmpului, pasările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Slavă...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Întru fărădelegi zămislit fiind eu, curvarul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, curățește pre mine, păcătosul, şi mă mântuieşte.

De vreme ce dreptul abia se mântuieşte, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul? Cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei: ci cu năimiții din al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Brațele părinteşti grăbeşte a deschide mie, căci întru pierzare am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greşit-am la cer şi înaintea Ta.

Şi acum...

Nădejdea creştinilor, Preasfântă Fecioară, pre Dumnezeu Care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, neîncetat Îl roagă, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate tuturor, şi îndreptarea vieții, celor ce cu credință şi cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule cel neajuns, Începătorule al luminii şi Puterea cea mai presus de minte; Părintele Cuvântului celui ipostatic şi Purcezătorul celui de o putere al Tău Duh; Care pentru mila milostivirii şi negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea firea omenească, cea întru întunericul păcatului ținută, ci, cu dumnezeieştile lumini ale sfintelor Tale învățături, a Legii şi a Prorocilor, ai luminat lumea; iară întru cele de apoi, pre acel Unul născut Fiul Tău bine ai voit în trup a ne străluci, şi către stră-

lucirea luminării Tale pre noi a povățui; fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre, şi dăruieşte nouă, Dumnezeule, cu priveghetoare şi treză inimă să petrecem toată noaptea acestei vieți, aşteptând venirea Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor. Ca nu culcați şi dormind, ci priveghind şi îndeletnicindu-ne cu lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, şi întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde glasul celor ce prăznuiesc neîncetat este, şi nespusa dulceață a acelor ce văd a feței Tale cea negrăită frumusețe. Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ție slavă înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună şi celui Unuia născut Fiului Tău, şi Preasfântului şi de viață făcătorului Duhului Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUA

Întru sfârşit, pentru cele ascunse ale Fiului: psalmul lui Davíd, **9**.

Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. Veseli-mă-voi şi mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Înalte. Când se va întoarce vrăjmaşul meu înapoi, slăbi-vor şi vor pieri de către faţa Ta; că ai făcut judecata mea şi îndreptarea mea; şezut-ai pre scaun, Cela ce judeci dreptatea. Certat-ai neamurile şi a pierit necinstitorul; numele lui ai stins

în veac şi în veacul veacului. Vrăjmaşului i-au lipsit săbiile întru sfârşit, şi cetăţile i-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lui cu sunet. Şi Domnul în veac rămâne; gătit-a la judecată scaunul Său, şi El va judeca lumea întru dreptate; judeca-va norodul cu îndreptare. Şi S'a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase în necazuri. Şi să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc numele Tău; că nu ai părăsit pre cei ce caută pre Tine, Doamne. Cântaţi Domnului Celui ce locuieşte în Sión, vestiţi întru neamuri isprăvile Lui. Că Cel care cercetează sângiurile lor Şi-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor. Miluieşte-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmaşii mei, Cela ce mă înalţi din porţile morţii; ca să vestesc toate laudele Tale în porţile fiicei

Siónului, veseli-ne-vom de mântuirea Ta. Afundatu-s'au neamurile întru stricăciunea care au făcut, în cursa aceasta care au ascuns s'a prins piciorul lor. Cunoaşte-se Domnul, judecăți făcând; întru faptele mâinilor sale s'a prins păcătosul. Întoarcă-se păcătoşii la iad, toate neamurile cele ce uită pre Dumnezeu. Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârşit. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, judece-se neamurile înaintea Ta. Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi de necazuri? Când se mândreşte necinstitorul, se aprinde săracul; prindu-se întru sfaturile care gândesc. Căci laudă-se păcătosul întru poftele sufletului său, şi

cel ce face strâmbătate bine se cuvintează. Întărâtat-a pre Domnul, păcătosul, după mulțimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-se judecățile Tale de către fața lui; peste toți vrăjmaşii săi va stăpâni. Că a zis întru inima sa: nu mă voi clăti, din neam în neam, fără de rău. A căruia de blestem gura lui este plină, şi de amărăciune şi de vicleşug, sub limba lui osteneală şi durere. Şade întru pitulare cu cei bogați întru ascunsuri, ca să ucidă pre cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită. Pândeşte întru ascuns, ca leul în culcuşul său; pândeşte ca să apuce pre săracul; să apuce pre săracul, ademenind pre el. În lațul său va smeri pre el, pleca-se-va şi va cădea, când va stăpâni el pre cei săraci. Că a

zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Sa, ca să nu vadă până în sfârşit. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalțe-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit. Pentru ce a mâniat necinstitorul pre Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întreba. Vezi, că Tu durerea şi iuțimea socoteşti, ca să dai pre el în mâinile Tale; Ție s'a lăsat săracul, sărmanului Tu fii ajutor. Zdrobeşte brațul celui păcătos şi vi-clean; căuta-se-va păcatul lui şi nu se va afla. Domnul este Împărat în veac şi în veacul veacului; pieriți, neamuri, din pământul Lui. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta. Judecă sărmanului şi smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pre pământ.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **10**.

Spre Domnul am nădăjduit; cum veți zice sufletului meu: mută-te în munți, ca o pasăre? Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au săgeți în tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pre cei drepți la inimă. Că cele ce Tu ai săvârşit, ei au stricat; dar dreptul ce a făcut? Domnul în Biserica cea Sfântă a Sa; Domnul în Cer scaunul Lui, ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui întreabă pre fiii oamenilor. Domnul întreabă pre cel drept, şi pre cel necinstitor; iară cel ce iubeşte nedreptatea urăşte sufletul său. Ploua-va peste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă pucioasă, şi duh de vifor partea paharului lor. Că drept este Domnul şi dreptatea a iubit, îndreptări a văzut faţa Lui.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru a opta: psalmul lui Davíd, **11**.

Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împuţinat adevărurile de către fiii oamenilor. Deşarte a grăit fiecare către vecinul său, buze viclene în inimă, şi în inimă a grăit rele. Pierdeva Domnul toate buzele cele viclene, şi limba cea mare grăitoare. Pre cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn? Pentru necazul mişeilor şi suspinul săracilor, acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-Mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru el. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curăţit de şapte ori. Tu, Doamne, vei păzi pre noi şi ne vei feri de neamul acesta în veac. Împrejur necinstitorii umblă; după înălţimea Ta ai înmulţit pre fiii oamenilor.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **12**.

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârşit? Până când întorci fața Ta de către mine? Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua şi noaptea? Până când se va înălța vrăjmaşul meu asupra mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: întăritu-m'am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voi clăti. Iară eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta, cânta-voi Domnului Celui ce a făcut bine mie, şi voi cânta numele Domnului Celui Înalt.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **13**.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este

Dumnezeu. Stricatu-s'au şi s'au urâțit întru meşteşuguri; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, ca să vadă de este care înțelege, sau care cercetează pre Dumnezeu. Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul. Au nu vor cunoaşte toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine, pre Domnul nu au chemat. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică, pentru că Domnul este în neamul dreptților. Sfatul săracului ați ruşinat, iară Domnul nădejdea lui este. Cine va da din Sión mântuirea lui Israíl? Când va întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-se-va Iácob şi se va veseli Israíl.

Slavă...

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **14**.

Doamne, cine va locui în locaşul Tău, sau cine va sălăşlui în muntele cel sfânt al Tău? Cel ce umblă fără prihană şi lucrează dreptate, cel ce grăieşte adevăr în inima sa, care nu a viclenit în limba sa nici a făcut aproapelui său rău, şi ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi. Defăimează-se înaintea lui cel ce vicleneşte; iară pre cei ce se tem de Domnul slăveşte, cel ce se jură aproapelui său şi nu se leapădă. Argintul său nu l-a dat în camătă, şi daruri asupra celor nevinovați nu a luat. Cel ce face acestea nu se va clăti în veac.

Scrisoare pre stâlp a lui Davíd, **15**.

Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjuit. Zis-am Domnului: Domnul meu eşti Tu, că de bunătățile mele nu ai

trebuință. Sfinților celor de pre pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii. Înmulțitu-s'au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. Nu voi aduna adunările lor din sângiuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele. Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu, Tu eşti Cela ce iarăşi aşezi moştenirea mea mie. Funii au căzut mie întru cei preaputernici, că moştenirea mea preaputernică este mie. Bine voi cuvânta pre Domnul, Cel ce m'a înțelepțit, şi încă până în noapte m'a pedepsit rărunchii mei. Mai nainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clătesc. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, şi s'a bucurat limba mea, şi încă şi trupul meu se va sălăşlui spre nădejde. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici

vei da pre cel cuvios al Tău să vadă stricăciune. Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta; frumusețI în dreapta Ta întru sfârşit.

Rugăciunea lui Davíd, **16**.

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze viclene. De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei vadă dreptăți. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m'ai lămurit, şi nu s'a aflat întru mine nedreptate. Ca să nu grăiască gura mea lucrurile oamenilor, pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre. Săvârşeşte paşii mei întru cărările Tale, ca să nu se clătească paşii mei. Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta mie şi auzi graiurile mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pre cei ce nădăjduiesc

spre Tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzeşte-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi de către faţa necinstitorilor care m'au necăjit, vrăjmaşii mei sufletul meu au cuprins. Grăsimea lor o au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă acum m'au înconjurat, ochii lor şi-au pus ca să-i plece la pământ. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, şi ca un pui de leu ce locuieşte întru ascunsuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină pre ei şi-i împiedică; izbăveşte sufletul meu de cel necinstitor, sabia Ta de la vrăjmaşii mâinii Tale. Doamne, de către cei puţini de pre pământ; desparte pre ei în viaţa lor, şi de cele ascunse ale Tale s'a umplut pântecele lor; săturatus'au de fii şi au lăsat rămăşiţele pruncilor lor. Iară eu întru dreptate mă

voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință aduc. Şi mă tem de tăiere, şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ție: Mai nainte de nevoia aceea, întoarce-mă şi mă mântuieşte.

Ca valurile mării s'au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu, însumi mă înviforăsc de multe greşale; ci la limanul cel lin prin pocăință mă îndreptează, Doamne, şi mă mântuieşte.

Slavă ...

Miluieşte-mă, a zis Davíd, şi eu strig către Tine: Greşit-am, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăință ştergând, miluieşte-mă.

Şi acum...

Solitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pre Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să izbăvească pre noi de toată răutatea şi nevoia vrăjmaşului, şi să dea nouă iertare de cele ce am greşit, pentru milele îndurărilor tale, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne întrutotputernice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al Unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deşteaptă, înțelegere nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt, către câştigarea şi îndestularea adevărului celui în Hristosul Tău, cu Care Ți se cuvine slavă, cinste şi închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

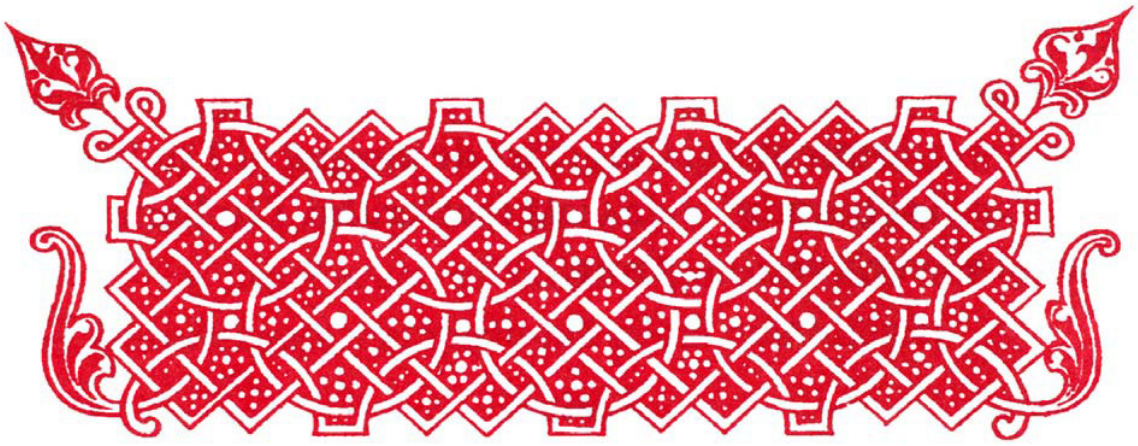

CATISMA A TREIA

Întru sfârşit: slugii Domnului, lui Davíd; ce a grăit el Domnului prin însăşi cuvintele cântării acesteia în ziua în care a izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul, şi a zis. **17.**

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea, şi izbăvitorul meu; Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul; Apărătorul meu şi cornul mântuirii mele, şi sprijinătorul meu. Lăudând, voi chema pre Domnul. şi de vrăjmaşii mei mă voi mântui. Cuprin-su-m'au durerile morţii; şi râurile fără-

delegii m'au tulburat, durerile iadului m'au înconjurat, întâmpinatu-m'au laţurile morţii. Şi când mă necăjeam, am chemat pre Domnul, şi către Dumnezeul meu am strigat. Auzit-a din Biserica cea sfântă a Sa glasul meu; şi strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui. Şi s'a clătit şi s'a cutremurat pământul, şi temeliile munţilor s'au tulburat şi s'au clătit; că s'a mâniat pre dânsele Dumnezeu. Suitu-s'a fum întru mânia Lui, şi foc de la faţa Lui se va aprinde; cărbuni s'au aţâţat de la Dânsul. Şi a plecat cerurile şi S'a pogorât, şi negură sub picioarele Lui. Şi S'a suit peste Heruvimi şi a zburat, zburat-a pre aripile vânturilor. Şi a pus întuneric ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul Lui, întunecoasă apă în norii văzduhurilor. Dintru strălucire înaintea Lui norii au

trecut, grindină şi cărbuni de foc. Şi a tunat din cer Domnul, şi Cel Înalt a dat glasul Său. Trimis-a săgeți şi a risipit pre ei; şi fulgere a înmulțit, şi a tulburat pre ei. Şi s'au arătat izvoarele apelor, şi s'au descoperit temeliile lumii. De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale. Trimis-a dintru înălțime şi m'a luat; ridicatu-m'a din ape multe. Izbăvi-mă-va de vrăjmaşii mei cei tari, şi de cei ce mă urăsc, că s'au mai întărit decât mine. Întîmpinatu-m'au ei în ziua răutății mele; şi a fost Domnul întărirea mea, şi m'a scos întru lărgime; izbăvi-mă-va că m'a voit. Şi îmi va răsplăti Domnul după dreptatea mea; şi după curăția mâinilor mele va răsplăti mie, că am păzit căile Domnului şi nu am păgânit de la Dumnezeul meu. Că toate judecățile Lui înaintea mea, şi îndreptă-

rile Lui nu s'au depărtat de la mine. Şi voi fi fără prihană cu Dânsul, şi mă voi păzi de fărădelegea mea. Şi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; şi după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; şi cu omul nevinovat, nevinovat vei fi; şi cu cel ales, ales vei fi; şi cu cel îndărătnic te vei îndărătnici. Că Tu pre norodul cel smerit vei mântui, şi ochii mândrilor vei smeri. Că Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne; Dumnezeul meu, lumina-vei întunericul meu. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită, şi întru Dumnezeul meu voi trece zidul. Dumnezeul meu, fără prihană calea Lui, cuvintele Domnului cu foc lămurite, scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc spre Dânsul. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dum-

nezeu fără numai Dumnezeul nostru? Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere şi a pus fără prihană calea mea, Cel ce săvârşeşti picioarele mele ca ale cerbului, şi peste cele înalte mă pui, Care înveți mâinile mele la război, şi ai pus arc de aramă brațele mele; şi ai dat mie scuteală de mântuire, şi dreapta Ta m'a sprijinit. Şi certarea Ta m'a îndreptat întru sfârşit, şi certarea Ta aceasta mă va învăța. Lărgit-ai paşii mei sub mine, şi nu au slăbit urmele mele. Goni-voi pre vrăjmaşii mei, şi voi prinde pre dânşii şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi. Necăji-voi pre dânşii, şi nu vor putea să stea; cădea-vor sub picioarele mele. Şi m'ai încins cu putere spre război; împiedicat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, sub mine şi al vrăjmaşilor mei ai dat mie dosul, şi pre cei ce urăsc

pre mine ai pierdut. Strigat-au, şi nu era Cel ce mântuieşte, către Domnul, şi nu a auzit pre ei. Şi voi zdrumica pre ei ca praful în faţa vântului, ca tina ulițelor voi şterge pre dânşii. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului; pune-mă-vei cap neamurilor. Norodul pre care nu am cunoscut, a slujit mie; întru auzul urechii m'a auzit. Fiii străini au mințit mie; fiii străini s'au învechit şi au şchiopat din cărările lor. Viu este Domnul şi binecuvântat este Dumnezeul meu, şi să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele. Dumnezeule, Cela ce dai izbândire mie şi ai supus noroade sub mine, Izbăvitorul meu de vrăjmaşii mei cei mânioşi. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța; de omul nedrept mă vei izbăvi. Pentru aceasta mă voi mărturisi Ție întru neamuri, Doamne, şi numelui Tău

voi cânta. Cel ce măreşti mântuirile împăratului şi faci milă unsului Tău, lui Davíd şi seminței lui până în veac.

Slavă...

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **18**.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, iar facerea mâinilor Lui vesteşte tăria. Ziua zilei revarsă grai, şi noaptea nopții vesteşte ştiință. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se audă glasurile lor. În tot pământul a ieşit vestirea lor, şi la marginile lumii graiurile lor. În soare a pus locaşul Său, şi El ca un mire ce iese din cămara sa, bucura-se-va, ca un uriaş să alerge cale. Din marginea cerului ieşirea lui, şi istovul lui până în marginea cerului, şi nu este cine să se ascundă de căldura lui. Legea Domnului fără prihană, întorcând sufletele; mărtu-

ria Domnului credincioasă, înțelepțind pruncii. Îndreptările Domnului drepte, veselind inima; porunca Domnului strălucită, luminând ochii. Frica Domnului curată, rămâind în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate, îndreptățite împreună. Dorite sunt mai vârtos decât aurul şi decât piatra scumpă mult, şi mai dulci decât mierea şi fagurul. Pentru că robul Tău păzeşte acestea; şi când păzeşte acestea, răsplătirea este multă. Greşelile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățeşte-mă; şi de ale străinilor cruță pre robul Tău. De nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voi fi şi mă voi curăți de păcat mare. Şi vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele, şi cugetarea inimii mele înaintea Ta pururea, Doamne, ajutorul meu şi izbăvitorul meu.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **19**.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iácob. Trimiță ție ajutor dintru cel sfânt, şi din Sión sprijinească pre tine. Pomenească toată jertfa ta, şi arderea cea de tot a ta să se îngraşe. Dea ție Domnul după inima ta, şi tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta şi întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pre unsul Său. Auzi-va pre dânsul din cerul cel sfânt al Său; întru puteri este mântuirea dreptei Lui. Aceştia în care şi aceştia pre cai, iară noi întru numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema. Aceştia s'au împiedicat şi au căzut, iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat. Doamne,

mântuieşte pre împăratul şi auzi pre noi, ori în ce zi Te vom chema.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **20**.

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul, şi de mântuirea Ta se va bucura foarte. Pofta inimii lui ai dat lui, şi de voia buzelor lui nu ai lipsit pre dânsul. Că l-ai întâmpinat cu blagoslo-veniile bunătății, pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine, şi ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă şi mare cuviință vei pune peste el. Că vei da lui blagoslo-venie în veacul veacului; veseli-vei pre dânsul, întru bucurie, cu fața Ta. Că împăratul nădăjduieşte spre Domnul, şi întru mila Celui Înalt nu se va clăti. Afle-se mâna Ta tuturor vrăjmaşilor Tăi; dreapta Ta să afle pre toți cei ce

urăsc pre Tine. Că vei pune pre ei ca un cuptor de foc în vremea feței Tale. Domnul întru mânia Sa va tulbura pre ei, şi va mânca pre ei focul. Rodul lor de pre pământ vei pierde, şi sămânța lor din fiii oamenilor, că au plecat asupra Ta rele; socotit-au sfaturi, care nu vor putea să stea. Că vei pune pre dânşii dos; întru cei rămaşi ai Tăi vei găti fața lor. Înalță-Te, Doamne, întru puterea Ta; glăsui-vom şi vom cânta puterile Tale.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru sprijineala cea de dimineață: psalmul lui Davíd, **21**.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine; căci m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greşalelor mele. Dumnezeul meu, striga-voi ziua, şi nu vei auzi, şi noaptea, şi nu spre

nebunie mie. Iară Tu în cel sfânt locuieşti, lauda lui Israíl. Spre Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au şi ai izbăvit pre dânşii. Către Tine au strigat şi s'au mântuit, spre Tine au nădăjduit şi nu s'au ruşinat. Iară eu sunt vierme, şi nu om; ocara oamenilor şi defăimarea norodului. Toţi cei ce m'au văzut m'au batjocurit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească pre el, mântuiască pre el, că voieşte pre el. Că Tu eşti Cel ce m'ai tras din pântece; nădejdea mea de la sânii maicii mele, spre Tine m'am aruncat din mitras. Din pântecele maicii mele, Dumnezeul meu eşti Tu. Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, că nu este cine să ajute mie. Înconjuratu-m'au viţei mulţi, tauri graşi m'au cuprins. Deschis-au

asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte. Ca apa m'am vărsat, şi s'au risipit toate oasele mele. Făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se topeşte, în mijlocul pântecelui meu. Uscatu-s'a ca un vas de lut vârtutea mea, şi limba mea s'a lipit de grumazul meu, şi în ţărâna morţii m'ai pogorât. Că m'au înconjurat câini mulţi; adunarea celor vicleni m'a cuprins. Străpuns-au mâinile mele şi picioarele mele. Numărat-au toate oasele mele; iară ei căutau şi se uitau asupra mea. Împărţit-au hainele mele loruşi, şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi. Iară Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine; spre sprijinul meu ia aminte. Izbăveşte de sabie sufletul meu, şi din mâna câinelui pre cel unul născut al meu. Mântuieşte-mă din gura leului, şi din coarnele inorogilor

smerenia mea. Spune-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul bisericii Te voi lăuda. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați pre El; toată sămânța lui Iácob slăviți pre Dânsul. Temeți-vă de Dânsul toată sămânța lui Israíl, că nu a defăimat, nici a lepădat ruga săracului, nici a întors fața Sa de la mine; şi când am strigat către Dânsul, m'a auzit. De la Tine este lauda mea; întru sobor mare mă voi mărturisi Ție; rugăciunile mele voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul. Mânca-vor săracii şi se vor sătura; şi vor lăuda pre Domnul cei ce caută pre Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului. Aduce-şi-vor aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului, şi se vor închina Lui toate semințiile neamurilor. Că a Domnului este împărăția, şi El stăpâneşte

neamurile. Mâncat-au şi s'au închinat toţi graşii pământului; înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se pogoară în pământ. Şi sufletul meu Lui viază, şi sămânţa mea va sluji Lui. Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine, şi vor vesti dreptatea Lui norodului ce se va naşte, pre care a făcut Domnul.

Psalmul lui Davíd, **22**.

Domnul mă paşte, şi nimic nu-mi va lipsi. În locul păşunii, acolo m'a sălăşluit; la apa odihnei m'a hrănit, sufletul meu a întors. Povăţuitu-m'a pre cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m'au mângâiat. Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu, şi paharul Tău

este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele; şi ca să locuiesc eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalm al lui Davíd: al celei una după Sâmbete, **23**.

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toți cei ce locuiesc întru dânsa. Acesta pre mări a întemeiat pre el, şi pre râuri a gătit pre el. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care nu a luat în deşert sufletul său şi nu s'a jurat întru vicleşug vecinului său. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul, şi milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iácob. Ridicați, boieri, porțile voastre, şi vă ridicați,

porți veşnice, şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, boieri, porțile voastre, şi vă ridicați, porți veşnice, şi va intra Împăratul slavei. Cine este acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 3:

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu, pocăieşte-te. Țărâna în mormânt nu cântă, de greşale nu se izbăveşte. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Mai înainte până a nu mă osândi, milostiveşte-Te spre mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Până când, suflete al meu, petreci în

păcate? Până când pui îndelungare pocăinței? Ia în minte judecata care vine şi strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am. Cela ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă.

Slavă...

La înfricoşata judecată, fără de pârâşi mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărțile ştiinței cugetului, şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai înainte până ce se vor cerca, întru acea privelişte a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeule, curățeşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Nepătrunsă şi neajunsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoşată ce s'a lucrat întru tine. Că pre Cel necuprins zămislind, L-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru preacinstitul tău sânge; pre Care, Curată, ca pre Fiul tău,

roagă-L să mântuiască pre toți cei ce cântă ție.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne Atotțiitorule, Cuvinte al Celui prea fără de început Părinte, Dumnezeule cel întru Sine desăvârşit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate, niciodată Te desparți de robii Tăi, ci pururea întru ei odihneşti, nu mă părăsi, pre robul Tău, Împărate întrutot sfinte, ci dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale, şi-mi luminează mintea cu lumina cunoaşterii Evangheliei Tale. Sufletul meu cu dragostea Crucii Tale leagă, trupul meu cu nepătimirea Ta împodobeşte, gândurile împacă şi picioarele mele fereşte de alunecări. Şi nu pierde pre mine cu fărădelegile mele, bunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi înțelepțeşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele şi vezi de este calea

fărădelegii întru mine, şi mă întoarce dintru dânsa şi mă călăuzeşte în calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viața, şi Ție slavă înălțăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi bunului şi de viață făcătorului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

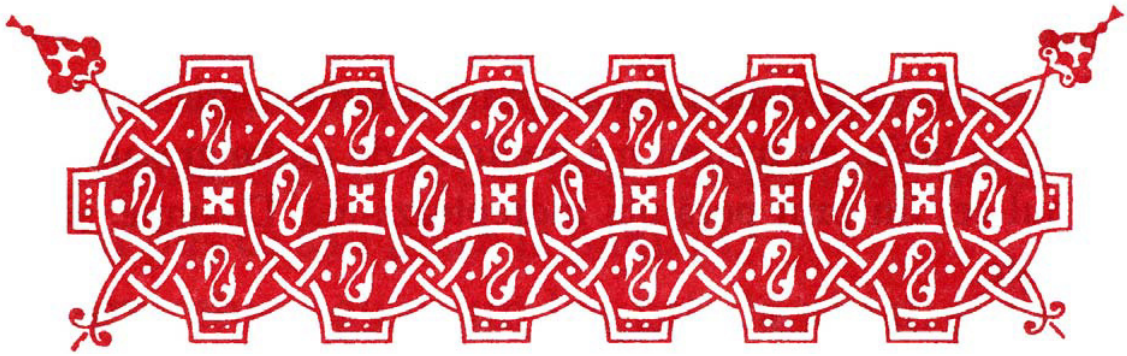

CATISMA A PATRA

Psalmul lui Davíd, **24**.

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu; spre Tine am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac. Nici să-şi râdă de mine vrăjmaşii mei, pentru că toți cei ce rabdă pre Tine, nu se vor ruşina. Să se ruşineze cei ce fac fără-delege în deşert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învață, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pre Tine am răbdat toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne,

şi de milele Tale, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele şi ale neştiinței mele nu le pomeni; după mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun şi drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greşesc în cale. Îndrepta-va pre cei blânzi la judecată, învăța-va pre cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului, mila şi adevărul, celor ce caută legământul Lui şi mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățeşte păcatul meu, că mult este. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales. Sufletul lui întru bunătăți se va sălăşlui, şi sămânța lui va moşteni pământul. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul, şi făgăduința Lui va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre

mine şi mă miluieşte, că unul născut şi sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s'au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea şi osteneala mea, şi lasă toate păcatele mele. Vezi pre vrăjmaşii mei că s'au înmulțit şi cu ură nedreaptă m'au urât. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte, ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit spre Tine. Cei fără de răutate şi cei drepți s'au lipit de mine, că Te-am răbdat, Doamne. Izbăveşte, Dumnezeule, pre Israíl din toate necazurile lui.

Al lui Davíd, **25**.

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, şi spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi. Ispiteşte-mă, Doamne, şi mă cearcă, aprinde rărunchii mei şi inima mea. Căci mila Ta înaintea ochilor mei este, şi bine am plăcut întru adevărul Tău. Nu am şezut cu sfatul de-

şertăciunii, şi cu călcătorii de lege nu voi intra; urât-am soborul celor ce viclenesc, şi cu cei necinstitori nu voi şedea. Spăla-voi întru cei nevinovați mâinile mele, şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne; ca să aud glasul laudei Tale şi să povestesc toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necinstitori sufletul meu, şi cu bărbații sângiurilor viața mea; întru ale căror mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri. Iară eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte. Piciorul meu a stătut în dreptate; în soboare bine Te voi cuvânta, Doamne.

Al lui Davíd: mai nainte de a se unge, **26**.

Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme? Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi

înfricoşa? Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele; cei ce mă necăjesc, şi vrăjmaşii mei, aceia au slăbit şi au căzut. De s'ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea; de s'ar scula asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele; ca să văd frumusețea Domnului şi să cercetez Biserica cea sfântă a Lui. Că m'a ascuns în cortul Său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m'a întru ascunsul cortului Său. Pre piatră m'a înălțat; şi acum iată a înălțat capul meu peste vrăjmaşii mei. Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă şi de strigare; glăsui-voi şi voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am

strigat; miluieşte-mă şi mă auzi. Ţie a zis inima mea: pre Domnul voi căuta; căutat-a pre Tine faţa mea, faţa Ta, Doamne, voi căuta. Să nu întorci faţa Ta de către mine, şi să nu Te abaţi întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu lepezi pre mine şi să nu mă laşi, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Că tatăl meu şi maica mea m'au părăsit pre mine, dar Domnul m'a luat. Lege pune mie, Doamne, în calea Ta, şi mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmaşii mei. Nu mă da pre mine sufletelor celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte, şi a minţit nedreptatea eişi. Cred că voi vedea bunătăţile Domnului în pământul celor vii. Rabdă pre Domnul, îmbărbătează-te, şi să se întărească inima ta, şi rabdă pre Domnul.

Slavă...

Al lui Davíd, **27**.

Către Tine, Doamne, voi striga: Dumnezeul meu, să nu taci de către mine! Ca nu cândva să taci de către mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a Ta. Să nu mă tragi pre mine cu cei păcătoşi, şi cu cei ce lucrează nedreptate să nu mă pierzi; cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi, iar cele rele în inimile lor. Dă lor, Doamne, după lucrurile lor şi după vicleşugul izvodirilor lor. După faptele mâinilor lor dă lor, răsplăteşte-le răsplătirea lor. Că nu au înțeles întru lucrurile Domnului şi întru lucrurile mâinilor Lui; surpa-vei pre dânşii şi nu-i vei zidi. Bine este cuvântat Domnul, că a auzit glasul rugăciunii

mele. Domnul este ajutorul meu şi scutitorul meu; spre Dânsul a nădăjduit inima mea şi m'a ajutorat; şi a înflorit trupul meu, şi din voia mea mă voi mărturisi Lui. Domnul este întărirea norodului Său, şi scutitor mântuirilor unsului Său este. Mântuieşte norodul Tău, şi blagosloveşte moştenirea Ta, şi paşte pre ei, şi ridică pre ei în veac.

Psalmul lui Davíd: pentru ieşirea Cortului, **28**.

Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceți Domnului pre fiii berbecilor. Aduceți Domnului slavă şi cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei a tunat; Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare-cuviință. Glasul Domnului Cel ce zdrobeşte cedri;

şi va zdrobi Domnul cedrii Libánului; şi va mărunți pre dânşii ca pre vițelul Libánului, şi cel iubit ca fiul inorogilor. Glasul Domnului cel ce taie para focului, glasul Domnului cel ce clăteşte pustiul; şi va clăti Domnul pustiul Cadísului. Glasul Domnului cel ce săvârşeşte cerbii, şi va descoperi dumbrăvile, şi în Biserica Lui tot care cuvântă slavă. Domnul potopul va locui; şi va şedea Domnul Împărat în veac. Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va blagoslovi pre norodul Său cu pace.

Întru sfârşit: psalm de cântare a înnoirii casei.
Al lui Davíd, **29**.

Înălța-Te-voi, Doamne, că m'ai ridicat, şi nu ai veselit pre vrăjmaşii mei asupra mea. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine, şi m'ai vindecat. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuitu-

m'ai dintru cei ce se pogoară în groapă. Cântați Domnului cei cuvioşi ai Lui, şi vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui. Că iuțime este întru mânia Lui, şi viață în voia Lui; seara se va sălăşlui plânsoare, şi dimineața bucurie. Iară eu am zis, întru prisosința mea: nu mă voi clăti în veac. Doamne, întru voia Ta dat-ai frumuseții mele putere; întorsu-Ți-ai însă fața şi m'am făcut tulburat. Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi Ție țărâna? Sau va vesti adevărul Tău? Auzit-a Domnul şi m'a miluit; Domnul a fost ajutorul meu. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu şi m'ai încins cu veselie. Ca să cânte Ție slava mea, şi nu mă voi umili, Doamne,

Dumnezeul meu, în veac mă voi mărturisi Ţie.

Slavă...

Întru sfârşit; psalmul lui Davíd: pentru uimire, **30**.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac; întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, şi spre casă de scăpare, ca să mă mântuieşti. Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu, şi pentru numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, care au ascuns mie, că Tu eşti scutitorul meu, Doamne. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvitu-m'ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pre cei ce păzesc deşertăciuni în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bu-

cura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu; şi nu m'ai închis în mâinile vrăjmaşilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluieşte-mă, Doamne, căci mă necăjesc; tulburatu-s'a întru mânie ochiul meu, sufletul meu şi pântecele meu. Că s'a stins întru dureri viaţa mea, şi anii mei întru suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, şi oasele mele s'au tulburat. Tuturor vrăjmaşilor mei m'am făcut ocară, şi vecinilor mei foarte, şi frică cunoscuţilor mei. Cei ce mă vedeau afară, fugeau de la mine; uitat am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m'am ca un vas pierdut. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, adunându-se ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sfătuit. Dară eu spre Tine, Doamne,

am nădăjduit; zis-am: Tu eşti Dumnezeul meu. În mâinile Tale sorții mei; izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău; mântuieşte-mă cu mila Ta; Doamne, să nu mă ruşinez, că Te-am chemat pre Tine. Să se ruşineze necinstitorii şi să se pogoare în iad. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu defăimare. Cât este de multă mulțimea bunătății Tale, Doamne, care ai ascuns celor ce se tem de Tine! O ai făcut celor ce se nădăjduiesc spre Tine înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-vei pre dânşii, întru ascunsul feței Tale, de tulburarea oamenilor; acoperi-vei pre ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor. Bine este cuvântat Domnul, că minunată a făcut mila Sa în cetatea îngrădirii. Iară

eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine. Iubiți pre Domnul toți cuvioşii Lui, că adevărurile caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de prisosit fac mândrie. Îmbărbătați-vă şi să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

Psalmul lui Davíd: al priceperii, **31**.

Fericiți cărora s'au iertat fărădelegile şi cărora s'au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleşug. Că am tăcut, învechitu-s'au oasele mele, strigând eu toată ziua. Că ziua şi noaptea s'a îngreuiat peste mine mâna Ta; întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul. Fărădelegea mea am cunoscut, şi păcatul meu nu am acoperit.

Zis-am: mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului; şi Tu ai lăsat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cel cuvios, în vreme binecuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia. Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea, izbăveşte-mă de cei ce m'au înconjurat. Înțelepți-te-voi şi te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge; întări-voi spre tine ochii Mei. Nu fiți precum calul şi catârul, la care nu este înțelegere; cu zăbală şi cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către Tine. Multe sunt bătăile păcătosului; dar pre cel ce nădăjduieşte spre Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă întru Domnul şi vă bucurați, dreptților, şi vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 4:

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată viața în păcate, cercetează-l, Doamne, şi ca pre curva, primeşte şi pre mine şi mă mântuieşte.

Plutind peste adâncul acestei vieți, cuget la adâncul răutăților mele celor multe; şi neavând cugetul ocârmuitor, glasul lui Petru strig Ție: Mântuieşte-mă Hristoase, mântuieşte-mă Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Acestuia, Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiți slava cea cerească. Părtaşi făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, luminând făcliile noastre prin credință.

Şi acum...

Suflete, pocăieşte-te mai înainte de ieşi-

rea ta, că judecata este fără milă şi nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimii: Greşit-am Ție întru cunoştință şi întru necunoştință, îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Te îndură şi mă mântuieşte.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Ție Doamne unuia şi bunului şi nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: Greşit-am, Doamne, greşit-am, şi nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci, Doamne al meu, Doamne, dăruieşte-mi lacrimi de pocăință, Cel ce eşti singur bun şi milostiv; ca întru ele să mă rog Ție, să mă curățeşti, mai înainte de sfârşit, de tot felul de păcate. Că înfricoşate şi groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup. Şi mulțime de întunecați şi fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, şi nimenea va

călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat acelora ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit şi nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu uita îndurările Tale, nici să răsplăteşti mie după fărădelegile mele, nici întoarce faţa Ta de către mine, ci Tu, Doamne, mă pedepseşte, însă cu milă şi cu îndurări; iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoşarea lui ce are asupra mea, şi toată lucrarea lui o fă deşartă. Şi dă mie fără de ocară calea către Tine, bunule Doamne, pentru că de am şi greşit, la alt tămăduitor nu am năzuit, nici am tins mâinile mele către dumnezeu străin. Nu lepăda dar rugăciunea mea, ci mă auzi pentru bunătatea Ta, şi întăreşte inima mea întru frica Ta. Şi să se facă harul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, şi să ardă gândurile cele necurate

dintru mine; că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată şi mântuirea, care petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

Al lui Davíd, nescris deasupra la Iudéi, **32**.

Bucurați-vă, drepții, întru Domnul; celor drepți se cuvine laudă. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați Lui. Cântați Lui cântare nouă, bine cântați Lui întru strigare. Că drept este cuvântul Domnului, şi toate lucrurile Lui întru credință. Iubește milostenia şi judecata Domnul; de mila Domnului plin este pământul. Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, şi cu Duhul gurii Lui toată puterea lor. Adunând ca un foale apele mării, punând în

vistierii adâncurile. Să se teamă de Domnul tot pământul, şi de Dânsul să se cutremure toți cei ce locuiesc în lume. Că El a zis, şi s'au făcut; El a poruncit, şi s'au zidit. Domnul risipeşte sfaturile neamurilor, şi defaimă gândurile noroadelor, şi leapădă sfaturile boierilor. Dar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui, în neam şi în neam. Fericită seminția, căreia este Domnul Dumnezeul ei, norodul care a ales spre moştenire Luişi. Din cer a privit Domnul, văzut-a pre toți fiii oamenilor; din locaşul Său cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pământul. Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoaşte toate lucrurile lor. Nu se mântuieşte împăratul prin multă putere, şi uriaşul nu se va mântui întru mulțimea vârtutei lui. Mincinos este calul spre mântuire, şi

întru mulțimea puterii lui nu se va mântui. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila Lui. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor şi să hrănească pre dânşii în foamete. Şi sufletul nostru va aştepta pre Domnul, că ajutorul şi scutitorul nostru este. Că întru Dânsul se va veseli inima noastră, şi întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Al lui Davíd, când a schimbat fața sa înaintea lui Abimeléh, şi a slobozit pre dânsul, şi s'a dus, **33**.

Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; audă cei blânzi şi să se veselească. Măriți pre Domnul cu mine, şi să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pre Domnul

şi m'a auzit, şi din toate necazurile mele m'a izbăvit. Apropiați-vă către Dânsul şi vă luminați, şi fețele voastre nu se vor ruşina. Săracul acesta a strigat, şi Domnul a auzit pre dânsul, şi din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărî-va Îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, şi va izbăvi pre ei. Gustați şi vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit şi au flămânzit, dar cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați pre mine, frica Domnului voi învăța pre voi. Cine este omul cel ce voieşte viața, care iubeşte să vadă zile bune? Opreşte limba ta de la rău, şi buzele tale să nu grăiască vicleşug. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi

o urmează pre ea. Ochii Domnului spre cei drepți, şi urechile Lui spre rugăciunea lor. Dară fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pre pământ pomenirea lor. Strigat-au drepții, şi Domnul a auzit pre ei, şi din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei zdrobiți la inimă, şi pre cei smeriți cu duhul va mântui. Multe sunt necazurile drepților, şi din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul. Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, şi cei ce urăsc pre dreptul vor greşi. Izbăvi-va Domnul sufletele robilor Săi, şi nu vor greşi toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă...

Al lui Davíd, **34**.

Judecă, Doamne, pre cei ce fac mie

strâmbătate; dă război cu cei ce se oştesc asupra mea. Apucă armă şi pavăză, şi Te scoală întru ajutorul meu. Varsă sabie, şi închide calea de către faţa celor ce mă prigonesc; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt Eu. Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi şi să se ruşineze cei ce gândesc mie rele. Să fie ca praful înaintea feţei vântului, şi Îngerul Domnului necăjind pre ei; facă-se calea lor întuneric şi lunecare, şi Îngerul Domnului prigonind pre dânşii. Că fără temei au ascuns mie stricăciunea laţului lor, fără pricină au ocărât sufletul meu. Să vie lui cursa care nu o ştie, şi prinzătoarea care o a ascuns, să prindă pre el, şi în laţ să cadă întru dânsul. Iară sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se-va de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne,

Doamne, cine este asemenea Ţie? Cel ce izbăveşte pre săracul din mâna celor mai tari decât el, şi pre săracul şi mişelul de la cei ce răpesc pre dânsul. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu ştiam m'au întrebat. Răsplătit-au mie viclene pentru bune, şi nerodire sufletului meu. 7Iară eu când mă supărau aceia, mă îmbrăcam cu sac, şi smeream cu post sufletul meu, şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa bine plăceam; ca unul ce jeleşte şi se mâhneşte, aşa mă smeream. Şi asupra mea s'au veselit şi s'au adunat; adunatu-s'au peste mine bătăi şi nu am ştiut. Despărţitu-s'au, şi nu s'au umilit; ispititu-m'au, batjocuritu-m'au cu batjocură, scrâşnit-au asupra mea cu dinţii lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu

de la fapta lor cea rea, de la lei pre cel unul născut al meu. Mărturisi-mă voi Ţie întru sobor mult; întru norod greu Te voi lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce vrăjmăşuiesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc fără pricină şi fac semn cu ochii. Că mie adică cele de pace grăiau, şi spre mânie vicleşuguri gândeau. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noştri. Văzut-ai, Doamne; să nu taci! Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, şi să nu se bucure de mine. Să nu zică în inimile lor: bine, bine sufletului nostru; nici să zică: înghiţit-am pre dânsul. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce

se bucură de relele mele; îmbrace-se în ruşine şi înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea. Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, şi să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce voiesc pacea robului Lui. Şi limba mea se va învăța dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

Întru sfârşit: al lui Davíd, robul Domnului, **35**.

Zis-a călcătorul de lege ca să greşască întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui şi să urască. Graiurile gurii lui, fărădelege şi vicleşug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine. Fărădelege a gândit întru aşternutul său; stătut-a lângă toată calea nu bună, iar de răutate nu s'a scârbit. Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău până la nori. Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu;

judecăţile Tale adânc mult; oamenii şi dobitoacele vei mântui, Doamne. Că ai înmulţit mila Ta, Dumnezeule, iar fiii oamenilor întru umbra aripilor Tale vor nădăjdui. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei Tale, şi cu izvorul desfătăciunii Tale vei adăpa pre dânşii. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce cunosc pre Tine, şi dreptatea Ta celor drepţi la inimă. Să nu vie mie piciorul mândriei, şi mâna păcătosului să nu mă clătească. Acolo au căzut toţi cei ce lucrează fărădelegea; scosu-s'au afară şi nu vor putea să stea.

Slavă...

Al lui Davíd, **36**.

Nu râvni celor ce viclenesc, nici zavistui pre cei ce fac fărădelegea. Căci ca

iarba curând se vor usca, şi ca verdeaţa buruienii degrab vor cădea. Nădăjduieşte spre Domnul, şi fă bunătate, şi locuieşte pământul, şi te vei paşte întru bogăţia lui. Desfătează-te întru Domnul, şi va da ţie cererile inimii tale. Descoperă spre Domnul calea ta, şi nădăjduieşte întru Dânsul, şi El va face. Şi va scoate ca lumina dreptatea ta, şi judecata ta ca amiazăzi. Supune-te Domnului, şi roagă pre Dânsul; nu râvni celui ce sporeşte în calea sa, omului ce face călcare de lege. Încetează de la iuţime şi părăseşte mânia, nu râvni ca să vicleneşti; că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; dar cei ce rabdă pre Domnul, aceia vor moşteni pământul. Şi încă puţin, şi nu va fi păcătosul; şi vei căuta locul lui, şi nu-l vei afla. Dar cei blânzi vor moşteni pământul şi se vor desfăta întru mulţimea

păcii. Pândi-va păcătosul pre cel drept, şi va scrâşni asupra lui cu dinţii săi. Dar Domnul va batjocuri pre el; că mai nainte vede că va veni ziua lui. Sabie au smuls păcătoşii, întins-au arcul lor ca să surpe pre săracul şi pre scăpătatul, ca să junghie pre cei drepţi la inimă. Sabia lor să intre în inimile lor, şi arcele lor să se zdrobească. Mai bun este puţinul celui drept, decât bogăţia multă a păcătoşilor. Că braţele păcătoşilor se vor zdrobi, şi întăreşte pre cei drepţi Domnul. Cunoaşte Domnul căile celor fără de prihană, şi moştenirea lor în veac va fi. Nu se vor ruşina în vremea durerii, şi în zilele foametei se vor sătura, că păcătoşii vor pieri. Iar vrăjmaşii Domnului, îndată ce s'au proslăvit ei şi s'au înălţat, stingându-se ca fumul s'au stins. Împrumută-se păcătosul, şi nu va plăti; dar

dreptul se îndură şi dă. Că cei ce binecuvântă pre El, vor moşteni pământul; dar cei ce-L blesteamă, vor pieri. De la Domnul paşii omului se îndreptează, şi calea lui o va voi foarte. Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întăreşte mâna lui. Mai tânăr am fost, şi am şi îmbătrânit, şi nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine. Toată ziua miluieşte şi împrumută dreptul, şi sămânța lui întru blagoslovenie va fi. Fereşte-te de rău şi fă bine, şi te sălăşluieşte în veacul veacului. Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pre cei cuvioşi ai Săi, în veac se vor păzi; dar cei fără de lege se vor izgoni, şi sămânța celor necinstitori de tot se va pierde. Iară drepții vor moşteni pământul, şi se vor sălăşlui în veacul veacului peste dânsul. Gura dreptului va deprinde

înțelepciune, şi limba lui va grăi judecată. Legea Dumnezeului lui în inima lui, şi nu se vor poticni paşii lui. Pândeşte păcătosul pre cel drept şi caută să-l omoare; dar Domnul nu va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui. Rabdă pre Domnul şi păzeşte calea Lui, şi te va înălța, ca să moşteneşti pământul; când vor pieri păcătoşii vei vedea. Văzut-am pre cel necinstitor preaînălțându-se, şi ridicându-se ca cedrii Libánului. Şi am trecut, şi iată nu era; şi am căutat pre el, şi nu s'a aflat locul lui. Păzeşte nerăutatea şi vezi dreptatea, că este rămăşiță omului făcător de pace. Dar cei fără de lege vor pieri împreună; rămăşițele celor necinstitori vor pieri. Iară mântuirea drepților de la Domnul, şi scutitorul lor este în vremea necazului. Şi va ajuta lor Domnul,

şi va izbăvi pre dânşii, şi va scoate pre ei de la cei păcătoşi, şi va mântui pre ei, că au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 5:

Înfricoşat este scaunul Tău, vicleană este viaţa mea; şi cine va izbăvi pre mine de nevoia cea de atuncea, de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni Iubitor?

Slavă...

Grija vieţii m'a izgonit din Rai, şi ce voi face eu, deznădăjduitul? Pentru aceasta bat în uşă şi strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăinţă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Ce vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc sau rai al desfătăciunii celei cereşti, mijlocitoare a

vieții celei nesfârşite? Că toate bunătățile ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeul cel drept şi lăudat, Dumnezeul cel mare şi puternic, Dumnezeul cel mai nainte de veci, auzi rugăciunea bărbatului celui păcătos. Întru acest ceas auzi pre mine, Cel ce Te-ai făgăduit să auzi pre cei ce Te vor chema întru adevăr. Şi să nu Te îngreţoşezi de mine, care am buze necurate şi sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pre mare departe, ia armă şi pavăză şi Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie şi stai împotriva celor ce prigonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate de la fața nebuniei mele. Şi să se depărteze de la gândul meu, duhul urii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul temerii şi al negrijaniei,

duhul mândriei şi a toată altă răutatea. Şi să mi se stingă toată înfocarea şi pornirea trupească, care se ridică din uneltirea diavolească; şi să se lumineze sufletul meu şi trupul şi duhul, cu lumina cunoştinței Tale celei dumnezeieşti; ca, întru mulțimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinței, întru bărbat desăvârşit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toți sfinții Tăi, preacinstitul şi de mare cuviință numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

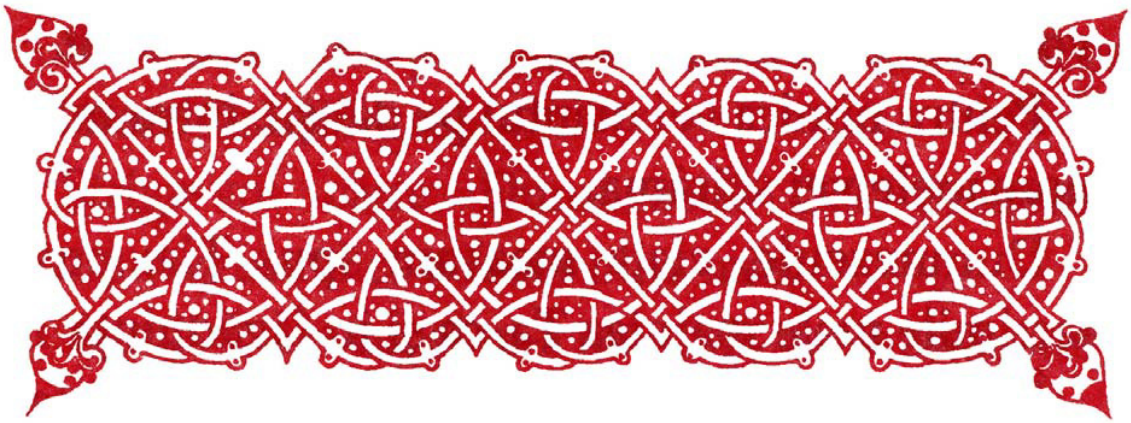

CATISMA A ŞASEA

Psalmul lui Davíd:
întru pomenire pentru Sâmbătă, **37**.

Doamne, nu cu mânia Ta să mustri pre mine, nici cu iuțimea Ta să mă certi. Că săgețile Tale s'au înfipt întru mine, şi ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale, nu este pace în oasele mele de către fața păcatelor mele; că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat peste mine. Împuțitu-s'au şi au putrezit rănile mele de către fața nebuniei mele; chinuitu-m'am

şi m'am gârbovit până în sfârşit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că şalele mele s'au umplut de ocări, şi nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m'am şi m'am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea; şi suspinul meu de la Tine nu s'a ascuns. Inima mea s'a tulburat, părăsitu-m'a vârtutea mea, şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine. Prietenii mei şi vecinii mei, înaintea mea s'au apropiat şi au stătut; şi cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, şi se sileau cei ce căutau sufletul meu. Şi cei ce căutau cele rele mie, deşertăciuni grăiau, şi vicleşuguri toată ziua cugetau; dară eu ca un surd nu auzeam, şi ca un mut ce nu deschide gura sa. Şi m'am făcut ca un om ce nu aude, şi nu are în gura lui mustrări. Că

spre Tine, Doamne, am nădăjduit, Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu. Că am zis: nu cândva să se bucure de mine vrăjmaşii mei; şi când s'au clătit picioarele mele, asupra mea mari au grăit. Că eu spre bătăi gata sunt, şi durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu voi vesti, şi mă voi griji pentru păcatul meu. Dară vrăjmaşii mei trăiesc, şi s'au mai întărit decât mine, şi s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără dreptate. Cei ce răsplătesc mie rele pentru bune, mă cleveteau, căci urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Întru sfârşit, pentru Idithúm: psalmul lui Davíd, **38**.

Zis-am: păzi-voi căile mele, ca să nu greşesc eu cu limba mea. Pus-am gurii

mele pază, până când a stătut păcătosul înaintea mea. Amuțit-am şi m'am smerit, şi am tăcut din bunătăți, şi durerea mea s'a înnoit. Înfierbântatu-s'a inima mea înlăuntrul meu, şi întru cugetarea mea se va aprinde foc. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârşitul meu; şi numărul zilelor mele care este; ca să ştiu de ce mă lipsesc eu. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, şi făptura mea ca o nimica înaintea Ta. Ci toate sunt deşertăciune, tot omul ce viază. Măcar că în chip trece omul, dar în deşert se tulbură. Strânge comori, şi nu ştie cui adună pre ele. Şi acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Şi făptura mea de la Tine este. De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă; ocară celui fără de minte m'ai dat. Amuțit-am, şi nu am deschis gura mea, că Tu ai

făcut. Depărtează de la mine bătăile Tale, că de la tăria mâinii Tale eu m'am împuținat. Întru mustrări, pentru fărădelegi, ai pedepsit pre om şi ai supțiat ca un păianjen sufletul lui; ci în deşert se tulbură tot omul. Auzi ruga mea, Doamne, şi rugăciunea mea ascultă; lacrimile mele să nu le treci. Că nemernic sunt eu la Tine, şi străin, ca şi toți părinții mei. Slăbeşte mie, ca să odihnesc, mai înainte de a mă duce şi mai mult nu voi fi.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **39**.

Răbdând am răbdat pre Domnul, şi a căutat spre mine; şi a auzit rugăciunea mea, şi m'a scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului. Şi a pus pre piatră picioarele mele, şi a îndreptat paşii mei. Şi a pus în gura mea cântare nouă, cântarea Dumnezeului nostru. Vedea-vor

mulți şi se vor teme, şi vor nădăjdui spre Domnul. Fericit bărbatul, căruia numele Domnului este nădejdea lui, şi nu a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, şi la gândurile Tale nu este cine să se asemene Ție. Vestit-am şi am grăit: înmulțitu-s'au peste număr. Jertfe şi prinoase nu ai voit, dar trup mi-ai săvârşit; arderi de tot şi pentru păcat nu ai căutat. Atuncea am zis: iată vin. În capul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit, şi legea Ta, în mijlocul pântecelui meu. Bine am vestit dreptatea, în sobor mare; iată, buzele mele nu voi opri, Doamne, Tu ai cunoscut. Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău şi mântuirea Ta am spus. Nu am ascuns mila Ta şi

adevărul Tău de către adunare multă. Iară Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta şi adevărul Tău pururea mă sprijinească. Pentru că m'au cuprins rele, cărora nu este număr; apucatu-m'au fărădelegile mele şi nu am putut să văd. Înmulțitus'au mai mult decât perii capului meu, şi inima mea m'a părăsit. Binevoieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, ca să ajuți mie, ia aminte. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să ia pre dânsul; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce voiesc mie rele. Să-şi poarte îndatăşi ruşinea cei ce zic mie: bine, bine. Să se bucure şi să se veselească de Tine toți cei ce caută pre Tine, Doamne, şi să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta. Iară eu sărac

sunt şi mişel; Domnul se îngrijeşte de mine. Ajutorul meu şi scutitorul meu eşti Tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Slavă...

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **40**.

Fericit cel ce binevoieşte spre săracul şi mişelul; în ziua cea cumplită, va izbăvi pre el Domnul. Domnul să păzească pre el, şi să vieze pre el, şi să-l fericească pre pământ, şi să nu-l dea în mâinile vrăjmaşilor lui. Domnul ajute lui pre patul durerii lui; tot aşternutul lui ai întors în boala lui. Eu am zis: Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Vrăjmaşii mei au zis rele mie: când va muri şi va pieri numele lui? Şi intra să vadă, deşarte grăia inima sa, adunat-a fărădelege sieşi; ieşea afară şi grăiau împreună. Asupra mea şopteau toţi vrăj-

maşii mei, asupra mea gândeau rele mie. Cuvânt fără de lege au pus asupra mea: au doară cel ce doarme nu va adăuga a se scula? Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit a ridica asupra mea călcâiul. Iară Tu, Doamne, miluieş-te-mă, şi mă scoală, şi voi răsplăti lor. Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit, că nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine. Iară pre mine, pentru nerăutate m'ai sprijinit şi m'ai întărit înaintea Ta în veac. Bine este cuvântat Dumnezeul lui Israíl, din veac şi până în veac; fie, fie.

Întru sfârşit: spre pricepere fiilor lui Córe, **41**.

În ce chip doreşte cerbul spre izvoa-rele apelor, aşa doreşte sufletul meu spre Tine, Dumnezeule. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, cel viu. Când voi veni şi mă voi arăta feţei lui Dum-

nezeu? Făcutu-s'au lacrimile mele mie pâine, ziua şi noaptea, când mi se zicea, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău? Acestea mi-am adus aminte şi am vărsat spre mine sufletul meu, că voi străbate în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu. În glasul bucuriei şi al mărturisirii al sunetului celui ce prăznuieşte. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce mă tulburi? Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele, şi Dumnezeul meu. Spre mine însumi sufletul meu s'a tulburat; pentru aceasta pomeni-Te-voi din pământul Iordánului şi al Ermonului, din munte mic. Adânc pre adânc cheamă, întru glasul căderilor apelor Tale. Toate înălțările Tale şi valurile Tale peste mine au trecut. Ziua va porunci Domnul mila Sa, şi

noaptea cântarea Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului vieții mele. Zicevoi lui Dumnezeu: sprijinătorul meu eşti. Pentru ce m'ai uitat? Şi pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjeşte vrăjmaşul? Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmaşii mei. Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău? Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce mă tulburi? Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele şi Dumnezeul meu.

Psalmul lui Davíd, nescris deasupra la Iudéi, **42**.

Judecă mie, Dumnezeule, şi alege judecata mea de la neamul necuvios, şi de la omul nedrept şi viclean mă izbăveşte. Că Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m'ai lepădat şi pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjeşte

vrăjmaşul meu? Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m'au povățuit şi m'au adus la muntele cel sfânt al Tău, şi la lăcaşurile Tale. Şi voi intra către jertfelnicul lui Dumnezeu, către Dumnezeu Cel ce veseleşte tinerețele mele. Mărturisi-mă-voi Ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu? Şi pentru ce mă tulburi? Nădăjduieşte spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele şi Dumnezeul meu.

Slavă...

Întru sfârşit: fiilor lui Córe, spre pricepere, **43**.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, şi părinții noştri au vestit nouă lucrul care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult. Mâna Ta neamuri a pierdut, şi ai sădit pre dânşii; chinuit-ai

noroade şi ai izgonit pre ele. Că nu cu sabia lor au moştenit pământul, şi braţul lor nu a mântuit pre ei, ci dreapta Ta şi braţul Tău şi luminarea feţei Tale, că bine ai voit întru dânşii. Tu eşti Însuţi Împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşti mântuirile lui Iácob. Întru Tine pre vrăjmaşii noştri cu cornul vom împunge, şi întru numele Tău, defăima-vom pre cei ce se scoală asupra noastră. Pentru că nu spre arcul meu voi nădăj-dui, şi sabia mea nu mă va mântui. Că ai mântuit pre noi de cei ce necăjesc pre noi, şi pre cei ce ne urăsc ai ruşinat. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, şi întru numele Tău ne vom mărturisi în veac. Dară acum ne-ai lepădat şi ai ruşinat pre noi, şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre. Întors-ai pre noi înapoi înaintea

vrăjmaşilor noştri, şi cei ce urau pre noi ne-au jefuit loruşi. Dat-ai pre noi ca oile de mâncare, şi între neamuri ne-ai risipit. Vândut-ai pre norodul Tău fără de preț, şi nu era mulțime întru strigările noastre. Pus-ai pre noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru. Pus-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, şi ruşinea obrazului meu m'a acoperit, de către glasul celui ce ocărăşte şi cleveteşte, de către fața vrăjmaşului şi a celui ce prigoneşte. Acestea toate au venit peste noi, şi nu Te-am uitat şi nu am nedreptățit întru legământul Tău. Şi nu s'au depărtat înapoi inimile noastre, şi ai abătut cărările noastre de la calea Ta. Că ne-ai smerit în locul răutății, şi a acoperit pre

noi umbra morții. De am uitat numele Dumnezeului nostru, şi de am tins mâinile noastre către dumnezeu străin. Au nu Dumnezeu va cerca acestea? Că El ştie ascunsurile inimii. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca oi de junghiere. Deşteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te, şi să nu lepezi până în sfârşit. Pentru ce fața Ta întorci? Uiți sărăcia noastră şi necazul nostru? Că s'a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s'a de pământ pântecele nostru. Scoală, Doamne, ajută nouă şi izbăveşte pre noi, pentru numele Tău.

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba: fiilor lui Córe, spre pricepere. Cântare pentru cel iubit, **44**.

Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab. Împodobit eşti cu frumusețe mai

mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a har în buzele Tale, pentru aceasta a blagoslovit pre Tine Dumnezeu în veac. Încinge sabia Ta, peste coapsa Ta, Puternice. Cu podoaba Ta şi cu frumuseţea Ta; şi încordează, şi bine sporeşte, şi împărăţeşte. Pentru adevăr, şi blândeţe, şi dreptate; şi Te va povăţui minunat dreapta Ta. Săgeţile Tale ascuţite sunt, Puternice, noroadele sub Tine vor cădea, în inima vrăjmaşilor împăratului. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului; toiagul dreptăţii, toiagul împărăţiei Tale. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta unsu-Te-a, Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pre părtaşii Tăi. Smirna şi stácti şi cássia din hainele Tale, din palaturi de fildeş, din care Te-au veselit. Fiicele împăraţilor

întru cinstea Ta. Stătut-a Împărăteasa, de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită. Auzi, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită norodul tău şi casa părintelui tău. Şi va dori Împăratul frumusețea ta, că Acesta este Domnul tău, şi te vei închina Lui. Şi fiica Tírului cu daruri; feței Tale se vor ruga bogații norodului. Toată slava fiicei Împăratului pre dinlăuntru, cu lanțuri de aur înfăşurată, împodobită. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce Ție. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie. Aduce-se-vor în Biserica Împăratului. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi; pune-vei pre dânşii boieri peste tot pământul. Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi Ție în veac,

şi în veacul veacului.

Întru sfârşit: pentru fiii lui Córe, psalm pentru cele de taină, **45**.

Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce au aflat pre noi foarte. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura pământul şi se vor muta munții în inimile mărilor. Sunat-au şi s'au tulburat apele lor, tulburatu-s'au munții întru tăria Lui. Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a Cel Preaînalt locaşul Său. Dumnezeu în mijlocul ei şi nu se va clăti, ajuta-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață. Tulburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-a Cel Preaînalt glasul Său, clătitu-s'a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinătorul nostru, Dumnezeul lui Iácob. Veniți şi vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile

care a pus pre pământ, stricând războaie până la marginile pământului. Arcul va sfărâma şi va frânge arma, şi pavezele va arde cu foc. Liniştiți-vă şi cunoaşteți că Eu sunt Dumnezeu: înălța-Mă-voi întru neamuri, înălța-Mă-voi pre pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinătorul nostru, Dumnezeul lui Iácob.

Slavă...

DUPĂ A ŞASEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 3:

Cântare aduc Ție, Doamne, şi greşelile mele toate mărturisesc Ție, Dumnezeule, ci întorcându-Te, miluieşte-mă.

Slavă...

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre vameşul, şi lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primeşte şi suspinurile mele, Mântuitorul meu, şi mă

mântuieşte.

Şi acum...

Ca un rob mă apropiu sub acoperământul tău, întrutot nevinovată, izbăveşte-mă, de Dumnezeu Născătoare, din învălmăşagul patimilor, ca ceea ce ai născut pre Pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele care ştim şi care nu ştim, pentru cele arătate şi cele nearătate, ce s'au făcut cu lucrul şi cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit, cât şi pre Unul născut Fiul Tău voit-ai a da pentru noi, învredniceşte şi pre noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne, întru cuvântul Tău, înțelepciune, şi întru frica Ta însuflă tărie, din puterea cea de la Tine. Şi orice am greşit,

cu voie sau fără voie, iartă şi nu socoti. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt, şi pune pre el înaintea divanului Tău, având ştiința cugetului curată şi sfârşit vrednic iubirii Tale de oameni. Şi-Ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Pomeneşte pre toți cei ce vor nouă binele, şi pre cei ce ne vor răul, căci toți suntem oameni, şi în deşert este tot omul. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Doamne, dă nouă mare mila milostivirii Tale.

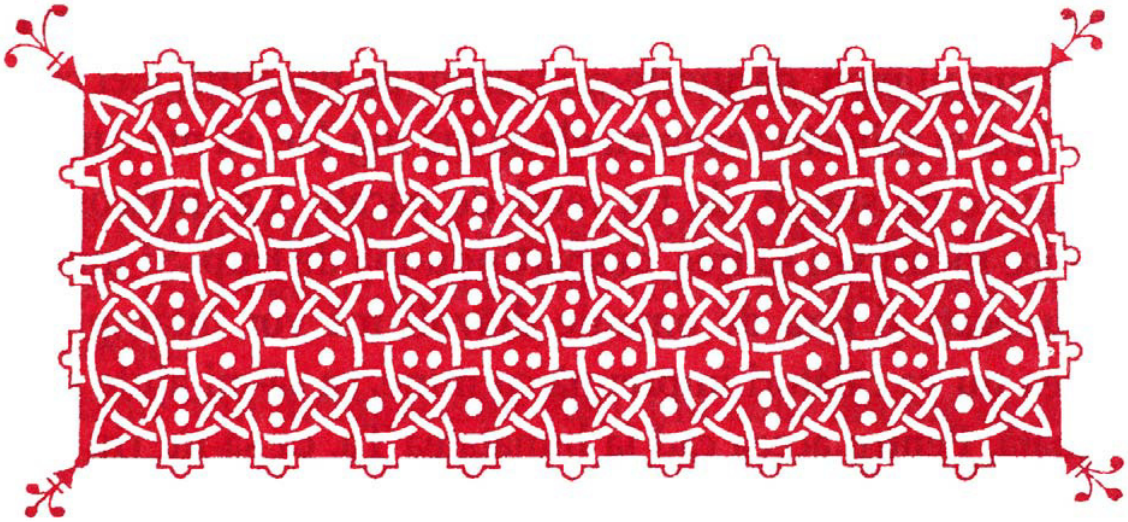

CATISMA A ŞAPTEA

Întru sfârşit: psalm pentru fiii lui Córe, **46**.

Toate neamurile bateți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie. Că Domnul este Preaînalt, înfricoşat, Împărat mare peste tot pământul. Supus-a noroadele nouă, şi neamurile sub picioarele noastre. Ales-a nouă moştenirea Sa, frumusețea lui Iácob, pe care o a iubit. Suitu-S'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță. Cântați Dumnezeului nostru, cântați;

cântați Împăratului nostru, cântați. Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu; cântați cu înțelegere. Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu şade pre scaunul cel sfânt al Său. Boierii noroadelor s'au adunat cu Dumnezeul lui Avraám, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s'au înălțat.

Psalm cântării fiilor lui Córe,
la a doua a Sâmbetei, **47**.

Mare este Domnul şi lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Siónului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare. Dumnezeu în palaturile ei se cunoaşte, când sprijineşte pre ea. Că iată împărații pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună. Aceştia văzând aşa, s'au mirat, s'au tulburat, s'au clătit,

cutremur a cuprins pre ei. Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naşte; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsísului. Precum am auzit, aşa am şi văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu o a întemeiat în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău. După numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta. Veselească-se muntele Siónului, şi să se bucure fiicele Iudéii pentru judecăţile Tale, Doamne. Înconjuraţi Siónul şi cuprindeţi pre dânsul, povestiţi în turnurile lui. Puneţi inimile voastre întru puterea lui, şi împărţiţi casele lui, ca să povestiţi la alt neam. Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac şi în veacul veacului, Acesta va paşte pre noi în veci.

Întru sfârşit: psalm fiilor lui Córe, **48**.

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume. Pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul. Gura mea va grăi înțelepciune, şi cugetarea inimii mele pricepere. Plecavoi în pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura. Cei ce nădăjduiesc spre puterea lor, şi întru mulțimea bogăției lor se fălesc. Fratele nu izbăveşte; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu ispăşire pentru sine; şi prețul răscumpărării sufletului său, şi s'a ostenit în veac, şi va fi viu până în sfârşit. Nu va vedea stricare; când va vedea pre cei înțelepți murind, împreună cel nebun şi cel nepriceput vor pieri. Şi vor lăsa străinilor bogăția lor şi

mormânturile lor, locuinţele lor în veac. Sălaşurile lor, în neam şi în neam; numitu-ş'au numele lor pre pământuri. Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, şi s'a asemănat lor. Această cale a lor sminteală este lor, şi după acestea în gurile lor bine vor voi. Ca nişte oi în iad s'au pus, moartea va păstori pre dânşii. Şi vor stăpâni pre ei cei drepţi, dimineaţa, şi ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor s'au scos. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca. Să nu te temi când se va îmbogăţi omul, sau când se va înmulţi slava casei lui. Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici se va pogorî cu dânsul slava lui. Că sufletul lui în viaţa lui se va blagoslovi, mărturisi-se-va ţie când vei face bine

lui. Intra-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedea lumină. Şi omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, şi s'a asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asáf, **49**.

Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chemat pământul. De la răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sión este bunăcuviința frumuseței Lui. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, şi nu va tăcea. Foc înaintea Lui va arde, şi împrejurul Lui vifor foarte. Chema-va cerul de sus şi pământul, ca să aleagă pre norodul Său. Adunați Lui pre cuvioşii Lui, pre cei ce aşează legământul Lui pentru jertfe. Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu

judecător este. Auzi, norodul Meu, şi voi grăi ție, Israíle, şi voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu. Nu pentru jertfele tale te voi mustra; şi arderile cele de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi. Că ale Mele sunt toate fiarele țarinei, dobitoacele în munți şi boii. Cunoscut-am toate pasările cerului, şi frumusețea țarinei cu Mine este. De voi flămânzi, nu voi zice ție, că a Mea este lumea şi plinirea ei. Au doară mânca-voi carne de tauri? Sau sânge de țapi voi bea? Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă, şi dă Celui Preaînalt rugile tale; şi cheamă pre Mine în ziua necazului tău, şi te voi scoate şi Mă vei proslăvi. Iară păcătosului a zis Dumnezeu: pentru ce tu povesteşti dreptățile Mele şi iei

legământul Meu în gura ta? Iară tu ai urât învățătura şi ai lepădat cuvintele Mele înapoi. De vedeai furul, alergai cu el, şi cu cel preacurvar partea ta puneai. Gura ta a înmulțit răutate, şi limba ta a împletit vicleşuguri. Şezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, şi împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală. Acestea ai făcut şi am tăcut. Ai socotit fărădelege, că voi fi ție asemenea. Mustra-te-voi şi voi pune înaintea feței tale păcatele tale. Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cândva să răpească, şi nu va fi Cel ce izbăveşte. Jertfa laudei Mă va slăvi, şi acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, când a intrat la dânsul Nathán prorocul, după ce intrase el la Virsávie, muierea lui Urie, **50**.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta; şi după mulțimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curățeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greşit, şi ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățeşti întru cuvintele Tale şi să biruieşti când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, şi în păcate m'a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop, şi mă voi curăți; spăla-mă-vei, şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da

bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu lepăda pre mine de la fața Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu lua de la mine. Dă mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăța-voi pre cei fără de lege căile Tale, şi cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aş fi dat; arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inimă zdrobită şi smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru

bunăvoirea Ta Siónului, şi să se zideascâ zidurile Ierusalímului. Atunci binevoi-vei jertfa dreptății, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pre altarul Tău viței.

Slavă...

Întru sfârşit. Al priceperii lui Davíd, când a venit Doíc Iduméul şi a vestit lui Saul şi a zis lui: Venit-a Davíd în casa lui Abimeléh, **51**.

Ce te lauzi întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua. Nedreptate a gândit limba ta, ca un brici ascuțit ai făcut vicleşug. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limbă vicleană. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârşit, zmulge-te-va şi te va muta din locaşul tău, şi rădăcina ta din pământul celor vii. Vedea-vor drepții şi se vor teme, şi de dânsul vor râde şi vor

zice: iată omul care nu a pus pre Dumnezeu ajutorul luişi. Ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, şi s'a întărit întru deşertăciunea sa. Iară eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac şi în veacul veacului. Mărturisimă-voi Ție în veac, că ai făcut, şi voi aştepta numele Tău, că este bun înaintea cuvioşilor Tăi.

Întru sfârşit, pentru Maeléth:
al priceperii lui Davíd, **52**.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s'au şi urâți s'au făcut întru fărădelegi; nu este cel ce face bine. Dumnezeu din cer S'a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pre Dumnezeu. Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face

bine, nu este până la unul. Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine? Pre Domnul nu au chemat. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică; pentru că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s'au că Dumnezeu a defăimat pre dânşii. Cine va da din Sión mântuirea lui Israíl? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului Său, bucura-se-va Iácob şi se va veseli Israíl.

Întru sfârşit, între cântările priceperii lui Davíd, când au venit Ziféii şi au zis lui Saul:
Au nu iată Davíd s'a ascuns la noi? **53**.

Dumnezeule, întru numele Tău mântuieşte-mă, şi întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ascultă graiurile gurii mele. Că străinii s'au sculat asupra mea, şi cei tari au

căutat sufletul meu, şi nu au pus pre Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie, şi Domnul este sprijinătorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; întru adevărul Tău, pierde pre dânşii. De bunăvoie voi jertfi Ţie; mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun. Că din tot necazul m'ai izbăvit; şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Întru sfârşit, între cântările priceperii lui Davíd, **54**.

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea, şi nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine şi mă auzi; mâhnitu-m'am întru îngrijarea mea, şi m'am tulburat de către glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului. Că a abătut asupra mea fărădelege, şi întru mânie a vrăjmăşuit mie. Inima mea s'a tulburat întru mine, şi frica morţii a căzut asupra

mea. Temere şi cutremur a venit asupra mea, şi m'a acoperit întunericul. Şi am zis: cine va da mie aripi ca de porumbel? Şi voi zbura şi mă voi odihni? Iată, m'am îndepărtat fugind, şi m'am sălăşluit în pustie. Aşteptat-am pre Dumnezeu, Cel ce mă mântuieşte de puținătatea sufletului şi de vifor. Potopeşte-i, Doamne, şi împarte limbile lor, că am văzut fărădelege şi pricire în cetate. Ziua şi noaptea va înconjura pre ea peste zidurile ei, şi fărădelege şi osteneală, în mijlocul ei, şi nedreptate. Şi nu a lipsit din ulițele ei camăta şi vicleşugul. Că de m'ar fi ocărât vrăjmaşul, aş fi răbdat. Şi cel ce mă urăşte, de ar fi grăit mari asupra mea, m'aş fi ascuns de dânsul. Dară tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu şi cunoscutul meu; care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în

casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând. Să vie dar moartea peste ei, şi să se pogoare la iad de vii. Că vicleşug este în locaşurile lor, în mijlocul lor. Eu către Dumnezeu am strigat, şi Domnul a auzit pre mine. Seara şi dimineața şi amiază zi spune-voi şi voi vesti, şi va auzi glasul meu. Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că întru mulți era cu mine. Auzi-va Dumnezeu, şi va smeri pre dânşii, Cel ce este mai înainte de veci. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, întins-a mâna sa spre răsplătire. Spurcat-au legământul Lui, împărțitu-s'au de mânia feței Lui, şi s'au apropiat inimile lor. Muiatu-s'au cuvintele lor mai mult decât untul de lemn, şi acelea sunt săgeți. Aruncă spre Domnul grija ta, şi El te va hrăni; nu va

da în veac clătire dreptului. Iară Tu, Dumnezeule, pogorî-vei pre dânşii în puțul stricăciunei. Bărbații sângiurilor şi ai vicleşugului nu-şi vor înjumătăți zilele lor; iară eu, Doamne, voi nădăjdui spre Tine.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Când va şedea Judecătorul, şi îngerii vor sta de față, şi trâmbița va răsuna, şi văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutățile tale vor sta de față, greşelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârşit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, curățeşte pre mine şi mă mântuieşte.

Slavă...

Toți să priveghem, şi pre Hristos să

întâmpinăm cu mulțime de untdelemn şi cu candele luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămării Mirelui; că cel ce se va apuca afară de uşă, în deşert va striga lui Dumnezeu: miluieşte-mă.

Şi acum...

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirii mele pricinuieşte sufletului meu muncă; ci Tu, Dumnezeule, care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta, ca să slăvesc pre Tine.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu mă aşteptam să le văd. Şi ce voi răsplăti bunătății Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulțumesc numelui Tău celui mult cântat; mulțumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce ai spre mine; mulțumesc îndelung-răbdării Tale celei neasemănate.

Şi de acum înainte sprijineşte-mă şi-mi ajută şi mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta; că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele lucrate de mine, cele întru cunoştință şi cele întru necunoştință, cele de voie şi cele fără de voie, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Deci, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, şterge pre ele, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale, şi mântuieşte pre noi, pentru sfânt numele Tău, cu judecățile care ştii, pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viața, şi Ție slavă înălțăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

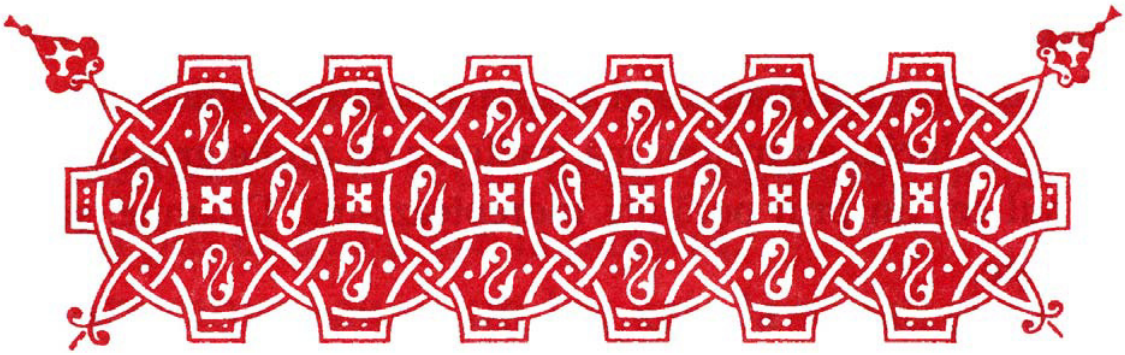

CATISMA A OPTA

Întru sfârşit, pentru norodul cel ce se depărtase de la cele sfinte: al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când au prins pre el cei de alt neam, în Ghéth, **55**.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul, toată ziua dând război m'a necăjit. Călcatu-m'au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine de la înălțime. Ziua nu mă voi teme, şi eu voi nădăjdui spre Tine. Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme ce va face mie trupul. Toată ziua cuvintele mele au urâțit, împotriva

mea toate gândurile lor spre rău. Sălăş-lui-se-vor, şi se vor ascunde, aceia căl-câiul meu vor păzi; în ce chip au aşteptat ei sufletul meu. Nicicum vei mântui pre dânşii, întru mânie noroadele vei sfă-râma. Dumnezeule, viaţa mea am spus Ţie; pus-ai lacrimile mele înaintea Ta, ca şi în făgăduinţa Ta. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, ori în ce zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu. Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Domnul voi lăuda cuvân-tul. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce va face mie omul. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care voi răsplăti laudei Tale. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi şi picioarele mele din aluneca-re; bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

Întru sfârşit: să nu strici.
Al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când a fugit de către fața lui Saul în peşteră, **56**.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu. Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul cel ce a făcut bine mie. Trimis-a din cer şi m'a mântuit, dat-a spre ocară pre cei ce calcă pre mine. Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său; şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinții lor arme şi săgeți, şi limba lor sabie ascuțită. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta. Cursă au gătit picioarelor mele, şi au împilat sufletul meu. Săpat-au înaintea feței mele groapă, şi au căzut într'însa.

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; glăsui-voi şi voi cânta întru slava mea. Deşteaptă-te, slava mea, deşteaptă-te psaltire şi alăută, deştepta-mă-voi dimineaţa. Mărturisi-mă-voi Ţie întru noroade, Doamne, cânta-voi Ţie întru neamuri. Că s'a mărit până la ceruri mila Ta, şi până la nori adevărul Tău. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

Întru sfârşit: să nu strici.
Al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, **57**.

Dacă adevărat, adică, dreptate grăiţi, cele drepte judecaţi, fiii oamenilor. Pentru că în inimă fărădelege lucraţi pre pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc. Înstrăinatu-s'au păcătoşii din mitras, rătăcit-au din pântece, grăit-au minciuni. Mânia lor este după asemănarea şarpelui, ca a unei aspide surde,

ce-şi astupă urechile sale. Care nu va auzi glasul vânătorilor; vânându-se se vânează de la cel înțelept. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor a sfărâmat Domnul. Defăima-se-vor ca apa ce trece; întinde-va arcul Său până unde vor slăbi. Ca ceara ce se to-peşte se vor lua, căzut-a foc peste dânşii şi nu au văzut soarele. Mai nainte până ce îşi vor cunoaşte spinii voştri ghimpul, ca de vii, ca întru mânie va înghiți pre dânşii. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale va spăla în sângele păcătosului. Şi va zice omul: dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecând pre dânşii pre pământ.

Slavă...

Întru sfârşit: să nu strici.
Al lui Davíd, spre scrisoare pre stâlp, când a trimis Saul şi a păzit casa lui, ca să omoare pre el, **58**.

Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea, izbăveşte-mă. Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea, şi de bărbaţii sângiurilor mă mântuieşte. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat. Scoală-Te întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israíl. Ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu Te milostiveşti spre toţi cei ce lucrează fărădelegea. Întoarce-se-vor către seară, şi vor flămânzi ca un câine, şi vor înconjura cetatea. Iată, aceia vor răspunde cu gura lor, şi sabie în

buzele lor, că cine a auzit? Şi Tu, Doamne, Îți vei râde de dânşii, defăima-vei toate neamurile. Puterea mea spre Tine voi păzi; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu; mila Lui mă va întâmpina. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmaşii mei. Să nu-i omori pre dânşii, ca nu cândva să uite legea Ta. Risipeşte pre ei întru puterea Ta, şi pogoară pre dânşii, scutitorul meu, Doamne. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, şi să se prindă întru mândria lor. Şi din blestem şi din minciună se vor vesti; întru sfârşit, întru mânia sfârşitului, şi nu vor fi. Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pre Iácob şi marginile pământului. Întoarce-se-vor către seară, şi vor flămânzi ca un câine, şi vor înconjura cetatea. Aceia se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor şi cârti.

Iară eu voi lăuda puterea Ta, şi mă voi bucura dimineața de mila Ta. Că Te-ai făcut sprijinătorul meu, şi scăparea mea în ziua necazului meu. Ajutorul meu eşti, Ție voi cânta, că Tu eşti Dumnezeul meu, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

Întru sfârşit; celor ce se vor schimba, spre scrisoare pre stâlpul lui Davíd, spre învățătură, când a ars Mesopotamia Síriei şi pre Síria Sovà, şi s'a întors Ioáb şi a bătut pre Edóm în Valea Sărilor, douăsprezece mii, **59**.

Dumnezeule, lepădat-ai pre noi şi ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai şi Te-ai milostivit spre noi. Cutremurat-ai pământul şi ai tulburat pre dânsul, vindecă sfărâmările lui, că s'a clătit. Arătat-ai norodului Tău cele năsilnice, adăpat-ai pre noi cu vinul umilinței. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn, ca să fugă de la fața arcului.

Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi. Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al Său: bucura-Mă-voi şi voi împărți Sichemul, şi valea locaşurilor voi măsura. Al Meu este Galaád şi al Meu este Manáse, şi Efraím tăria capului Meu. Iúda împăratul Meu, Moáv căldarea nădejdii Mele. Spre Iduméa voi întinde încălțămintea Mea, Mie cei de alt neam s'au supus. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Iduméa? Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ai lepădat pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre? Dă-ne nouă ajutor din necaz, şi deşartă este mântuirea omului. Întru Dumnezeu vom face putere, şi El va defăima pre cei ce necăjesc pre noi.

Întru sfârşit, în laude: al lui Davíd, **60**.

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte rugăciunea mea. De la marginile pământului către Tine am strigat când s'a mâhnit inima mea; pre piatră m'ai înălțat. Povățuitu-m'ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către fața vrăjmaşului. Locui-voi întru locaşul Tău în veci, acoperi-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău. Zile peste zile împăratului vei adăuga; anii lui până la ziua neamului şi a neamului. Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul Lui cine va cerceta? Aşa voi cânta numelui Tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru Idithúm; psalm al lui Davíd, **61**.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la Dânsul este mântuirea mea. Pentru că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, sprijinătorul meu; nu mă voi clăti mai mult. Până când vă puneți asupra omului? Ucideți pre toți voi, ca pre un perete povârnit şi gard surpat. Însă prețul meu s'au sfătuit să-l lepede; alergat-au cu sete; cu gura lor binecuvântau, şi cu inima lor blestemau. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că de la Dânsul este răbdarea mea. Că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, sprijinătorul meu, nu mă voi muta. Întru Dumnezeu este mântuirea mea şi slava mea, Dumnezeul ajutorului meu, şi nădejdea mea este spre Dumnezeu. Nădăjduiți spre Dânsul toată

adunarea noroadelor, vărsați înaintea Lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru. Însă deşerți sunt fiii oamenilor, mincinoşi fiii oamenilor în cumpene, a face strâmbătate ei, din deşertăciune împreună. Nu nădăjduiți spre nedreptate, şi spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima. O dată a grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, şi a Ta este, Doamne, mila, că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul lui Davíd când era el în pustia Iudéii, **62**.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânec. Însetat-a de Tine sufletul meu, de câte ori trupul meu, Ție. În pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă; aşa întru cel sfânt m'am arătat Ție, ca să văd puterea Ta şi slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viețile. Buzele mele

Te vor lăuda. Aşa bine Te voi cuvânta în viaţa mea, şi în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca din seu şi din grăsime să se umple sufletul meu, şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat spre Tine, că ai fost ajutorul meu. Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s'a sufletul meu după Tine, şi pre mine a sprijinit dreapta Ta. Iară ei în deşert au căutat sufletul meu; intra-vor în cele mai de jos ale pământului, da-se-vor în mâinile sabiei, părţi vulpilor vor fi. Iară împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s'a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **63**.

Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog către Tine; de la frica vrăjmaşului scoate sufletul meu. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate. Care au ascuțit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgete întru ascunsuri pre cel neprihănit. Fără de veste vor săgeta pre el, şi nu se vor teme. Întărit-au loruşi cuvânt viclean. Vorbit-au ca să ascundă cursă; zis-au: cine va vedea pre dânşii? Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au iscodind iscodiri. Apropia-se-va omul şi inima adâncă; şi se va înălța Dumnezeu. Săgeata pruncilor s'au făcut rănile lor; şi au slăbit asupra lor limbile lor. Tulburatu-s'au toți care au văzut pre dânşii, şi s'a temut tot omul. Şi au vestit lucrurile lui

Dumnezeu şi faptele Lui au înțeles. Veseli-se-va cel drept întru Domnul, şi va nădăjdui spre Dânsul, şi se vor lăuda toți cei drepți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte, pre care m'am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, şi la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Suflete, acestea de aicea sunt vremelnice, iară cele de acolo veşnice. Văd divanul şi pre Judecătorul şezând pre scaun, şi tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertată este judecata.

Şi acum...

Nădejdea celor deznădăjduiți, ajutorul celor neajutorați, sprijineala celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite nouă.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul rugăciunii mele; fă cu mine semn spre bine. Povățuieşte-mă în calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău; veseleşte inima mea ca să se teamă de numele Tău cel sfânt, că mare eşti şi faci minuni. Tu eşti Dumnezeu Unul şi nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne; puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pre toți cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh. Amin.

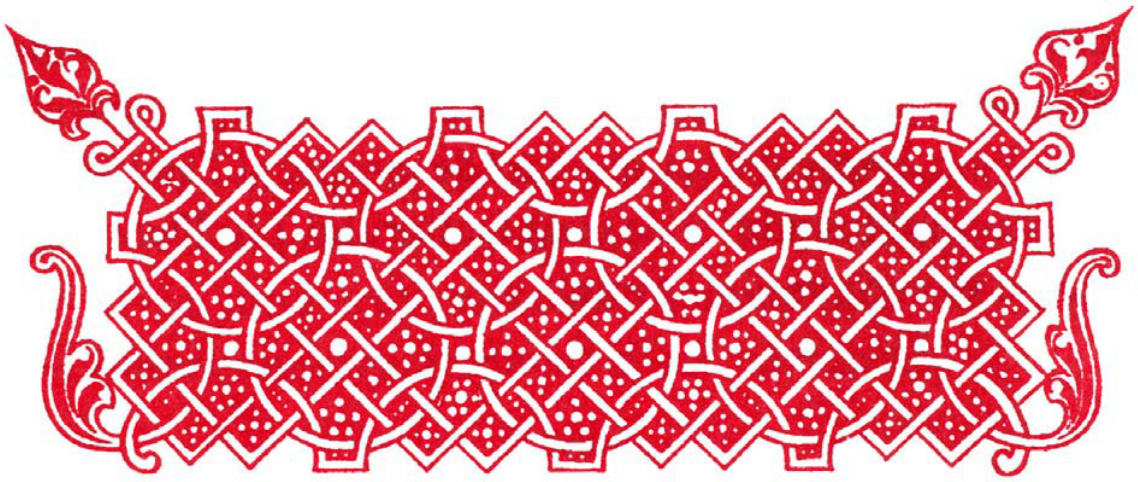

CATISMA A NOUA

Întru sfârşit. Psalmul lui Davíd, cântare; a Ieremíei şi a lui Iezechiíl şi a norodului nemernicit, când vrea să iasă din robia Babilónului, **64**.

Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sión, şi Ţie se va da rugăciune în Ierusalím. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege au biruit pre noi, şi păgânătăţile noastre Tu vei curăţi. Fericit pre care ai ales şi ai primit; şi locui-va în curţile Tale. Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale; sfântă este Biserica Ta,

minunată întru dreptate. Auzi pre noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor de pre mare departe. Cela ce găteşte munții întru tăria Sa, încins fiind cu putere; Cela ce tulburi adâncul mării; sunetele valurilor ei cine va suferi? Tulbura-se-vor neamurile, şi se vor spăimânta cei ce locuiesc pre margini de semnele Tale; ieşirile dimineții şi ale serii vei veseli. Cercetat-ai pământul şi ai îmbătat pre dânsul, înmulțit-ai a-l îmbogăți pre el. Râul lui Dumnezeu s'a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că aşa este gătirea. Brazdele lui îmbată-le, înmulțeşte rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind. Blagoslovi-vei cununa anului bunătății Tale, şi câmpii Tăi se vor umplea de grăsime. Îngrăşa-se-vor cele frumoase ale pustiei, şi cu

bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s'au berbecii oilor, şi văile vor înmulți grâul; striga-vor, pentru că vor cânta.

Întru sfârşit: cântarea psalmului învierii, **65**.

Strigați Domnului tot pământul, cântați numele Lui, dați slavă laudei Lui. Ziceți lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoşate lucrurile Tale; întru mulțimea puterii Tale, minți-vor Ție vrăjmaşii Tăi. Tot pământul să se închine Ție şi să cânte Ție, să cânte adică numelui Tău, Preaînalte. Veniți şi vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoşat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul; acolo ne vom veseli de Dânsul. De Cel ce stăpâneşte întru puterea Sa veacul, ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalțe

întru sineşi. Binecuvântaţi, neamuri, pre Dumnezeul nostru, şi auzit faceţi glasul laudei Lui. A Celui ce a pus sufletul meu întru viaţă, şi nu a dat spre clătire picioarele mele. Că ai cercat pre noi, Dumnezeule, cu foc ai lămurit pre noi, precum se lămureşte argintul. Dus-ai pre noi în cursă, pus-ai necazuri pre umărul nostru, ridicat-ai oameni peste capetele noastre. Trecut-am prin foc şi prin apă, şi ai scos pre noi întru odihnă. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ţie rugăciunile mele, care au osebit buzele mele; şi a grăit gura mea întru necazul meu. Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ţie, cu tămâie şi cu berbeci, aduce-Ţi-voi boi cu ţapi. Veniţi de auziţi, şi voi povesti vouă, toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu. Către Dânsul cu gura mea am strigat, şi

L-am înălțat sub limba mea. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul. Pentru aceasta m'a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunii mele. Bine este cuvântat Dumnezeu, Care nu a depărtat rugăciunea mea şi mila Sa de la mine.

Întru sfârşit, în laude: psalmul cântării lui Davíd, **66**.

Dumnezeu să se îndure spre noi şi să blagoslovească pre noi, lumineze fața Sa peste noi şi ne miluiască pre noi. Ca să cunoaştem pre pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Mărturisească-se Ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție noroadele toate. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate, şi neamurile pre pământ vei povățui. Mărturisească-se Ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție noroadele

toate. Pământul a dat rodul său. Blagosloveşte pre noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Blagosloveşte pre noi, Dumnezeule, şi să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârşit: psalmul cântării lui Davíd, **67**.

Să se scoale Dumnezeu, şi să se risipească vrăjmaşii Lui, şi să fugă de la faţa Lui cei ce urăsc pre Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; precum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu. Şi drepţii să se veselească şi să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi numele Lui, cale faceţi Celui ce S'a suit peste apusuri, Domnul este numele Lui. Şi vă bucuraţi înaintea Lui; să se

tulbure de fața Lui, a Părintelui celor sărmani şi a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său. Dumnezeu face a locui pre cei ce sunt într'un gând în casă. Scoțând pre cei din obezi cu vitejie, aşijderea pre cei ce amărăsc, pre cei ce locuiesc în mormânturi. Dumnezeule, când ieşeai Tu înaintea norodului Tău, când treceai Tu în pustie; pământul s'a cutremurat, că cerurile au picat de către fața Dumnezeului Sináii, de către fața Dumnezeului lui Israíl. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale; şi a slăbit, dar Tu ai întărit pre dânsa. Dobitoacele Tale locuiesc întru dânsa; gătit-ai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule. Domnul va da grai celor ce binevestesc cu putere multă. Împăratul puterilor, al celui iubit, pentru înfrumusețarea casei

să împartă prăzi. De veți dormi în mijlocul hotarelor, aripi de porumbiță cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur. Când osebeşte Cel ceresc împărați peste țara Sa, ca zăpada în Selmón se vor albi. Muntele lui Dumnezeu, munte gras; munte închegat, munte gras; pentru ce socotiți de munții cei închegați? Muntele care a binevoit Dumnezeu a locui întru dânsul, pentru că Domnul va locui până în sfârşit. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinái, în cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălțime, robit-ai robia, luat-ai daruri întru oameni, pentru că nu se plecau a se sălăşlui. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a

mântui, şi ale Domnului, ale Domnului sunt ieşirile morții. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor. Zis-a Domnul: din Vasán îi voi întoarce, întoarce-i-voi întru adâncurile mării. Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge, limba câinilor tăi în cel al vrăjmaşilor. Văzutu-s'au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel Sfânt. Mai nainte au apucat boierii, țiindu-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpane. Întru adunări binecuvântați pre Dumnezeu, pre Domnul din izvoarele lui Israíl. Acolo Veniamín cel mai tânăr întru uimire, boierii Iúdei povățuitorii lor, boierii Zabulónului, boierii Nefthalímului. Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte

Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi. De la Biserica Ta, cea peste Ierusalím, Ție vor aduce împărații daruri. Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru junincile noroadelor, ca să se încuie cei ispitiți cu argint. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie, veni-vor soli de la Egípt, Ethiópia mai înainte va tinde mâna ei la Dumnezeu. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului; Celuia ce S'a suit peste cerul cerului, spre răsărituri. Iată va da glasului Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israíl mare-cuviința Lui, şi puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israíl; Însuşi va da putere şi întărire norodului Său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba.
Al lui Davíd, **68**.

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m'am în noroiul adâncului, şi nu este sprijineală. Venit-am întru adâncurile mării, şi viforul m'a potopit. Ostenit-am strigând, amorțit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu. Înmulțitu-s'au mai presus decât perii capului meu, cei ce mă urăsc în zadar. Întăritu-s'au vrăjmaşii mei, cei ce goneau pre mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atuncea am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea, şi greşelile mele de la Tine nu s'au ascuns. Să nu se ruşineze pentru mine cei ce aşteaptă pre Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici să se înfrunteze pentru mine cei ce caută pre

Tine, Dumnezeul lui Israíl. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a ruşinea obrazul meu. Înstrăinat m'am făcut fraţilor mei, şi străin fiilor maicii mele. Că râvna casei Tale m'a mâncat, şi ocările celor ce ocărăsc pre Tine au căzut asupra mea. Şi am acoperit cu post sufletul meu, şi s'a făcut spre ocară mie. Şi am pus îmbrăcămintea mea sac, şi m'am făcut lor spre pildă. Împotriva mea limbuţeau cei ce şedeau în porţi, şi împotriva mea cântau cei ce beau vin. Iară eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, vremea este de bună voinţă. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale ascultă-mă, întru adevărul mântuirii Tale. Mântuieşte-mă de tină, ca să nu mă afund; să mă izbăvesc de cei ce mă urăsc şi de adâncurile apelor. Ca să nu mă înnece viforul apei, nici să mă

înghiță adâncul, nici să închidă peste mine puțul gura sa. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, căci mă necăjesc, degrab mă ascultă. Ia aminte spre sufletul meu, şi izbăveşte pre el, pentru vrăjmaşii mei izbăveşte-mă. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinarea mea şi înfruntarea mea. Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie; şi am aşteptat pre cel ce s'ar mâhni cu mine, şi nu era; şi pre cel ce m'ar mângâia, şi nu am aflat. Şi au dat spre mâncarea mea fiere, şi spre setea mea m'au adăpat cu oțet. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă, şi spre răsplătire şi spre smintea-lă. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, şi spinarea lor pururea o gârboveşte.

Varsă peste dânşii iuțimea Ta, şi mânia iuțimii Tale să cuprindă pre ei. Facă-se curtea lor pustie, şi în lăcaşurile lor să nu fie locuitori. Că pre care Tu ai bătut, ei au gonit, şi spre durerea rănilor mele au adăugat. Adaugă fărădelege spre fărădelegea lor, şi să nu intre întru dreptatea Ta. Şteargă-se din cartea celor vii, şi cu cei drepți să nu se scrie. Sărac şi cu durere sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-voi pre El întru laudă. Şi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul cel tânăr, ce-i răsar coarne şi unghii. Vadă săracii, şi să se veselească; căutați pre Dumnezeu, şi va fi viu sufletul vostru. Că a auzit pre cei săraci Domnul, şi pre cei în obezi ferecați ai Săi nu a defăimat. Laude pre Dânsul cerul şi

pământul, marea şi toate câte se târăsc într'însa. Că Dumnezeu va mântui Siónul, şi se vor zidi cetățile Iudéii. Şi vor locui acolo, şi vor moşteni pre dânsul. Şi sămânța robilor Tăi vor stăpâni pre el, şi cei ce iubesc numele Tău vor locui întru dânsul.

Întru sfârşit: al lui Davíd spre pomenire, ca să mântuiască pre mine Domnul, **69**.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să ajuți mie grăbeşte. Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi, şi să se ruşineze cei ce voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată şi ruşinându-se cei ce grăiesc mie: bine, bine! Să se bucure şi să se veselească de Tine toți cei ce caută pre Tine, Dumnezeule, şi zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta. Iară eu sărac

sunt şi mişel; Dumnezeule, ajută-mi. Ajutătorul meu şi izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi.

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2 :

Gândesc de ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele viclene, cum voi răspunde Celui fără de moarte Împărat? Sau cu care îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule Născut, Duhule cel Sfânt, miluieşte-mă.

Slavă...

În valea plângerii, la locul care ai rânduit, când vei şedea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum...

Nădejde şi acoperământ tare celor ce aleargă la tine, bună de Dumnezeu Născătoare, mijlocitoarea lumii, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pre Cel ce ai născut, pre iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, cea una binecuvântată.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur ştii boala ticălosului meu suflet, şi tămăduirea acestuia, tămăduieşte pre dânsul precum ştii, pentru mulțimea milei Tale şi a îndurărilor Tale; căci din faptele mele nu este cu putință a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci Tu, care ai venit să chemi nu pre cei drepți, ci pre cei păcătoşi la pocăință, fie-ți milă, îndură-Te, şi iartă pre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor multe şi urâte, şi mă povățuieşte la calea Ta cea dreaptă; ca umblând întru

adevărul Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului, şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşatului Tău divan, slăvind şi cântând preasfântul Tău nume în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

Al lui Davíd; psalmul fiilor lui Ionadáb şi al celor ce s'au robit mai întâi. Nescris deasupra la Iudéi, **70**.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac. Întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta şi mă mântuieşte. Fii mie Dumnezeu scutitor şi spre loc tare, ca să mă mântuieşti. Că întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu. Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, şi a celui ce face strâmbătate. Că Tu eşti răbdarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețele mele. Întru Tine m'am

întărit din pântece, din mitrasul maicii mele Tu eşti acoperitorul meu. Întru Tine este cântarea mea pururea. Ca o minune m'am făcut multora, şi Tu eşti ajutorul meu cel tare. Să se umple gura mea de laudă, ca să cânt slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta. Să nu mă lepezi în vremea bătrâneților, când va lipsi vârtutea mea, să nu laşi pre mine; că au zis vrăjmaşii mei mie, şi cei ce păzesc sufletul meu s'au sfătuit împreună zicând: Dumnezeu a părăsit pre dânsul, goniți şi prindeți pre el, că nu este Cel ce izbăveşte. Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte. Să se ruşineze şi să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu ruşine şi cu înfruntare cei ce caută cele rele mie. Iară eu pururea voi nădăjdui spre Tine, şi voi adăuga

spre toată lauda Ta. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta. Că nu am cunoscut cele din cărți. Intra-voi întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi voi aminte de dreptatea Ta, a Unuia. Dumnezeul meu, Cela ce m'ai învățat din tinerețele mele şi până acum, voi vesti minunile Tale. Şi până la bătrâneţe şi căruntețe, Dumnezeul meu, să nu mă părăseşti. Până voi vesti brațul Tău la tot neamul cel viitor. Puterea Ta şi dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, sunt măririle care ai făcut mie; Dumnezeule, cine este asemenea Ție? Câte ai arătat mie necazuri multe şi rele, şi întorcându-Te m'ai înviat, şi din adâncurile pământului m'ai scos. Înmulțit-ai asupra mea mărirea Ta, şi întorcându-Te m'ai mângâiat, şi din adâncurile pământului iarăşi m'ai scos. Că eu mă voi

mărturisi Ţie întru noroade, Doamne, întru unelte de cântare, adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi Ţie întru alăută, Sfântul lui Israíl. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ţie, şi sufletul meu pe care ai mântuit. Şi încă şi limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când se vor ruşina şi se vor înfrunta cei ce caută cele rele mie.

Pentru Solomón, **71**.

Dumnezeule, judecata Ta dă împăratului şi dreptatea Ta, fiului împăratului. Să judece pre norodul Tău întru dreptate, şi pre săracii Tăi întru judecată. Să ia munţii pacea norodului, şi dealurile dreptatea. Judeca-va pre săracii norodului şi va mântui pre fiii săracilor, şi va smeri pre cel clevetitor. Şi va rămânea cu soarele, şi mai înainte de luna neamului neamurilor. Pogorî-se-va ca

ploaia pre lână, şi ca o picătură ce pică pre pământ. Răsări-va în zilele lui dreptatea, şi mulțimea păcii, până ce se va lua luna. Şi va domni de la mare până la mare, şi de la râuri până la marginea lumii. Înaintea lui vor cădea Etiópii, şi vrăjmaşii lui țărâna vor linge. Împărații Tarsísului şi Ostroavelor daruri vor aduce; împărații Arábilor şi Sáva daruri vor dărui. Şi se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui. Că a izbăvit pre săracul de la cel puternic, şi pre mişelul, căruia nu era ajutor. Îndura-se-va de cel sărac şi mişel, şi sufletele săracilor va mântui. De camătă şi de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, şi cinstit numele lui înaintea lor. Şi va fi viu şi se va da lui din aurul Arábiei, şi se vor ruga pentru dânsul pururea, toată ziua bine vor

cuvânta pre dânsul. Fi-va întărire pre pământ peste vârfurile munților, prea se va înălța mai presus decât Libánul rodul lui; şi vor înflori din cetate ca iarba pământului. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui. Şi se vor blagoslovi întru el toate semințiile pământului, toate neamurile vor ferici pre el. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israíl, Cel ce face minuni Unul. Şi bine este cuvântat numele slavei Lui în veac şi în veacul veacului; şi se va umplea de slava Lui tot pământul; fie, fie.

Slavă...

Sfârşitu-s'au cântările lui Davíd, fiul lui Iesséi.
Psalmul lui Asáf, **72**.

Cât este de bun Dumnezeu lui Israíl, celor drepți la inimă! Iară mie puțin de nu mi s'au alunecat picioarele, puțin de

nu s'au vărsat paşii mei. Că am râvnit asupra celor fără de lege, pacea păcătoşilor văzând. Că nu este chin întru moartea lor, şi întărire în bătaia lor. Întru ostenelile oamenilor nu sunt, şi cu oamenii nu vor lua bătăi. Pentru aceasta a cuprins pre ei mândria lor până în sfârşit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea şi cu păgânătatea lor. Ieşi-va ca din seu nedreptatea lor, ajuns-au întru dorirea inimii. Gândit-au şi au grăit întru vicleşug, nedreptate spre înălțime au grăit. Pus-au asupra cerului gura lor, şi limba lor trecu peste pământ. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aicea, şi zile pline se vor afla întru dânşii. Şi au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? Şi de este cunoştință întru Cel Înalt? Iată aceştia, păcătoşii şi care se îndestulează în veac, au cuprins avuție. Şi am zis: au doară

în deşert am îndreptățit inima mea? Şi am spălat întru cei nevinovați mâinile mele. şi am fost bătut toată ziua, şi mustrarea mea în dimineți. De am zis, spune-voi aşa, iată, cu neamul fiilor Tăi am stricat legământul. Şi am socotit să cunosc aceasta; osteneală este înaintea mea. Până ce voi intra la sfințitorul lui Dumnezeu, şi voi înțelege spre cele de apoi ale lor. Însă pentru vicleşugurile lor ai pus lor rele, doborât-ai pre ei când s'au înălțat. Cum s'au făcut întru pustiire, îndatăşi s'au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor. Ca visul celui ce se deşteaptă; Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimica vei face. Că s'a aprins inima mea, şi rărunchii mei s'au schimbat. Şi eu am defăimat, şi nu am înțeles, dobitoc m'am făcut la Tine; şi eu pururea cu Tine. Ținutu-m'ai de mâna dreptei mele,

şi în sfatul Tău m'ai povățuit, şi cu slavă m'ai primit. Că ce este mie în cer? Şi de la Tine ce am voit pre pământ? Stinsu-s'a inima mea şi trupul meu; Dumnezeul inimii mele şi partea mea, Dumnezeule, în veac. Că iată cei ce se depărtează pre sineşi de la Tine vor pieri, pierdut-ai pre tot cel ce curveşte de la Tine. Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele Tale în porțile fiicei Siónului.

Al priceperii lui Asáf, **73**.

Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârşit? Iuțitu-s'a mânia Ta peste oile păşunii Tale. Adu-Ți aminte de adunarea Ta, care ai câştigat dintru început. Izbăvit-ai toiagul moştenirii Tale, muntele Siónul acesta, întru care ai locuit întru dânsul. Ridică mâinile Tale peste

mândriile lor întru sfârşit, câte a viclenit vrăjmaşul întru cele sfinte ale Tale. Şi s'au fălit cei ce urăsc pre Tine în mijlocul praznicului Tău. Pus-au semnele lor semne, şi n'au cunoscut; ca întru ieşirea cea de presus. Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat uşile lui împreună, cu secure şi cu bardă au surpat pre el. Ars-au cu foc sfinţitorul Tău, în pământ au spurcat lăcaşul numelui Tău. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: veniţi, şi să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pre pământ. Semnele lor nu am văzut, nu mai este proroc, şi pre noi nu ne vor mai cunoaşte. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmaşul, întărâta-va cel potrivnic numele Tău până în sfârşit? Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din mijlocul sânului Tău până în sfârşit? Iară

Dumnezeu, împăratul nostru, mai înainte de veac făcut-a mântuire în mijlocul pământului. Tu ai întărit întru puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă. Tu ai sfărâmat capul balaurului, dat-ai pre el mâncare noroadelor Etiópilor. Tu ai rupt izvoare şi pâraie, Tu ai uscat râurile Itámului. A Ta este ziua, şi a Ta este noaptea, Tu ai săvârşit zorile şi soarele. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara şi primăvara Tu ai zidit pre ele. Adu-Ți aminte de aceasta, vrăjmaşul a ocărât pre Domnul, şi norodul cel fără minte a întărâtat numele Tău. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturiseşte Ție; sufletele săracilor Tăi să nu le uiți până în sfârşit. Caută spre legământul Tău, că s'au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor. Să nu se

întoarcă smeritul ruşinat; săracul şi mişelul vor lăuda numele Tău. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă judecata Ta; adu-Ți aminte de ocara Ta, cea de către cel nebun toată ziua. Nu uita glasul rugătorilor Tăi, mândria celor ce urăsc pre Tine s'a înălțat pururea.

Slavă...

Întru sfârşit: să nu strici.
Psalmul cântării lui Asáf, **74**.

Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ție şi vom chema numele Tău; povesti-voi toate minunile Tale. Când voi lua vreme, Eu dreptatea voi judeca. Topitu-s'a pământul şi toți cei ce locuiesc pre dânsul; Eu am întărit stâlpii lui. Zis-am celor fără de lege: nu faceți fărădelege, şi celor ce greşesc: nu vă înălțați cornul. Nu ridicați asupra înălțimii cornul vostru, şi nu grăiți

împotriva lui Dumnezeu nedreptate. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munții pustii. Că Dumnezeu judecător este; pre acesta smereşte, şi pre acesta înalță. Că pahar este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură. Şi a turnat din cesta în cel, însă drojdiile lui nu s'au deşertat, bea-vor toți păcătoşii pământului. Iară eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iácob. Şi toate coarnele păcătoşilor voi zdrobi, şi se va înălța cornul dreptului.

Întru sfârşit, în laude.
Psalmul lui Asáf, cântare asupra Assiriánilor, **75**.

Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israíl mare este numele Lui. Şi s'a făcut în pace locul Lui, şi locaşul Lui în Sión. Acolo a zdrobit tăriile arcelor, arma şi sabia şi războiul. Luminezi Tu minunat

din munții cei veşnici. Tulburatu-s'au toți cei nepricepuți la inimă. Adormit-au cu somnul lor, şi nu au aflat nimica toți bărbații bogăției în mâinile lor. De certarea Ta, Dumnezeul lui Iácob, adormit-au cei ce încălecaseră pre cai. Tu înfricoşat eşti, şi cine va sta împotrivă Ție? De atuncea este mânia Ta. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s'a temut şi a alinat. Căci s'a sculat la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pre toți blânzii pământului. Că gândirea omului se va mărturisi Ție, şi rămăşița gândului va prăznui Ție. Rugați-vă şi răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri. Celui înfricoşat şi care ia duhurile boierilor, Celui înfricoşat mai vârtos decât împărații pământului.

Întru sfârşit, pentru Idithúm; psalmul lui Asáf, **76**.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, şi a căutat spre mine. În ziua necazului meu pre Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui şi nu m'am amăgit; lepădatu-s'a a se mângâia sufletul meu. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, şi m'am veselit; cugetat-am, şi a slăbit duhul meu. Apucat-au înaintea străjii ochii mei, tulburatu-m'am şi nu am grăit. Gândit-am la zilele cele de demult, şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte. Şi cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, şi se mâhnea duhul meu. Au doară în veci va lepăda Domnul, şi nu va adauge bine a voi încă? Au până în sfârşit mila Sa o va tăia? Sfârşit-a grai din neam în neam? Au doară va uita a Se milostivi Dumne-

zeu? Sau va ținea întru mânia Sa îndurările Sale? Şi am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că voi pomeni dintru început minunile Tale; şi voi cugeta întru toate lucrurile Tale, şi întru isprăvile Tale mă voi deprinde. Dumnezeule, întru cel sfânt este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu Care faci minuni. Cunoscută ai făcut întru noroade puterea Ta; mântuit-ai cu brațul Tău pre norodul Tău, pre fiii lui Iácob şi ai lui Iósif. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s'au spăimântat, tulburatu-s'au adâncurile, mulțimea sunetului apelor. Glas au dat norii, că săgețile Tale trec, glasul tunetului Tău în roată. Luminat-au fulgerele Tale lumea,

clătitu-s'a şi s'a cutremurat pământul. În mare căile Tale, şi cărările Tale în ape multe, şi urmele Tale nu se vor cunoaşte. Povățuit-ai ca pre nişte oi pre norodul Tău, cu mâna lui Moisì şi a lui Aarón.

Slavă...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 6 :

De înfricoşata zi a venirii Tale înfricoşându-mă, Hristoase, şi de nemitarnicul județ temându-mă, mă spăimântez şi tremur, ca unul ce am mulțime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârşit întoarce-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu, mult milostive.

Slavă...

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atuncea nu va fi mai cinstit îm-

păratul decât ostaşul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va slăvi, sau se va ruşina.

Şi acum...

De marile dăruiri, Preacurată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu singură te-ai învrednicit, căci ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta :

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care singur eşti din fire fără de păcat, şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul de acum această dureroasă a mea rugăciune, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune, şi inima mea s'a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului şi al pământului, ştii că toată tinerețea mea în păcate o am cheltuit, şi după poftele trupului meu umblând, cu totul

bucurie dracilor m'am făcut, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, nici-odată am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m'am făcut de râs şi batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale cea asupra păcătoşilor, şi gătită gheena focului. Şi dintru această pricină în deznădăjduire căzând, nicidecum întru simțire de întoar-cere viind, pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine m'am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am să-vârşit cu covârşire şi cu sârguință? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeş-ti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădulărele ocarnicului meu trup, a lucra şi a sluji păcatelor le-am

pornit. Şi cine dar nu mă va plânge pre mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pre mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia Ta o am întărâtat, eu singur urgia Ta asupra mea o am aţâţat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând şi covârşind pre toţi cei din veac păcătoşi, fără asemănare păcătuind, şi fără de iertare. Ci de vreme ce eşti mult milostiv şi mult milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcera oamenilor, iată şi eu mă arunc pre sinemi înaintea înfricoşatului şi nesuferitului Tău divan, şi, ca atingându-mă de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului meu strig Ţie: Milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea, şi lacrimile mele să nu le treci. Primeşte-mă pre cel ce mă pocăiesc, şi rătăcit fiind întoarce-mă, şi întorcându-mă îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţă

drepților, nu ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea, păcătosului, întru acele care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, împilat fiind de greutatea păcatelor mele. Deci luminează ochii inimii mele și dă mie umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca, astfel cu bună nădejde și cu adevărată adeverire, la lumea cea de acolo să merg, lăudând și binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

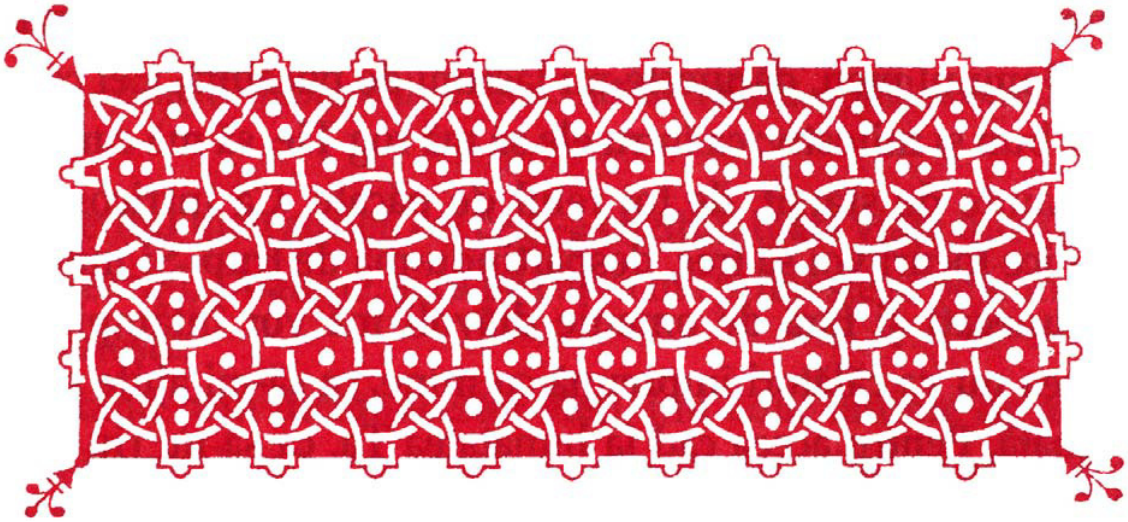

CATISMA A UNSPREZECEA

Al priceperii lui Asáf, 77.

Luați aminte, norodul meu, la legea mea, plecați urechea voastră spre graiul gurii mele. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi vorbele cele din început. Câte am auzit şi am cunoscut pre ele, şi părinții noştri au povestit nouă. Nu s'au ascuns de la copiii lor, întru alt neam; vestind laudele Domnului şi puterile şi minunile Lui, care a făcut. Şi a ridicat mărturie întru Iácob, şi lege a

pus întru Israíl. Câte a poruncit părinților noştri, ca să arate pre ele fiilor lor. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naşte şi se vor scula, şi le vor spune fiilor lor. Ca să pună în Dumnezeu nădejdea lor şi să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, şi poruncile Lui să caute. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoarsă şi amărâtoare; rudă care nu a îndreptat inima sa, şi nu a încredințat cu Dumnezeu duhul său. Fiii lui Efrém încordând şi săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua de război. Nu au păzit legământul lui Dumnezeu, şi în legea Lui nu au vrut să umble. Şi au uitat facerile de bine ale Lui şi minunile Lui, care a arătat lor; înaintea părinților lor, care a făcut minuni în pământul Egíptului, în câmpul Taneos. Desfăcut-a marea şi a trecut pre ei, pus-a apele ca un foale. Şi a

povățuit pre dânşii în nor ziua, şi toată noaptea întru lumină de foc. Desfăcut-a piatra în pustie, şi a adăpat pre ei, ca într'un adânc mult. Şi a scos lor apă din piatră şi a coborât ca nişte râuri ape. Şi a adaus încă a greşi Lui, amărât-au pre Cel Preaînalt în loc fără de apă. Şi au ispitit pre Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor. Şi au grăit împotriva lui Dumnezeu, şi au zis: Au doară va putea să gătească Dumnezeu masă în pustie? Pentru că a lovit piatra şi au curs ape, şi pâraiele s'au umplut de apă. Au doară şi pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului Său? Pentru aceasta a auzit Domnul şi a mai răbdat, şi foc s'a aprins întru Iácob, şi mânia s'a suit peste Israíl. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici nu au nădăjduit spre mântuirea Lui. Şi a poruncit norilor

deasupra, şi uşile cerului s'au deschis. Şi a plouat lor mană să mănânce, şi pâine cerească a dat lor. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate a trimis lor din destul. Ridicat-a austrul din cer, şi a adus întru puterea sa vântul Líbiei. Şi a plouat peste dânşii ca pulberea cărnuri, şi ca nisipul mării pasări zburătoare. Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul locaşurilor lor. Şi au mâncat şi s'au săturat foarte, şi pofta lor a adus lor. Nu s'au lipsit de pofta lor. Încă mâncarea fiind în gura lor, şi mânia lui Dumnezeu s'a suit peste dânşii. Şi a ucis pre cei mai mulţi ai lor, şi pre cei aleşi ai lui Israíl a împiedicat. Întru toate acestea au mai greşit încă şi nu au crezut întru minunile Lui; şi s'au stins întru deşertăciune zilele lor, şi anii lor cu sârguială. Când ucidea pre dânşii,

atuncea căutau pre El, şi se întorceau şi mânecau la Dumnezeu. Şi şi-au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, şi Dumnezeul cel Preaînalt izbăvitorul lor este. Şi au iubit pre Dânsul în gura lor, şi cu limba lor au mințit Lui. Şi inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici s'au încredințat întru legământul Lui. Iară El este îndurat, şi curățeşte păcatele lor, şi nu va strica. Şi va înmulți a întoarce mânia Sa, şi nu va aprinde toată iuțimea Sa. Şi Şi-a adus aminte că trup sunt, duh ce trece şi nu se întoarce. De câte ori au amărât pre Dânsul în pustie, mâniat-au pre Dânsul în pământ fără de apă? Şi s'au întors şi au ispitit pre Dumnezeu, şi pre Cel Sfânt al lui Israíl au întărâtat. Şi nu şi-au adus aminte de mâna Lui, în ziua în care a izbăvit pre ei din mâna celui ce-i necăjea. Cum a pus

în Egípt semnele Sale, şi minunile Sale în câmpul Taneos. Şi a întors în sânge râurile lor şi fântânile lor, ca să nu bea. Trimis-a asupra lor muşte câineşti, şi au mâncat pre ei, şi broaşte, şi au stricat pre dânşii. Şi a dat păliciunii rodurile lor, şi ostenelile lor lăcustelor. Bătut-a cu grindină viile lor, şi duzii lor cu brumă. Şi a dat grindinei dobitoacele lor, şi averea lor focului. Trimis-a asupra lor iuțimea mâniei Sale, mânie şi iuțime şi necaz, trimitere prin îngeri cumpliți. Cale a făcut cărării mâniei Sale, şi nu a cruțat de moarte sufletele lor, şi dobitoacele lor în moarte a închis. Şi a bătut pre tot cel întâi născut în pământul Egíptului, începătura a toată osteneala lor în locaşurile lui Hám. Şi a ridicat ca pre nişte oi pre norodul Său, şi a dus pre ei ca pre o turmă în pustie. Şi i-a

povățuit spre nădejde şi nu s'au înfricoşat, şi pre vrăjmaşii lor a acoperit marea. Şi a dus pre dânşii în muntele sfinţeniei Sale, în muntele acesta pre care a câştigat dreapta Lui. Şi a gonit de la faţa lor neamuri şi a dat lor pământul cu sorţi, cu funii de împărţire. Şi a aşezat întru locaşurile lor semințiile lui Israíl. Şi au ispitit şi au amărât pre Dumnezeul Cel Preaînalt, şi mărturiile Lui nu au păzit. Şi s'au întors şi s'au lepădat, ca şi părinții lor, întorsu-s'au întru arc strâmb. Şi au mâniat pre Dânsul în dealurile lor, şi întru cele cioplite ale lor au întărâtat pre Dânsul. Auzit-a Dumnezeu şi a trecut cu vederea, şi a defăimat foarte pre Israíl. Şi a lepădat cortul Silómului, locaşul în care a locuit întru oameni. Şi a dat în robie tăria lor, şi frumusețea lor în mâinile vrăjmaşilor.

Şi a închis în sabie pre norodul Său, şi moştenirea Sa o a trecut cu vederea. Pre tinerii lor i-a mâncat focul, şi fecioarele lor nu s'au jelit. Preoții lor în sabie au căzut, şi văduvele lor nu vor fi plânse. Şi S'a deşteptat precum cel ce doarme, Domnul, ca un tare şi ameţit de vin. Şi a lovit pre vrăjmaşii lor dinapoi, ocară veşnică a dat lor. Şi a lepădat locaşul lui Iósif, şi seminția lui Efraím nu a ales. Şi a ales seminția Iúdei, muntele Siónului care a iubit. Şi a zidit ca a inorogului sfinţenia Sa, pre pământ întemeiatu-a pre dânsa în veac. Şi a ales pre Davíd, sluga Sa, şi a luat pre el de la turmele oilor, de la cele fătătoare a luat pre dânsul. Ca să pască pre Iácob, sluga Sa, şi pre Israíl, moştenirea Sa. Şi a păscut pre dânşii întru nerăutatea inimii sale, şi întru priceperile mâinilor

sale a povățuit pre dânşii.

Slavă...

Psalmul lui Asáf, **78**.

Dumnezeule, venit-au neamurile în moştenirea Ta, spurcat-au sfântă Biserica Ta. Pus-au Ierusalímul ca o păzitoare de poame; pus-au stârvurile robilor Tăi mâncări pasărilor cerului; trupurile celor cuvioşi ai Tăi, fiarelor pământului. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalímului, şi nu era cine să-i îngroape. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru. Până când, Doamne, Te vei mânia până în sfârşit, aprinde-se-va ca focul râvna Ta? Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc, şi peste împărățiile care numele Tău nu au chemat. Că au mâncat pre Iácob, şi locul lui au

pustiit. Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult; degrab să întâmpine pre noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăveşte pre noi şi curăţeşte păcatele noastre, pentru numele Tău. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Şi să se cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noştri, izbânda sângelui robilor Tăi celui vărsat. Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecaţi; după mărirea braţului Tău, păzeşte pre fiii celor omorâţi. Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori în sânul lor ocara lor, cu care au ocărât pre Tine, Doamne. Iară noi, norodul Tău şi oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule, în veac; în neam şi în neam vom vesti lauda Ta.

Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba: mărturia lui Asáf, psalm pentru Assiriáni, **79**.

Cela ce paşti pre Israíl, ia aminte; Cela ce povățuieşti ca pre o oaie pre Iósif, Cela ce şezi pre Heruvimi, arată-Te. Înaintea lui Efraím şi Veniamín şi Manássi. Deşteaptă puterea Ta, şi vino ca să mântuieşti pre noi. Dumnezeule, întoarce pre noi şi arată fața Ta, şi ne vom mântui. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia spre ruga robilor Tăi? Hrăni-vei pre noi cu pâine de lacrimi, şi ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură? Pus-ai pre noi întru prigonire vecinilor noştri, şi vrăjmaşii noştri au batjocurit pre noi. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce pre noi, şi arată fața Ta şi ne vom mântui. Via din Egípt o ai mutat, gonit-ai neamurile şi ai răsădit pre ea. Cale ai făcut

înaintea Ta şi ai răsădit rădăcinile ei, şi a umplut pământul. Acoperit-a munții umbra ei, şi mlădițele ei cedrii lui Dumnezeu. Întins-a vițele sale până la mare, şi până la râuri odraslele sale. Pentru ce ai surpat gardul ei, şi culeg pre ea toți cei ce trec pre cale? O a stricat pre ea vierul din pădure, şi porcul sălbatic o a păscut pre ea. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar, şi caută din cer, şi vezi şi cercetează via aceasta; şi săvârşeşte pre ea, pre care o a sădit dreapta Ta, şi pre fiul omului, care ai întărit Ție. Arsă fiind cu foc şi săpată afară, de certarea feței Tale ei vor pieri. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi peste fiul omului, care ai întărit Ție. Şi nu ne vom depărta de la Tine; viia-vei pre noi, şi numele Tău vom chema. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce pre noi, şi

arată fața Ta, şi ne vom mântui.

Întru sfârşit, pentru teascuri: psalmul lui Asáf, **80**.

Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iácob. Luați psalmi şi dați timpane, psaltire înfrumusețată cu alăută. Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea bine-vestită a sărbătorii voastre. Că porunca lui Israíl este, şi judecata Dumnezeului lui Iácob. Mărturie în Iosif a pus lui, când a ieşit el din pământul Egíptului; limba care nu a ştiut o a auzit. Scos-a de sub sarcină spinarea lui, mâinile lui în coşniță au slujit. Întru necaz M'ai che-mat şi te-am izbăvit; auzitu-te-am întru ascundere de vifor, cercatu-te-am la apa prigonirii. Auzi, norodul Meu, şi voi mărturisi ție, Israíle, de mă vei asculta pre Mine. Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu

străin; că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egíptului; lărgeşte gura ta şi voi umplea pre ea. Şi nu a ascultat norodul Meu glasul Meu, şi Israíl nu s'a uitat la Mine. Şi am slobozit pre dânşii după meştesugurile inimilor lor, merge-vor întru meşteşugurile lor. De M'ar fi ascultat norodul Meu, Israíl de ar fi umblat în căile Mele; întru nimic aş fi smerit pre vrăjmaşii lor, şi asupra celor ce necăjesc pre dânşii, aş fi pus mâna Mea. Vrăjmaşii Domnului au mințit Lui, şi va fi vremea lor în veac. Şi au hrănit pre ei din grăsimea grâului, şi cu miere din piatră au săturat pre dânşii.

Slavă...

Psalmul lui Asáf, **81**.

Dumnezeu a stătut întru adunarea

dumnezeilor, şi în mijloc pre dumnezei va judeca. Până când judecați ne-dreptatea, şi fețele păcătoşilor primiți? Judecați sărmánului şi săracului, pre cel smerit şi pre cel sărac îndreptățiți. Scoateți pre cel sărac şi pre cel mişel, din mâna păcătosului izbăviți pre dânsul. Nu au cunoscut, nici au priceput, întru întuneric umblă; clătească-se toate temeliile pământului. Eu am zis: Dumnezei sunteți şi fii ai Celui Preaînalt toți. Dar voi ca oameni muriți şi ca unul din boieri cădeți. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moşteni întru toate neamurile.

Cântare, psalmul lui Asáf, **82**.

Dumnezeule, cine se va asemăna Ție? Să nu taci, nici să Te îmblânzeşti, Dumnezeule; că iată vrăjmaşii Tăi s'au întărâtat, şi cei ce urăsc pre Tine au ridicat capul.

Asupra norodului Tău au meşteşugit gând, şi s'au sfătuit împotriva sfinţilor Tăi. Zis-au: veniţi să pierdem pre dânşii dintru neamuri, şi să nu se mai pomenească numele lui Israíl încă. Pentru că s'au sfătuit întru o unire dimpreună, împotriva Ta legământ au legat. Lăcaşurile Iduméilor şi Ismailténilor, Moáb şi Agarénii, Ghevál şi Ammón şi Amalíc, şi cei de alt neam cu cei ce locuiesc în Tír. Că şi Assúr a venit împreună cu dânşii, făcutu-s'au spre ajutor fiilor lui Lót. Fă lor ca lui Madiám şi Sisárii, ca lui Iavín la râul Chişón; pierit-au în Endór, făcutu-s'au ca gunoiul pământului. Pune pre boierii lor ca pre Orív şi Zív şi Zevél şi Salmanà. Pre toţi boierii lor care au zis: să moştenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu. Dumnezeul meu, pune pre ei ca o roată, ca trestia înaintea

feței vântului. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munții. Aşa vei goni pre dânşii întru viforul Tău, şi întru mânia Ta vei tulbura pre ei. Umple fețele lor de ocară, şi vor căuta numele Tău, Doamne. Să se ruşineze şi să se tulbure în veacul veacului, şi să se înfrunteze şi să piară. Şi să cunoască ei că numele Îți este Domnul, Tu Unul Cel Preaînalt peste tot pământul.

Întru sfârşit, pentru teascuri:
psalm fiilor lui Córe, **83**.

Cât sunt de iubite lăcaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu spre curțile Domnului. Inima mea şi trupul meu s'au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea a aflat eişi casă, şi turtureaua cuib eişi, unde-şi va pune puii săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumne-

zeul meu. Fericiți care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit bărbatul, căruia este ajutorul lui de la Tine, suişuri în inima sa a pus; în valea plângerii, în locul care a pus; că blagoslovenie va da Cel ce pune lege. Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sión. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeul lui Iácob. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, şi caută la fața unsului Tău. Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a locui în locaşurile păcătoşilor. Căci mila şi adevărul iubeşte Domnul, Dumnezeu har şi slavă va da. Domnul nu va lipsi de bunătăți pre cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeul puterilor, fericit este omul cel ce

nădăjduieşte întru Tine.

Întru sfârşit: psalm fiilor lui Córe, **84**.

Bine ai voit Doamne, pământului Tău, întors-ai robia lui Iácob. Lăsat-ai fărădelegile norodului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta, întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce pre noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, şi întoarce mânia Ta de la noi. Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu întorcându-Te vei viia pre noi, şi norodul Tău se va veseli de Tine. Arată nouă, Doamne, mila Ta, şi mântuirea Ta dă nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste norodul Său; şi peste cei cuvioşi ai Săi, şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul. Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea

Lui, ca să sălăşluiască slava în pământul nostru. Mila şi adevărul s'au întâmpinat, dreptatea şi pacea s'au sărutat; adevărul din pământ a răsărit, şi dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate, şi pământul nostru va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune în cale paşii Săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Având, suflete al meu, leacul pocăinței, apropie-te lăcrimând, cu suspinuri strigând Tămăduitorului sufletelor şi trupurilor: slobozeşte-mă, Iubitorule de oameni, de greşelile mele, şi mă numără împreună cu curva şi cu tâlharul şi cu vameşul, şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pocăința vameşului nu am râvnit, şi lacrimile curvei nu am câştigat, că sunt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea Ta mă mântuieşte, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum...

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pre Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârşit, şi mare milă.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Străluceşte întru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinței Dumnezeirii Tale, şi deschide ochii cugetului nostru spre cunoştința evangheliceştilor Tale propovăduiri; pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci, ca poftele trupeşti cu totul călcând, viață duhovnicească să petrecem,

toate cele ce sunt spre plăcerea Ta, şi cugetând, şi făcând. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi întrutot Sfântului, şi Bunului, şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

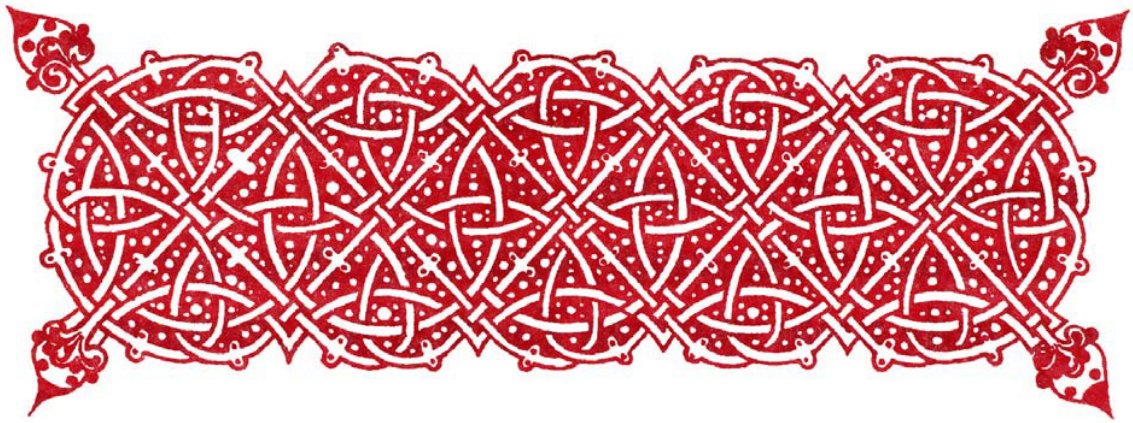

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

Rugăciunea lui Davíd, **85**.

Pleacă, Doamne, urechea Ta, şi mă ascultă, că sărac şi lipsit sunt eu. Păzeşte sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuieşte pre robul Tău, Dumnezeul meu, pre cel ce nădăjduieşte spre Tine. Miluieşte-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, căci către Tine am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, eşti bun şi blând şi mult-milostiv, tuturor celor ce cheamă pre Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea,

şi ia aminte glasul rugăciunii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m'ai auzit. Nu este asemenea Ţie între dumnezei, Doamne, şi nu este după lucrurile Tale. Toate neamurile câte ai făcut vor veni şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi numele Tău. Că mare eşti Tu şi Cel ce faci minuni, Tu eşti Dumnezeu, Unul. Povăţuieşte-mă, Doamne, în calea Ta, şi voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele Tău. Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea, şi voi slăvi numele Tău în veac. Căci mila Ta mare este spre mine, şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea, şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu, şi nu au pus pre

Tine înaintea lor. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul meu, eşti îndurat şi milostiv, îndelung răbdător şi multmilostiv, şi adevărat. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale, şi mântuieşte pre fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, şi să vadă cei ce mă urăsc, şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, ai ajutat mie şi m'ai mângâiat.

Fiilor lui Córe, psalmul cântării, **86**.

Temeliile Lui în munții cei sfinți; iubeşte Domnul porțile Siónului, mai mult decât toate sălaşele lui Iácob. Preaslăvite s'au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu. Pomeni-voi de Raáv şi de Babilón, celor ce cunosc pre mine, şi iată cei de altă seminție, şi Tírul şi norodul Etiópilor, aceştia s'au născut acolo. Maică Siónul va zice omul, şi om s'a născut întru dânsul, şi Însuşi Cel Preaînalt a întemeiat pre

dânsul. Domnul va povesti în scriptura noroadelor şi a boierilor acestora ce s'au născut într'însul. Precum celor ce se veselesc, tuturor locaşul întru tine este.

Cântarea psalmului fiilor lui Córe; întru sfârşit,
pentru răspunsul lui Maeléth:
spre pricepere lui Ethám Israilteanul, **87**.

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, şi noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă urechea Ta spre ruga mea; că s'a umplut de rele sufletul meu, şi viața mea de iad s'a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcutu-m'am ca un om neajutorat, întru cei morți slobod. Ca cei răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte, şi ei de la mâna Ta s'au lepădat. Pusu-m'au în groapa cea mai dedesupt, întru cele întunecate şi în umbra morții. Asupra mea

s'a întărit mânia Ta, şi toate valurile Tale ai adus peste mine. Depărtat-ai pre cunoscuții mei de la mine, pusu-m'au urâciune loruşi. Datu-m'am şi n'am ieşit; ochii mei au slăbit de sărăcie. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, tins-am către Tine mâinile mele. Au doară morților-lor vei face minuni? Sau tămăduitorii vor învia pre ei, şi se vor mărturisi Ție? Au doară va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău întru pierzanie? Au cunoaşte-se-vor în întuneric minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat? Şi eu către Tine, Doamne, am strigat, şi dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu şi întru osteneli din tinerețele mele, şi înălțându-mă m'am smerit şi m'am mâhnit. Peste mine au venit mâniile Tale,

înfricoşările Tale m'au tulburat. Înconjuratu-m'au ca apa, toată ziua, şi m'au cuprins împreună. Depărtat-ai de la mine pre prieten şi pre vecin şi pre cunoscuții mei din ticăloşie.

Slavă...

Al priceperii lui Ethám Israilteanul, **88**.

Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta, în neam şi în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău. Legat-am legământ celor aleşi ai Mei, juratu-M'am lui Davíd, slugii Mele. Până în veac voi găti sămânța ta, şi voi zidi în neam şi în neam scaunul tău. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul Tău întru adunarea sfinților. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul? Asemăna-se-va Domnului

întru fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu, Cel ce se proslăveşte în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşat este peste toţi cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpâneşti puterea mării, şi pornirea valurilor ei Tu o potoleşti. Tu ai smerit ca pre un rănit pre cel mândru, întru braţul puterii Tale ai risipit pre vrăjmaşii Tăi. Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul, lumea şi plinirea ei Tu o ai întemeiat. Miazănoaptea şi marea Tu o ai zidit, Tabórul şi Ermónul întru numele Tău se vor bucura. Braţul Tău este cu putere, să se întărească mâna Ta, înalţe-se dreapta Ta. Dreptatea şi judecata este gătirea scaunului Tău, mila şi adevărul vor merge înaintea feţei Tale. Fericit este norodul care ştie strigarea,

Doamne, întru lumina feței Tale vor merge; şi întru numele Tău se vor bucura toată ziua, şi întru dreptatea Ta se vor înălța. Că lauda puterii lor Tu eşti, şi întru bunăvrerea Ta se va înălța cornul nostru. Că a Domnului este sprijineala, şi a Sfântului lui Israíl, Împăratului nostru. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor Tăi şi ai zis: pus-am ajutor asupra celui tare, înălțat-am pre cel ales dintru norodul Meu. Aflat-am pre Davíd, sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu am uns pre el. Pentru că mâna Mea va ajuta lui, şi brațul Meu va întări pre dânsul. Nu se va folosi vrăjmaşul întru el, şi fiul fărădelegii nu va adauge a face lui rău. Şi voi tăia de la fața lui pre vrăjmaşii lui, şi pre cei ce urăsc pre el voi înfrânge. Şi adevărul Meu şi mila Mea cu dânsul, şi întru numele Meu se va înălța cornul

lui. Şi voi pune în mare mâna lui, şi în râuri dreapta lui. Acela va chema pre Mine: Tatăl meu eşti Tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mântuirii mele. Şi Eu întâi născut voi pune pre dânsul, înalt mai mult decât împăraţii pământului. În veac voi păzi lui mila Mea, şi legământul Meu credincios lui. Şi voi pune în veacul veacului sămânţa lui, şi scaunul lui ca zilele cerului. De vor lăsa fiii lui legea Mea, şi după judecăţile Mele nu vor umbla; de vor spurca dreptăţile Mele, şi poruncile Mele de nu vor păzi; certa-voi cu toiag fărădelegile lor, şi cu bătăi strâmbătăţile lor. Dară mila Mea nu voi risipi de la dânşii, nici voi face strâmbătate întru adevărul Meu; nici voi spurca legământul Meu, şi cele ce ies prin buzele Mele, nu le voi defăima. Odată M'am jurat întru cel sfânt al

Meu, au minți-voi lui Davíd? Sămânța lui în veac va rămânea, şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea; şi ca luna săvârşită în veac, şi martor în cer, credincios. Iară Tu ai lepădat şi ai defăimat, zăbovit-ai pre unsul Tău. Surpat-ai legământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică. Jefuitu-au pre el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s'a ocară vecinilor săi. Înălțat-ai dreapta celor ce necăjesc pre dânsul, veselit-ai pre toți vrăjmaşii lui. Întors-ai ajutorul sabiei lui, şi nu ai apărat pre el în război. Stricatu-l-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ ai surpat. Micşorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai peste dânsul ruşine. Până când, Doamne, Te întorci până în sfârşit, aprinde-se-va ca focul mânia Ta? Adu-Ți aminte ce este

făptura mea; au doară în deşert ai zidit pre toți fiii oamenilor? Cine este omul, care va fi viu, şi să nu vadă moarte? Să-şi izbăvească sufletul său din mâna iadului? Unde sunt milele Tale cele dintru început, Doamne, cu care Te-ai jurat lui Davíd întru adevărul Tău? Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, care o am ținut în sânul meu, a multe neamuri; cu care au ocărât vrăjmaşii Tăi, Doamne, cu care au ocărât schimbarea Unsului Tău. Bine este cuvântat Domnul în veac; fie, fie.

Slavă...

Rugăciunea lui Moisì, omul lui Dumnezeu, **89**.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam. Mai nainte de ce s'au făcut munții şi s'au zidit pământul şi lumea, şi din veac şi până în veac Tu

eşti. Nu întoarce pre om întru smerenie, şi ai zis: întoarceți-vă, fiii oamenilor. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri, care a trecut, şi o strajă în noapte. Defăimările lor ani vor fi, dimineața ca iarba va trece. Dimineața va înflori şi va trece, seară va cădea, învârtoşa-se-va şi se va usca. Pentru că ne-am sfârşit întru iuțimea Ta, şi întru mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feței Tale. Că toate zilele noastre s'au împuținat, şi întru mânia Ta ne-am stins. Anii noştri ca un păianjen s'au socotit; zilele anilor noştri, întru dânşii şaptezeci de ani; iar de vor fi în puteri, optzeci de ani, şi ce este mai mult decât aceştia, osteneală şi durere. Că a venit blândețe peste noi şi ne vom pedepsi. Cine ştie puterea iuțimii Tale,

şi de frica Ta mânia Ta să numere? Dreapta Ta aşa cunoscută o fă mie, şi pre cei ferecaţi cu inima întru înţelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până când? Şi Te înduplecă spre robii Tăi. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre; veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi, pentru anii întru care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale, şi îndreptează pre fiii lor. Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre îndreptează spre noi, şi lucrul mâinilor noastre îndreptează-l.

Lauda cântării lui Davíd,
nescrisă deasupra la Iudéi, **90**.

Cel ce locuieşte întru ajutorul celui Preaînalt, întru acoperământul Dumne-

zeului cerului se va sălăşlui. Zice-va Domnului: sprijinătorul meu eşti şi scăparea mea, Dumnezeul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele Său va umbri ţie, şi sub aripile Lui vei nădăjdui. Cu armă Te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi. Cădea-va despre laturea ta o mie, şi zece mii de-a dreapta ta, şi spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi, şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Că Tu, Doamne, nădejdea mea; pre Cel Preaînalt ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele, şi bătaie nu se va apropia întru locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate

căile tale. Pre mâini te vor ridica, pentru ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca, şi vei călca peste leu şi peste balaur. Că spre Mine a nădăjduit, şi voi izbăvi pre el, acoperi-voi pre el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine, şi voi auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-voi pre dânsul şi-l voi slăvi. Cu lungime de zile voi umple pre el şi voi arăta lui mântuirea Mea.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Doamne, Cela ce ai primit lacrimile curvei şi ale lui Petru, şi pre vameşul, care dintru adânc a suspinat, ai îndreptat, şi pre mine, care cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-Te, Mântuitorule, şi mă miluieşte.

Slavă...

Milostiveşte-Te spre mine ca spre vameşul, Doamne, şi ca pre curva mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pre hananianca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum...

Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineaţă şi mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cela ce eşti singur bun şi de oameni iubitor, Cel singur bun şi blând, Cel singur adevărat şi drept, Cel singur îndurat şi milostiv, Dumnezeul nostru, vie puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău, şi întărească-mă cu bunavestirea dumnezeieştii Tale învăţături. Aşa Stăpâne, Iubitorule de oameni, Iubitorule de bine şi Iubitorule de milostivire, luminează cele dinlăuntru ale mele şi toate mădu-

larele cu voința Ta. Curăţeşte-mă de toată răutatea şi păcatul. Păzeşte-mă neîntinat şi fără de prihană de toată supărarea şi de lucrarea diavolului. Şi dăruieşte-mi, după bunătatea Ta, ale Tale să gândesc, ale Tale să cuget, şi întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ţie, până la suflarea mea cea mai de pre urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul şi mintea şi cugetul meu, biserică nesupărată de toate cursele ce-mi stau înainte. Doamne al meu, Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi să nu mă părăseşti, pre păcătosul şi necuratul şi nevrednicul robul Tău. Că Tu eşti sprijinitorul meu, şi întru Tine este cântarea mea totdeauna, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

Psalmul cântării, la ziua Sâmbetei, **91**.

Bine este a se mărturisi Domnului şi a cânta numelui Tău, Preaînalte. A vesti dimineaţa mila Ta, şi adevărul Tău în toată noaptea. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută. Că m'ai veselit, Doamne, întru facerile Tale, şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura. Cât s'au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s'au adâncit gândurile Tale. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaşte, şi cel neînţelegător nu va înţelege acestea. Când au răsărit păcătoşii ca iarba, şi

s'au ivit toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului. Iară Tu Preaînalt eşti în veac, Doamne. Că iată vrăjmaşii Tăi vor pieri şi se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea. Şi se va înălța ca al inorogului cornul meu, şi bătrânețele mele în untdelemn gras. Şi a privit ochiul meu întru vrăjmaşii mei, şi întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea mea. Dreptul ca finicul va înflori, şi ca cedrul cel din Libán se va înmulți. Sădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse, şi binepătimind vor fi. Ca să vestească ei că drept este Domnul Dumnezeul nostru, şi nu este nedreptate întru Dânsul.

Pentru ziua cea mai nainte de Sâmbătă, când s'a locuit pământul: lauda cântării lui Davíd, **92**.

Domnul a împărăţit, întru podoabă S'a îmbrăcat, îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere şi S'a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clăti. Gata este scaunul Tău de atuncea, din veac Tu eşti. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor; ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe. Minunate sunt înălţările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile Tale s'au încredinţat foarte, casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru îndelungare de zile.

Psalm al lui Davíd, întru a patra a Sâmbetei, **93**.

Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeul izbândirilor cu îndrăzneală a stătut. Înalţă-Te, Cela ce judeci pământul,

răsplăteşte răsplătirea celor mândri. Până când păcătoşii, Doamne, până când păcătoşii se vor făli? Spune-vor şi vor grăi nedreptate, grăi-vor toți cei ce lucrează fărădelegea? Pre norodul Tău, Doamne, au împilat, şi moştenirea Ta au dosădit. Pre văduvă şi pre sărac au omorât, şi pre nemernic au ucis. Şi au zis: nu va vedea Domnul, nici va price-pe Dumnezeul lui Iácob. Înțelegeți dar cei neînțelepți întru norod, şi cei nebuni înțelepțiți-vă vreodată. Cel ce a sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce a plăsmuit ochiul, au nu priveşte? Cel ce pedepseşte neamurile, au nu va certa? Cel ce învață pre om minte? Domnul cunoaşte gândurile oamenilor că sunt deşarte. Fericit este omul pre care vei certa, Doamne, şi din legea Ta vei învăța pre el; ca să îmblânzeşti pre el din

zilele viclene, până ce se va săpa păcătosului groapă. Că nu va lepăda Domnul pre norodul Său, şi moştenirea Sa nu o va părăsi, până ce dreptatea se va întoarce întru judecată, şi cei ce se țin de dânsa, toți cei drepți la inimă. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelegea? De nu ar fi ajutat mie Domnul, puțin de nu s'ar fi sălăşluit în iad sufletul meu. De am zis: clătitu-s'a piciorul meu, mila Ta, Doamne, a ajutat mie. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu. Să nu fie împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce zideşte osteneală peste poruncă. Vâna-vor asupra sufletului dreptului, şi sânge nevinovat vor osândi. Şi S'a făcut mie Domnul spre

scăpare, şi Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdii mele. Şi va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, şi după răutatea lor va pierde pre dânşii Domnul Dumnezeu.

Slavă...

Lauda cântării lui Davíd,
nescrisă deasupra la Iudéi, **94**.

Veniți să ne bucurăm Domnului, şi să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru. Să întâmpinăm fața Lui întru mărturisire, şi în psalmi să strigăm Lui. Că Dumnezeu mare este Domnul, şi Împărat mare peste tot pământul; că în mâna Lui sunt marginile pământului, şi înălțările munților ale Lui sunt; că a Lui este marea, şi El a făcut pre ea şi uscatul mâinile Lui a zidit. Veniți să ne închinăm şi să cădem Lui şi să plângem înaintea Domnului, Celui ce a făcut pre noi; că El

este Dumnezeul nostru, şi noi norodul păşunii Lui şi oile mâinii Lui. Astăzi de veți auzi glasul Lui, să nu vă învârtoşați inimile, ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirii în pustie; unde M'au ispitit părinții voştri, ispititu-M'au şi au văzut lucrurile Mele. Patruzeci de ani am urât pre neamul acesta, şi am zis: pururea rătăcesc cu inima; şi ei nu au cunoscut căile Mele, că M'am jurat întru mânia Mea, de vor intra întru odihna Mea.

Lauda cântării lui Davíd, când s'a zidit casa după robie. Nescrisă deasupra la Iudéi, **95**.

Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul; cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, bine-vestiți din zi în zi mântuirea Lui. Vestiți întru neamuri slava Lui, în toate noroa-dele minunile Lui. Că mare este Domnul şi lăudat foarte, înfricoşat este mai

presus decât toți dumnezeii; că toți dumnezeii păgânilor sunt draci; dar Domnul cerurile a făcut. Mărturisire şi frumusețe este înaintea Lui, sfințenie şi mare cuviință întru sfințirea Lui. Aduceți Domnului moştenirile neamurilor, aduceți Domnului slavă şi cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui, ridicați jertfe şi intrați în curțile Lui. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui, să se clătească de fața Lui tot pământul. Spuneți întru neamuri, că Domnul a împărățit, pentru că a întărit lumea care nu se va clăti, judeca-va noroadele întru dreptate. Să se veselească cerurile şi să se bucure pământul, clătească-se marea şi plinirea ei. Bucura-se-vor câmpii şi toate cele ce sunt întru dânşii, atuncea se vor bucura toate lemnele pădurii, de fața Domnului, că vine, că

vine să judece pământul; judeca-va lumea întru dreptate şi noroadele întru adevărul Său.

Al lui Davíd, când pământul lui i s'a aşezat. Nescris deasupra la Iudéi, **96**.

Domnul a împărăţit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe. Nor şi negură împrejurul Lui, dreptatea şi judecata este îndreptarea scaunului Lui. Foc înaintea Lui va merge şi va arde împrejur pre vrăjmaşii Lui; strălucit-au fulgerele Lui lumii, văzut-a şi s'a clătit pământul. Munţii ca ceara s'au topit de faţa Domnului, de faţa Domnului a tot pământul. Vestit-au cerurile dreptatea Lui, şi au văzut toate noroadele slava Lui. Să se ruşineze toţi cei ce se închină celor ciopliţi, cei ce se laudă în idolii lor; închinaţi-vă Lui toţi îngerii Lui. Auzit-a şi s'a veselit Siónul, şi s'au bucurat fiicele

jidovimii, pentru judecățile Tale, Doamne. Că Tu, Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul, foarte Te-ai preaînălțat mai presus decât toți dumnezeii. Cei ce iubiți pre Domnul, urâți cele rele. Păzeşte Domnul sufletele cuvioşilor Săi, din mâna păcătosului va izbăvi pre dânşii. Lumină a răsărit dreptului, şi celor drepți cu inima, veselie. Veseliți-vă, drepții, întru Domnul şi vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.

Slavă...

Psalmul lui Davíd, **97**.

Cântați Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul. Mântuitu-a pre el dreapta Lui şi brațul cel sfânt al Lui. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa. Pomenit-a mila Sa lui Iácob, şi

adevărul Său casei lui Israíl. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați şi vă bucurați şi cântați; cântați Domnului cu alăută, cu alăută şi cu glas de psalm. Cu trâmbițe ferecate şi cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea Împăratului Domnului. Clătească-se marea şi plinirea ei, lumea şi toți cei ce locuiesc într'însa; râurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul. Judeca-va lumea întru dreptate şi noroadelor cu îndreptare.

Psalmul lui Davíd, **98**.

Domnul a împărățit, să se mânie noroadele; Cela ce şade pre Heruvimi, clătească-se pământul. Domnul în Sión este mare, şi înalt este El peste toate

noroadele. Mărturisească-se numelui Tău celui mare, că înfricoşat şi sfânt este; şi cinstea împăratului judecată iubeşte. Tu ai gătit îndreptările, judecata şi dreptatea întru Iácob Tu o ai făcut. Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinați aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este. Moisì şi Aarón întru preoții Lui, şi Samuíl întru cei ce cheamă numele Lui, chemat-au pre Domnul, şi El a auzit pre ei, în stâlp de nor a grăit către dânşii. Că păzeau mărturiile Lui şi poruncile Lui, care a dat lor. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu ai auzit pre ei; Dumnezeule, Tu milostiv Te-ai făcut lor, şi izbândind spre toate izvodirile lor. Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinați în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

Spre mărturisire, **99**.

Strigați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea Lui întru bucurie. Cunoaşteți că Domnul acesta este Dumnezeul nostru, Acesta a făcut pre noi, şi nu noi; iar noi norodul Lui şi oile păşunii Lui. Intrați în porțile Lui întru mărturisire, în curțile Lui întru laude; mărturisiți-vă Lui, lăudați numele Lui. Că bun este Domnul, în veac este mila Lui, şi până în neam şi în neam adevărul Lui.

Psalmul lui Davíd, **100**.

Milă şi judecată voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi şi voi înțelege în cale fără prihană; când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fără de lege; pre cei ce făceau

călcări de lege am urât. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică; pre cel ce se abate de la mine, pre cel viclean nu l-am cunoscut. Pre cel ce clevetea întru ascuns pre vecinul său, pre acela am gonit. Cu cel mândru cu ochiul şi cu cel nesăţios la inimă, cu acesta nu am mâncat. Ochii mei peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăieşte nedreptăţi, nu s'a îndreptăţit înaintea ochilor mei. În dimineţi am ucis pre toţi păcătoşii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pre toţi cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 4:

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuieşte, şi din lucruri nu este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă...

Ca fiind de față Judecătorul grijeşte-te, suflete, şi-ți adu aminte de ceasul înfricoşatei zile; că judecata nemilostivă este celor ce nu au făcut milă. Strigă dar către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai înainte până nu mă osândeşti, miluieşte-mă!

Şi acum...

A înfricoşatei Tale şi groaznicei şi nemitarnicei judecăți, Hristoase, luând în minte, ziua şi ceasul, mă cutremur ca un făcător de rele al ruşinii, fapte şi lucruri

cumplite având, care eu singur am lucrat cu sârguință. Pentru aceea cad cu frică înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pre Tine, mult Milostive, mântuieşte-mă.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce întru cele înalte locuieşti, şi cu ochiul Tău cel atoatevăzător priveşti spre toată zidirea, Ție am plecat grumazii sufletului şi ai trupului; şi Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt locaşul Tău şi ne blagosloveşte pre toți. Şi orice am greşit Ție, cu voie sau fără de voie, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruind nouă şi cele lumeşti ale Tale bunătăți. Că al Tău este a ne milui şi a mântui pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru, şi Ție slavă înălțăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PAISPREZECEA

Rugăciunea săracului, când se mâhneşte şi înaintea Domnului varsă rugăciunea sa, **101**.

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să vie. Să nu întorci faţa Ta de la mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta; ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi. Că s'au stins ca fumul zilele mele, şi oasele mele ca o uscăciune s'au uscat. Rănit am fost ca iarba, şi s'a uscat inima mea, că am uitat a mânca pâinea mea. De glasul suspinului meu, s'a lipit osul meu de car-

nea mea. Asemănatu-m'am cu pelicanul de pustie, făcutu-m'am precum corbul de noapte în loc nelocuit. Privegheat-am şi m'am făcut ca o pasăre ce este osebită pre casă. Toată ziua m'au ocărât vrăjmaşii mei, şi cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau. Că cenuşă ca pâinea am mâncat, şi băutura mea cu plângere am amestecat, de către faţa iuţimii Tale şi a mâniei Tale, că înălţându-mă m'ai surpat. Zilele mele ca umbra s'au plecat, şi eu ca iarba m'am uscat. Iară Tu, Doamne, în veac rămâi, şi pomenirea Ta în neam şi în neam. Tu sculându-Te vei milui Siónul, că vremea este a Te milostivi spre el, că a venit vremea. Că bine au voit robii Tăi pietrele lui, şi de ţărâna lui le va fi milă. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului, şi toţi împăraţii pământului de slava Ta; că va zidi Domnul

Siónul şi Se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți, şi nu a defăimat cererea lor. Să se scrie aceasta pentru alt neam, şi norodul ce se zideşte va lăuda pre Domnul. Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pre pământ S'a uitat, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pre fiii celor omorâți; ca să vestească în Sión numele Domnului, şi lauda Lui în Ierusalím. Când se vor aduna noroadele dimpreună şi împărații ca să slujească Domnului. Răspuns-am Lui în calea tăriei Lui: împuținarea zilelor mele vesteşte-mi. Nu mă duce pre mine întru înjumătățirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii Tăi. Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat, şi lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, dar Tu vei rămânea; şi toți ca

o haină se vor învechi, şi ca un veşmânt vei înveli pre ei şi se vor schimba. Dară Tu acelaşi eşti, şi anii Tăi nu vor lipsi. Fiii robilor Tăi vor locui, şi sămânța lor în veac se va îndrepta.

Al lui Davíd, **102**.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, şi toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui. Pre Cel ce curățeşte toate fărădelegile tale, pre Cel ce vindecă toate bolile tale; pre Cel ce izbăveşte din stricăciune viața ta, pre Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pre Cel ce umple de bunătăți pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moisì, fiilor lui Israíl voile Sale. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv. Nu până în sfârşit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre a răsplătit nouă. Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El. Pre cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pre fii, a miluit Domnul pre cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Ş'a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, aşa va înflori. Că duh a trecut într'însul, şi nu va fi, şi nu se va mai cunoaşte locul său. Dară mila Domnului din veac şi până în veac

spre cei ce se tem de Dânsul; şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui, şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pre ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său, şi Împărăția Lui pre toți stăpâneşte. Binecuvântați pre Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui, spre a auzi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pre Domnul toate puterile Lui, slujitorii Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pre Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Psalmul lui Davíd, pentru facerea lumii, **103**.

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul. Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte, întru mărturisire şi în

mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca o piele; Cel ce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale lui, Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor. Cel ce faci pre îngerii Tăi duhuri, şi pre slugile Tale pară de foc. Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu se va pleca în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape. De către certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa. Se suie munți şi se pogoară câmpi, în locul în care ai întemeiat pre ele. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul. Cela ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape. Adăpa-vor toate fiarele câmpului, primi-vor colúnii întru setea lor; peste

acelea pasările cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai pre deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor şi verdeață spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ; şi vinul veseleşte inima omului, ca să veselească fața cu untdelemn, şi pâinea inima omului întăreşte. Sătura-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libánului, pre care ai sădit. Acolo păsările se vor încuiba, locaşul cocorului mai presus de ele. Munții cei înalți cerbilor, piatra scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric şi s'a făcut noapte, întru aceea vor trece toate fiarele pădurii. Puii leilor răcnind ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncare lor; răsărit-a soare-

le, şi s'au adunat şi în culcuşurile lor vor zăcea. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara. Cât s'au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune ai făcut, umplutu-s'a pământul de zidirea Ta. Marea ceasta, cea mare şi largă, acolo sunt târâtoare, cărora nu este număr, jivini mici cu mari; acolo corăbii umblă, balaurul acesta, pre care ai plăsmuit a se juca întru dânsa. Toate către Tine aşteaptă ca să dai lor hrană la bună vreme. Dând Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna, toate se vor umplea de bunătate; iară întorcându-Ți fața, se vor tulbura; lua-vei duhul lor, şi se vor sfârşi, şi în țărâna sa se vor întoarce. Trimite-vei Duhul Tău, şi se vor zidi, şi se va înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veci, veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale, Cel ce caută

spre pământ şi face pre el de se cutremură, Cel ce se atinge de munți şi fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi. Îndulcească-se Lui vorba mea, iară eu mă voi veseli de Domnul. Lipsească păcătoşii de pre pământ, şi cei fără de lege, ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul.

Slavă...

Aliluia, **104**.

Mărturisiți-vă Domnului şi chemați numele Lui, vestiți întru neamuri lucrurile Lui. Cântați Lui şi lăudați pre El, spuneți toate minunile Lui. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui, veselească-se inima celor ce caută pre Domnul. Căutați pre Domnul şi vă întăriți, căutați fața Lui pururea. Aduceți-vă aminte de

minunile Lui, care a făcut, de minunile Lui şi de judecăţile gurii Lui. Sămânţa lui Avraám, slugile Lui; fiii lui Iácob aleşii Lui. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecăţile Lui. Adusu-Şi-a aminte în veac de legământul Lui, de cuvântul care a poruncit întru o mie de neamuri; care a aşezat lui Avraám, şi jurământul Său lui Isaác; şi l-a pus pre el lui Iácob spre poruncă, şi lui Israíl spre legământ veşnic; zicând: ţie voi da pământul lui Hanaán, funia moştenirii voastre. Când erau ei la număr puţini, împuţinaţi şi nemernici întru dânsul. Şi au trecut din neam în neam, şi de la o împărăţie la alt norod. Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, şi a certat pentru dânşii împăraţi. Nu vă atingeţi de unşii Mei, şi întru prorocii Mei nu vicleniţi. Şi a chemat foamete

pre pământ, toată întărirea pâinii o a sfărâmat. Trimis-a înaintea lor om, rob s'a vândut Iósif. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul lui, cuvântul Domnului a aprins pre el. Trimis-a împăratul şi a slobozit pre el, boierul norodului, şi a lăsat pre el. Pusu-a pre el domn casei lui şi boier a toată avuția lui. Ca să învețe pre boierii lui ca însuşi pre sine, şi pre cei bătrâni ai lui să înțelepțească. Şi a intrat Israíl în Egípt, şi Iácob a nemernicit în pământul lui Hám. Şi a înmulțit pre norodul Său foarte, şi a întărit pre el mai mult decât pre vrăjmaşii lui. Întors-a inima lor, ca să urască pre norodul Lui, ca să viclenească întru slugile Lui. Trimis-a pre Moisì sluga Sa, şi pre Aarón pre care a ales Luişi. Pus-a întru dânşii cuvintele semnelor Sale, şi

ale minunilor Sale în pământul lui Hám. Trimis-a întuneric şi i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui. Întors-a apele lor în sânge, şi a omorât peştii lor. Scos-a pământul lor broaşte în cămările împăraţilor lor. Zis-a şi a venit muscă câinească şi muşiţă în toate hotarele lor. Pus-a în ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor. Şi a bătut viile lor şi smochinii lor, şi a sfărâmat tot lemnul hotarului lor. Zis-a şi a venit lăcustă şi omidă, cărora nu era număr, şi a mâncat toată iarba în pământul lor, şi au mâncat tot rodul pământului lor. Şi a bătut pre tot născutul întîi în pământul lor, pârga a toată osteneala lor. Şi a scos pre ei cu argint şi cu aur, şi nu era întru seminţiile lor bolnav. Veselitu-s'a Egíptul întru ieşirea lor, căci căzuse frica lor peste dânşii. Întins-a nor spre acoperirea lor,

şi foc ca să lumineze lor noaptea. Cerşit-au şi au venit cârstéi, şi cu pâine cerească a săturat pre ei. Desfăcut-a piatra şi au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri. Că şi-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Său, cel către Avraám, sluga Sa. Şi a scos pre norodul Său întru bucurie; şi pre cei aleşi ai Săi întru veselie. Şi a dat lor ţările păgânilor, şi ostenelele noroadelor au moştenit, ca să păzească dreptăţile Lui, şi legea Lui să caute.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 8:

Ca şi curva cad înaintea Ta, ca să iau iertare, şi în loc de mir lacrimi Îţi aduc din inimă, ca şi pre dânsa să mă miluieşti, Mântuitorule, şi să-mi dai curăţire păcatelor; căci ca şi dânsa strig către Tine: izbă-

veşte-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă...

De ce nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte de glăsuirea trâmbiței la judecată? Că atuncea nu va fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameşul şi de curva care strigau: greşit-am Ție, Doamne, miluieşte-mă.

Şi acum...

Ca ceea ce ai întrecut cu adevărat, cu naşterea ta, şi puterile cereşti, pururea Fecioară Născătoare de Dumnezeu, care pentru tine cu Dumnezeirea ne-am îmbogățit, neîncetat pre tine te mărim.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Mulțumimu-Ți, Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate faci pentru binele vieții noastre, şi că ai odihnit pre noi întru măsura nopții ce a trecut, şi ne-ai sculat din aşternuturile noastre, şi ne-ai pus la

închinăciunea cinstitului şi slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne har şi putere să ne învrednicim să cântăm Ţie cu înţelegere, şi să ne rugăm neîncetat, şi pururea la Tine să căutăm, Mântuitorul şi binefăcătorul sufletelor noastre; cu frică şi cu cutremur mântuirea noastră lucrând. Deci auzi-ne şi miluieşte pre noi, Îndurate. Zdrobeşte sub picioarele noastre pre nevăzuţii şi războinicii noştri vrăjmaşi. Primeşte cele după putere ale noastre mulţumiri. Dă nouă har şi putere întru deschiderea gurii noastre şi ne învaţă îndreptările Tale; căci nu ştim cu ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu Tu ne vei povăţui, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Şi orice am greşit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără voie, slăbeşte, lasă şi iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine

este izbăvirea, Tu eşti Unul Sfânt, ajutător tare, şi sprijinător al vieții noastre, şi pre Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii. Amin.

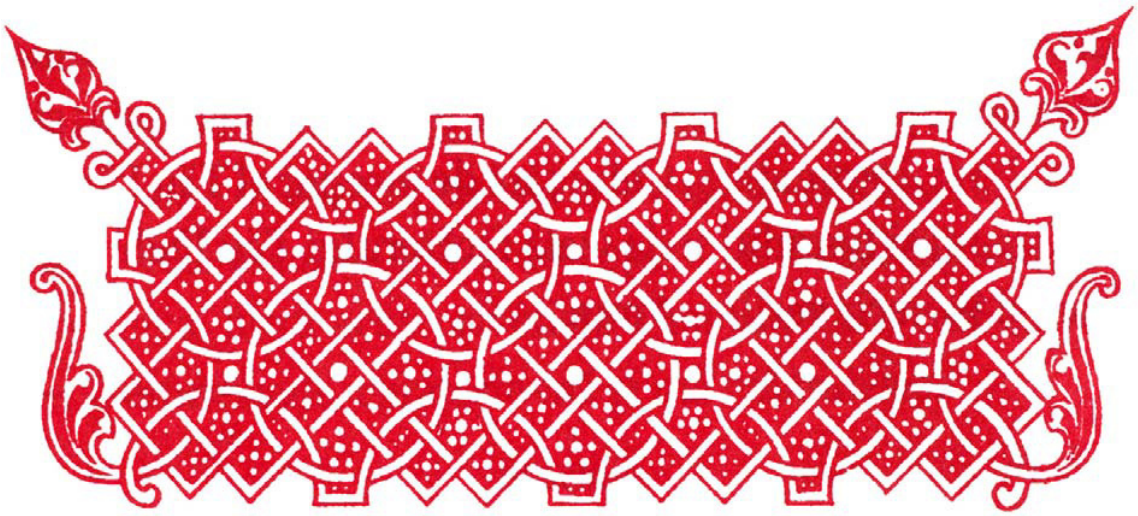

CATISMA A CINCISPREZECEA

Aliluia, **105**.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui? Fericiți cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea. Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvrerea norodului Tău, cercetează pre noi întru mântuirea Ta, ca să vedem bunătatea aleşilor Tăi, să ne veselim întru veselia neamului Tău, să ne lăudăm

cu moştenirea Ta. Greşit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, nedreptăţit-am. Părinţii noştri în Egípt n'au înţeles minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei Tale, şi Te-au amărât suindu-se la Marea Roşie. Şi a mântuit pre dânşii pentru numele Său, ca să cunoască puterea Lui. Şi a certat Marea Roşie şi a secat, şi a povăţuit pre dânşii întru adânc ca în pustie. Şi a mântuit pre ei din mâna celui ce îi ura, şi i-a izbăvit din mâna vrăjmaşilor. Acoperit-a apa pre cei ce necăjeau pre ei, nici unul dintr'înşii n'a rămas. Şi au crezut cuvântului Lui, şi au cântat laudei Lui. Sârguit-au, uitat-au lucrurile Lui, n'au suferit sfatul Lui. Şi au poftit poftă întru pustie, şi au ispitit pre Dumnezeu în loc fără de apă. Şi a dat lor cererea lor, trimis-a saţiu în sufletele lor. Şi au mâniat pre Moisì în tabără, şi pre

Aarón, sfântul Domnului. Deschisu-s'a pământul şi a înghiţit pre Datán, şi a acoperit întru adunare pre Avirón. Şi s'a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pre păcătoşi. Şi au făcut viţel în Horíb, şi s'au închinat celui cioplit; şi au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel ce mănâncă iarbă. Şi au uitat pre Dumnezeu, Cel ce a mântuit pre dânşii, pre Cel ce a făcut mari în Egípt, minunate în pământul lui Hám, înfricoşate în Marea Roşie. Şi a zis să piardă pre dânşii, de nu ar fi stătut Moisì cel ales al Lui întru zdrobire înaintea Lui, ca să întoarcă mânia Lui, ca să nu piardă pre dânşii. Şi au defăimat pământul cel dorit, nu au crezut cuvântului Lui. Şi au cârtit în sălaşele lor, nu au ascultat glasul Domnului. Şi a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să surpe pre ei în pustie, şi ca să surpe

sămânța lor întru neamuri, şi să-i risipească prin țări. Şi au jertfit lui Belfegór, şi au mâncat jertfele morților; şi au întărâtat pre El întru izvodirile lor, şi s'a înmulțit întru dânşii căderea. Şi a stătut Fineés, şi L-a împblânzit, şi a încetat bătaia; şi s'a socotit lui întru dreptate, în neam şi în neam până în veac. Şi au mâniat pre El la apa prigonirii, şi s'a supărat Moisì pentru dânşii. Că au amărât duhul lui, şi a osebit întru buzele sale. Nu au pierdut neamurile, care a zis Domnul lor. Şi s'au amestecat între păgâni, şi au deprins lucrurile lor. Şi au slujit celor ciopliți ai lor, şi li s'a făcut lor spre sminteală. Şi au jertfit pre fiii lor şi pre fiicele lor dracilor. Şi au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor şi al fiicelor, pre care au jertfit celor ciopliți ai lui Hanaán, şi s'a omorât pământul întru

sângiurile lor. Şi s'au spurcat în faptele lor, şi au curvit întru izvodirile lor. Şi s'a mâniat cu iuțime Domnul asupra norodului Său şi a urât moştenirea Sa. Şi a dat pre dânşii în mâinile vrăjmaşilor, şi au stăpânit pre ei cei ce urau pre ei. Şi au necăjit pre ei vrăjmaşii lor, şi i-au smerit sub mâinile lor. De multe ori au izbăvit pre dânşii, iară ei au amărât pre El întru sfatul lor, şi s'au smerit întru fărădelegile lor. Şi a văzut Domnul când se necăjeau ei, când a auzit El rugăciunea lor. Şi Şi-a adus aminte de legământul Său, şi S'a căit, după mulțimea milei Sale. Şi a dat pre ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce au robit pre dânşii. Mântuieşte pre noi, Doamne, Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim numelui Tău cel sfânt, ca să ne fălim întru lauda Ta.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israíl din veac şi până în veac. Şi va zice tot norodul: fie, fie!

Slavă...

Aliluia, **106**.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică cei izbăviți de la Domnul, pre care a izbăvit din mâna vrăjmaşului, şi din țări a adunat pre dânşii, de la răsărituri şi de la apusuri, şi de la miazănoapte, şi de la mare. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetății celei de locuit nu au aflat. Flămânzind şi însetând, sufletul lor într'înşii se sfârşea. Şi au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, şi din nevoile lor a izbăvit pre dânşii. Şi a povățuit pre ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit. Mărturisească-se Domnului

milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor, că a săturat suflet deşert, şi suflet flămând a umplut de bunătăți. Pre cei ce şedeau întru întuneric şi în umbra morții, pre cei ferecați cu sărăcia şi cu fier. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, şi sfatul Celui Preaînalt au întărâtat. Şi s'au smerit întru ostenile inimile lor, slăbitu-au şi nu era cine să le ajute. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi din nevoile lor a mântuit pre dânşii. Şi a scos pre ei dintru întuneric şi din umbra morții, şi legăturile lor au rupt. Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor. Că a sfărâmat porți de aramă, şi zăvoare de fier a frânt. Tras-a pre ei din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s'au smerit. Toată mâncarea o a urât sufletul lor, şi s'au apropiat până la porțile morții. Şi

au strigat către Domnul când se necăjeau ei, şi din nevoile lor a mântuit pre dânşii. Trimis-a cuvântul Său, şi a vindecat pre ei, şi i-a scos din stricăciunile lor. Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor. Şi să jertfească Lui jertfă de laudă, şi să vestească lucrurile Lui întru bucurie. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe; aceia au văzut lucrurile Domnului, şi minunile Lui întru adânc. Zis-a şi s'a făcut duh de vifor şi s'au înălțat valurile ei; se suie până la ceruri şi se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăți se topea. Tulburatu-s'au, clătitu-s'au ca unul ce se îmbată, şi toată înțelepciunea lor s'a înghițit. Şi au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, şi din nevoile lor a scos pre dânşii. Şi a poruncit viforului şi a

stătut întru adiere, şi a încetat valurile ei. Şi s'au veselit căci s'au alinat, şi au povățuit pre dânşii la limanul voii Lui. Mărturisească-se Domnului milele Lui, şi minunile Lui fiilor oamenilor. Să înalțe pre Dânsul întru adunarea norodului, şi în scaunul bătrânilor să laude pre El. Pus-a râurile întru pustie, şi curgerile apelor întru sete, pământul cel roditor întru sărătură, de răutatea celor ce locuiesc pre dânsul. Pus-a pustiul întru iezere de ape, şi pământul cel fără de apă întru curgeri de ape. Şi a sălăşluit acolo pre cei flămânzi, şi au aşezat cetăți de locuit. Şi au semănat țarine, şi au sădit vii, şi au făcut rod de sămânță. Şi a blagoslovit pre ei, şi s'au înmulțit foarte, şi dobitoacele lor nu a împuținat. Şi s'au împuținat, şi s'au dosădit de necazul relelor şi de durere. Vărsatu-s'a urgisire

peste boierii lor, şi a făcut pre ei să rătăcească întru neumblată, şi nu în cale. Şi a ajutat săracului din sărăcie, şi i-a pus pre ei ca pre nişte oi de moştenire. Vedea-vor dreptii şi se vor veseli, şi toată fărădelegea îşi va astupa gura sa. Cine este înțelept, şi va păzi acestea, şi va pricepe milele Domnului?

Slavă...

Cântarea psalmului lui Davíd, **107**.

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi şi voi lăuda întru slava mea. Deşteaptă-te slava mea, deşteaptă-te psaltire şi alăută; deşteptamă-voi dimineața. Mărturisi-mă-voi Ție întru noroade, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri; că mare este deasupra cerurilor mila Ta; şi până la nori adevărul Tău. Înalță-Te peste ceruri, Dum-

nezeule, şi peste tot pământul slava Ta. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi. Dumnezeu a grăit întru sfântul Său: înălța-Mă-voi şi voi împărți Sikíma, şi valea locaşurilor voi măsura. Al meu este Galaád, şi al Meu este Manási, şi Efraím sprijinirea capului Meu, Iúda împăratul Meu; Moáv căldarea nădejdii Mele, spre Iduméa voi pune încălțămintea Mea, Mie cei de alt neam s'au supus. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Iduméa? Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pre noi? Şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre? Dă nouă ajutor din necaz, şi deşartă este mântuirea omului. Întru Dumnezeu vom face putere, şi El va defăima pre vrăjmaşii noştri.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **108**.

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s'au deschis, grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană, şi cu cuvinte de ură m'au înconjurat, şi s'au luptat cu mine în zadar. În loc ca să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam. Şi au pus împotriva mea rele în loc de bune, şi ură în locul iubirii mele. Pune peste dânsul pre cel păcătos, şi diavolul să stea de-a dreapta lui. Când se va judeca el, să iasă osândit, şi rugăciunea lui să se facă întru păcat. Fie zilele lui puține, şi episcopia lui să o ia altul; să fie feciorii lui sărmani şi muierea lui văduvă. Mişcându-se să se mute fiii lui şi să ceară, scoață-se din curțile casei lor. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, şi să jefuiască străinii ostenélile

lui. Să nu fie lui sprijinător, nici să-i fie milostivitor spre sărmanii lui; să fie feciorii lui întru pierzare, într'un neam să se stingă numele lui. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului, şi păcatul maicii lui să nu se şteargă. Să fie înaintea Domnului pururea, şi să se piardă de pre pământ pomenirea lor. Pentru că nu şi-au adus aminte a face milă, şi au gonit pre omul cel sărac şi mişel şi umilit la inimă, ca să-l omoare. Şi a iubit blestemul, şi va veni lui; şi nu a voit blagoslovenia, şi se va depărta de la dânsul. Şi s'a îmbrăcat cu blestemul ca şi cu o haină, şi a intrat ca apa în mațele lui, şi ca untul de lemn în oasele lui. Să fie lui ca o haină cu care se îmbracă, şi ca un brâu cu care pururea se încinge. Acesta este lucrul celor ce clevetesc pre mine la Domnul, şi al celor ce grăiesc viclene

asupra sufletului meu. Şi Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine milă pentru numele Tău, că bună este mila Ta. Izbăveşte-mă, că sărac şi mişel sunt eu, şi inima mea s'a tulburat înlăuntrul meu. Ca umbra când se abate ea, m'am luat în lături, scuturatu-m'am ca lăcustele. Genunchele mele au slăbit de post, şi carnea mea s'a schimbat pentru untul de lemn. Şi eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele lor. Ajută mie, Doamne, Dumnezeul meu, şi mă mântuieşte după mila Ta. Şi să cunoască ei că mâna Ta este aceasta, şi Tu, Doamne, o ai făcut pre dânsa. Blestema-vor ei, şi Tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea, să se ruşineze; iar sluga Ta se va veseli. Îmbracе-se cei ce mă clevetesc în ocară, şi să se învelească precum cu un veşmânt cu ruşinea lor. Mărturisi-mă-voi Domnului

foarte cu gura mea, şi în mijlocul multora voi lăuda pre El, că a stătut de-a dreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Cât este de mult noianul greşalelor mele, Mântuitorule, şi rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mâna şi mă mântuieşte, ca lui Pétru, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă...

Că pentru gânduri viclene şi fapte m'am osândit, Mântuitorule, dăruieşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuieşte-mă, Făcătorule de bine cel bun, şi mă miluieşte.

Şi acum...

De Dumnezeu fericită Fecioară şi întru-

tot nevinovată, curățește pre mine, ticălosul, care sunt întinat şi pângărit de cele fără de cale ale mele fapte şi de gânduri spurcate, preacurată şi preacinstită şi întrutot sfântă Maică şi Fecioară.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu; în mâinile Tale sunt eu, ajută mie; nu mă lăsa să greşesc Ție, căci sunt rătăcit; nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoşti ce este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele; nu mă părăsi, Doamne, nici te depărta de la mine, că spre Tine am năzuit. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu, că am greşit Ție; mântuieşte-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc pre mine, şi nu este mie altă scăpare, fără numai Tu, Doamne.

Ruşineze-se dar toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să piardă pre el; că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate, şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

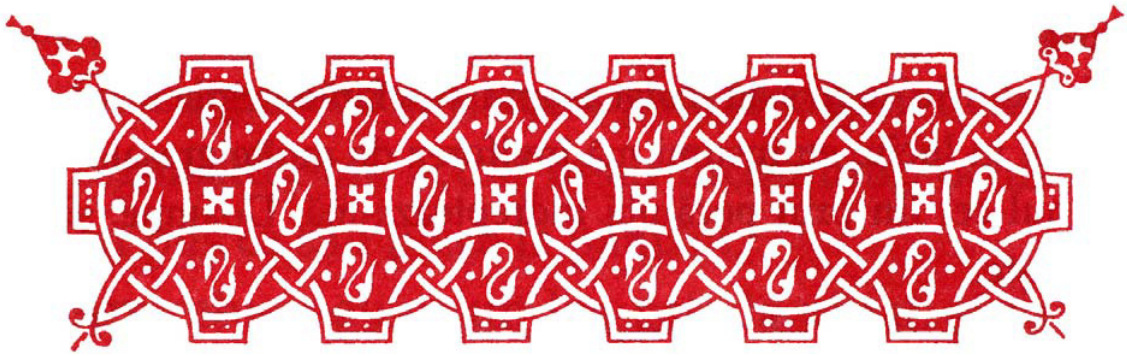

CATISMA A ŞAISPREZECEA

Psalmul lui Davíd, **109**.

Zis-a Domnul Domnului meu: şezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pre vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale. Toiagul puterii va trimite Ţie Domnul din Sión, şi vei birui în mijlocul vrăjmaşilor Tăi. Cu Tine este începătura în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinţilor Tăi; din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut. Juratu-S'a Domnul, şi nu se va căi: Tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melhisedéc. Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-a în ziua

mâniei Sale împărați; judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pre pământ ale multora. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Aliluia, **110**.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, în sfatul celor drepți şi întru adunare. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui. Mărturisire şi mare cuviință este lucrul Lui, şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului. Pomenire a făcut minunilor Sale, milostiv şi îndurat Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, aduce-Şi-va aminte în veac de legământul Său. Tăria lucrurilor Sale o a vestit norodului Său, ca să dea lor moştenirea neamurilor. Lucrurile mâinilor Lui: adevărul şi judecata. Credincioase sunt toate poruncile Lui,

întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr şi întru îndreptare. Izbăvire a trimis norodului Său; poruncit-a în veac legământul Său, sfânt şi înfricoşat este numele Lui. Începătura înțelepciunii este frica Domnului, şi înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pre dânsa; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Aliluia, **111**.

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte. Puternică pre pământ va fi sămânța lui, neamul drepților se va blagoslovi; slavă şi bogăție în casa lui, şi dreptatea lui va rămânea în veacul veacului. Răsărit-a întru întuneric lumină drepțil,or Cel milostiv şi îndurat şi drept. Bun este bărbatul care se îndură şi împrumută; tocmi-şi-va cuvintele sale întru judecată, că în veac nu se va clăti; întru pomenire

veşnică va fi dreptul. De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul. Întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmaşilor săi. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălța întru slavă. Păcătosul va vedea şi se va mânia, cu dinții săi va scrâşni şi se va topi, pofta păcătosului va pieri.

Slavă...

Aliluia, **112**.

Lăudați, tineri, pre Domnul, lăudați numele Domnului; fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până în veac. De la răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este numele Domnului. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui. Cine este ca

Domnul Dumnezeul nostru? Cel ce locuieşte întru cele înalte, şi spre cele smerite priveşte, în cer şi pre pământ; Cel ce scoală de la pământ pre cel sărac, şi din gunoi ridică pre cel mişel, ca să aşeze pre el cu boierii, cu boierii norodului Său; Cel ce face a locui cea stearpă în casă, maică veselindu-se de feciori.

Aliluia, **113**.

Întru ieşirea lui Israíl din Egípt, a casei lui Iácob din norod barbar; făcutu-s'a Iudeea sfinţirea Lui, Israíl stăpânirea Lui. Marea a văzut şi a fugit, Iordánul s'a întors înapoi. Munţii au săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor. Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi tu, Iordáne, că te-ai întors înapoi? Munţi, că aţi săltat ca berbecii, şi dealurile ca mieii oilor? De faţa Domnului s'a clătit pământul, de faţa Dumnezeului lui Iácob,

a Celui ce a întors piatra în iezere de apă, şi cea vârtoasă în izvoare de ape. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta şi adevărul Tău. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Iară Dumnezeul nostru în cer şi pre pământ; toate câte a voit a făcut. Idolii păgânilor: argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti. Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea; urechi au şi nu vor auzi, nări au şi nu vor mirosi; mâini au şi nu vor pipăi, picioare au şi nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor. Asemenea lor fie cei ce fac pre ei, şi toţi cei ce se nădăjduiesc spre dânşii. Casa lui Israíl a nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este. Casa lui Aarón a nădăjduit spre Domnul; ajutorul şi scutitorul lor este. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit

spre Domnul, ajutorul şi scutitorul lor este. Domnul pomenind pre noi, ne-a blagoslovit, blagoslovit-a casa lui Israíl, blagoslovit-a casa lui Aarón. Blagoslovit-a pre cei ce se tem de Domnul, pre cei mici cu cei mari. Adauge Domnul spre voi, spre voi şi spre fiii voştri. Blagosloviți sânteți voi Domnului, Celui ce a făcut cerul şi pământul. Cerul cerului Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor. Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad; ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pre Domnul de acum şi până în veac.

Aliluia, **114**.

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele, că a plecat urechea Sa mie, şi în zilele mele Îl voi chema. Cuprinsu-m'au durerile morții, primejdiile iadului m'au aflat, necaz şi durere am

aflat. Şi numele Domnului am chemat. O, Doamne, izbăveşte sufletul meu. Milostiv este Domnul şi drept, şi Dumnezeul nostru miluieşte. Cel ce păzeşte pre prunci, Domnul; smeritu-m'am şi m'am mântuit. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ţie. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi şi picioarele mele din alunecare. Bine voi plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii.

Slavă...

Aliluia, **115**.

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iară eu m'am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: tot omul mincinos. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care a dat mie? Paharul mântuirii voi lua, şi numele Domnului voi chema.

Rugăciunile Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui. O, Doamne, eu robul Tău, eu robul Tău şi fiul slujnicei Tale, rupt-ai legăturile mele. Ție voi jertfi jertfă de laudă, şi întru numele Domnului voi chema. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalíme.

Aliluia, **116**.

Lăudați pre Domnul toate neamurile, lăudați pre El toate noroadele. Că s'a întărit mila Lui peste noi, şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Aliluia, **117**.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui. Zică dar casa lui Israíl că este bun, că în veac este

mila Lui. Zică dar casa lui Aarón că este bun, că în veac este mila Lui. Zică dar toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Din necaz am chemat pre Domnul, şi m'a auzit întru desfătare. Domnul este mie ajutor, şi nu mă voi teme ce va face mie omul. Domnul este mie ajutor, şi eu voi privi asupra vrăjmaşilor mei. Bine este a se nădăjdui spre Domnul, mai vârtos decât a nădăjdui spre om; bine este a nădăjdui spre Domnul, mai vârtos decât a nădăjdui spre boieri. Toate neamurile m'au înconjurat, şi întru numele Domnului am înfrânt pre ei. Înconjurând m'au înconjurat, şi întru numele Domnului am înfrânt pre ei; înconjuratu-m'au ca albinele fagurul, şi s'au aprins ca focul în spini, şi întru numele Domnului am biruit pre ei. Împins fiind, m'am povârnit să cad, şi

Domnul m'a sprijinit. Tăria mea şi lauda mea este Domnul, şi S'a făcut mie spre mântuire. Glas de bucurie şi de mântuire în corturile drepților. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere. Nu voi muri, şi voi fi viu şi voi povesti lucrurile Domnului. Certând, m'a certat Domnul, şi morții nu m'a dat. Deschideți mie porțile dreptății, şi intrând într'însele, mă voi mărturisi Domnului. Aceasta este poarta Domnului, drepții vor intra într'însa. Mărturisi-mă-voi Ție, că m'ai auzit şi Te-ai făcut mie spre mântuire. Piatra, care nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului; de la Domnul s'a făcut aceasta, şi este minunată întru ochii noştri. Aceasta este ziua care o a făcut Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într'însa. O,

Doamne, mântuieşte dar; o, Doamne, sporeşte dar! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pre voi din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare, întru multe jertfe, până la cornurile altarului. Dumnezeul meu eşti Tu, şi mă voi mărturisi Ţie; Dumnezeul meu eşti Tu, şi Te voi înălța. Mărturisi-mă-voi Ţie că m'ai auzit şi Te-ai făcut mie spre mântuire. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă...

DUPĂ A ŞAISPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 1:

Altă lume te aşteaptă, suflete, şi Judecătorul va să vădească cele ascunse ale tale şi cumplite. Deci nu rămânea întru aceste de

aicea, ci apucă mai înainte a striga către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

Slavă...

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de răni fără de număr ale greşelilor, rogu-mă Ţie, milostive Hristoase, tămăduitorul bolnavilor: cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Suflete al meu, de ce zaci fără de grijă, lenevindu-te? De ce nu porți grijă de răutățile ce ai făcut întru această viață? Nevoieşte-te de te îndreptează mai înainte până nu-ți închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiților, mântuieşte-mă, pre care mult am greşit ție, Preacurată Stăpână.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Care întru cele de sus locuieşti, şi pre cele smerite priveşti, şi cu

ochiul Tău cel atoatevăzător cauți spre toată zidirea; Ție am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt locaşul Tău, şi ne blagosloveşte pre toți, şi iartă nouă toată greşala cea cu voie şi cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruieşte nouă, Doamne, umilință; dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruieşte mare mila Ta peste toată lumea Ta şi peste noi, nevrednicii robii Tăi, că binecuvântat şi preaproslăvit este numele Tău: al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

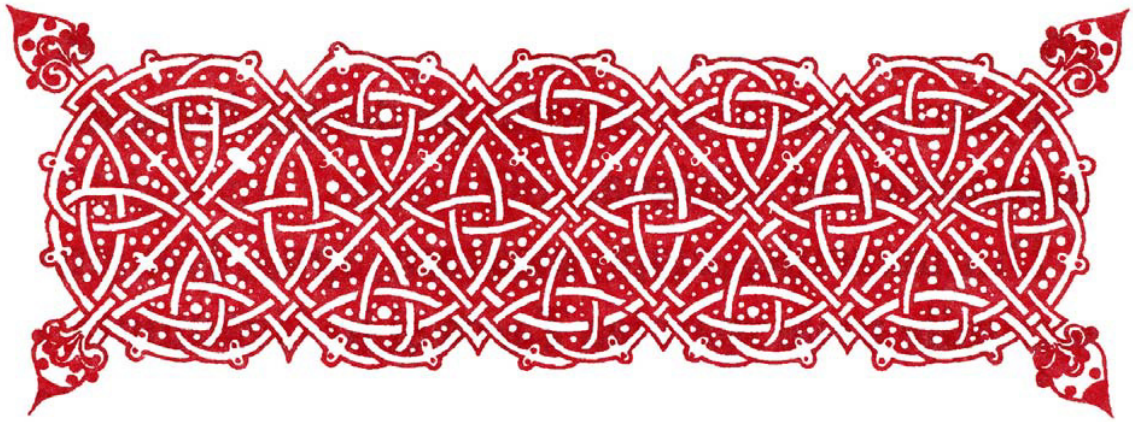

CATISMA A ŞAPTESPREZECEA

Aliluia, **118**.

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului. Fericiți cei ce cearcă mărturiile Lui, cu toată inima vor căuta pre Dânsul, că nu cei ce lucrează fărădelegea, în căile Lui au umblat. Tu ai poruncit poruncile Tale, ca să le păzească foarte. Doară de s'ar îndrepta căile mele, ca să se păzească îndreptările Tale! Atuncea nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Mărturisi-mă-voi Ție întru dreptatea inimii, când mă

voi învăța eu judecățile dreptății Tale. Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârşit. Întru ce va îndrepta tânărul calea sa? Întru paza cuvintelor Tale. Cu toată inima mea am căutat pre Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ție. Bine eşti cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale. În calea mărturiilor Tale m'am desfătat, ca întru toată bogăția. Întru poruncile Tale voi cugeta şi voi cunoaşte căile Tale. Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale. Răsplăteşte robului Tău, viază-mă, şi voi păzi cuvintele Tale. Descoperă ochii mei, şi voi cunoaşte minunile din legea Ta. Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Iubit-a sufletul

meu ca să dorească de judecăţile Tale în toată vremea. Certat-ai pre cei mândri; blestemaţi cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am căutat. Pentru că au şezut boierii, şi asupra mea cleveteau, iar robul Tău cugeta întru îndreptările Tale. Că mărturiile Tale cugetarea mea este, şi sfaturile mele îndreptările Tale. Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău. Căile mele am mărturisit şi m'ai auzit, învaţă-mă îndreptările Tale. Calea îndreptărilor Tale fă să o înţeleg, şi voi cugeta întru minunile Tale. Dormitat-a sufletul meu de negrijanie, întăreşte-mă întru cuvintele Tale. Calea nedreptăţii depărtează de la mine, şi cu legea Ta mă miluieşte. Calea adevărului am ales, şi judecăţile Tale nu am uitat. Lipitu-m'am de mărturiile Tale,

Doamne, nu mă ruşina. Pre calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale, şi voi căuta pre dânsa totdeauna. Înțelepțeşte-mă şi voi cerceta legea Ta şi voi păzi pre ea cu toată inima mea. Povățuieşte-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, şi nu la lăcomie. Întoarce ochii mei să nu vadă deşertăciune, în calea Ta mă viază. Pune robului Tău cuvântul Tău, întru frica Ta. Şterge ocara mea, de care îmi pare rău, că judecățile Tale sunt bune. Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază. Şi să vie peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău. Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele Tale. Şi să nu iei

din gura mea cuvântul adevărului până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit. Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului. Şi am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Şi am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraţilor, şi nu m'am ruşinat. Şi am cugetat la poruncile Tale, care am iubit foarte. Şi am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, care am iubit, şi m'am deprins întru îndreptările Tale. Pomeneşte cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădejde. Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m'a viat. Cei mândri au făcut călcare de lege până în sfârşit, dar de la legea Ta nu m'am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m'am mângâiat. Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoşi,

care părăsesc legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul nemerniciei mele. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta. Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. Rugatu-m'am feței Tale din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău. Socotit-am căile Tale, şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale. Gătitu-m'am, şi nu m'am tulburat a păzi poruncile Tale. Funiile păcătoşilor s'au înfăşurat împrejurul meu, şi legea Ta nu am uitat. În miezul nopții m'am sculat să mă mărturisesc Ție, despre judecățile dreptății Tale. Părtaş sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine, şi celor ce păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, plin este pământul, îndreptările Tale mă

învață. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Bunătate şi învățătură şi cunoştință mă învață, că poruncile Tale am crezut. Mai înainte de ce m'am smerit eu am greşit, pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta mă învață îndreptările Tale. Înmulțitu-s'a asupra mea nedreptatea mândrilor, iară eu cu toată inima voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s'a ca laptele inima lor, iară eu la legea Ta am cugetat. Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăț îndreptările Tale. Bună este mie legea gurii Tale, mai vârtos decât mii de aur şi de argint.

Slavă...

Mâinile Tale m'au făcut şi m'au zidit, înțelepțeşte-mă şi mă voi învăța poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor

vedea şi se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecăţile Tale, şi întru adevăr m'ai smerit. Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul Tău robului Tău. Să vie mie îndurările Tale, şi voi fi viu, că legea Ta cugetarea mea este. Să se ruşineze cei mândri, căci cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea; iară eu mă voi învăţa întru poruncile Tale. Să mă întoarcă pre mine cei ce se tem de Tine, şi cei ce cunosc mărturiile Tale. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă ruşinez. Stinge-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru cuvintele Tale am nădăjduit. Stinsu-s'au ochii mei întru cuvântul Tău, zicând: când mă vei mângâia? Că m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările Tale nu am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc? Povestit-au mie călcătorii de lege vorbe întunecoase, ci nu sunt ca legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevărul; fără dreptate m'au gonit, ajută-mi. Puțin de nu m'au sfârşit pre mine pre pământ, iară eu nu am părăsit poruncile Tale. După mila Ta viază-mă, şi voi păzi mărturiile gurii Tale. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer. În neam şi în neam adevărul Tău, întemeiat-ai pământul şi rămâne. Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate împreună, slujitoare sunt Ție. Că de nu ar fi fost legea Ta cugetarea mea, atuncea aş fi pierit întru smerenia mea. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într'însele m'ai viat. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pre mine au

aşteptat păcătoşii să mă piardă, mărturiile Tale am cunoscut. A tot sfârşitul am văzut sfârşit, desfătată este porunca Ta foarte. Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pre vrăjmaşii mei m'ai înțelepțit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile Tale cugetarea mea este. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile Tale am căutat. Despre toată calea vicleană am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecățile Tale nu m'am abătut, că Tu ai pus lege mie. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea gurii mele. De la poruncile Tale am priceput, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății. Făclie picioarelor mele legea Ta, şi lumină

cărărilor mele. Juratu-m'am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale. Smeritu-m'am până în sfârşit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău. Cele de bună voie ale gurii mele bine voieşte, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă. Sufletul meu în mâinile Tale pururea, şi legea Ta nu am uitat. Pus-au păcătoşii cursă mie, şi de la poruncile Tale n'am rătăcit. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac, spre răsplătire. Pre călcătorii de lege am urât, şi legea Ta am iubit. Ajutorul meu şi sprijinătorul meu eşti Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi, şi voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă după cuvântul Tău şi mă viază, şi nu mă ruşina pre mine de la

aşteptarea mea. Ajută-mi, şi mă voi mântui, şi voi cugeta întru îndreptările Tale pururea. Defăimat-ai pre toți cei ce se abat de la îndreptările Tale, că nedrept este gândul lor. Călcători de lege am socotit pre toți păcătoşii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale. Țintuieşte cu frica Ta cărnurile mele, că de judecățile Tale m'am înfricoşat. Făcut-am judecată şi dreptate, nu da pre mine celor ce-mi fac strâmbătate. Primeşte pre robul Tău întru bunătate, să nu mă clevetească cei mândri. Ochii mei s'au stins întru mântuirea Ta, şi întru cuvântul dreptății Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta, şi întru îndreptările Tale mă învață. Robul Tău sunt eu, înțelepțeşte-mă, şi voi cunoaşte mărturiile Tale. Vremea Domnului este a face, stricat-au legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile

Tale, mai mult decât aurul şi topazia. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta a cercetat pre ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înțelepțeşte pre prunci. Gura mea am deschis şi am tras duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata celor ce iubesc numele Tău. Paşii mei îndreptează după cuvântul Tău, şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor, şi voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arată peste robul Tău, şi mă învață îndreptările Tale. Izvoare de ape au izvorât ochii mei, pentru că nu am păzit legea Ta. Drept eşti, Doamne, şi drepte

sunt judecăţile Tale. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale, şi adevărul foarte. Topitu-m'a râvnirea Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei. Cu foc lămurit este cuvântul Tău foarte, şi robul Tău a iubit pre el. Mai tânăr sunt eu şi defăimat, îndreptările Tale nu am uitat. Dreptatea Ta, dreptate în veac, şi legea Ta adevărul. Necazuri şi nevoi m'au aflat, poruncile Tale cugetarea mea sunt. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac; înţeleptţeşte-mă şi voi fi viu. Strigat-am din toată inima mea, auzi-mă, Doamne, îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine, mântuieşte-mă şi voi păzi mărturiile Tale. Apucat-am înainte fără de vreme şi am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit. Apucat-au înainte ochii mei către dimineaţă, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi, Doamne,

după mila Ta, după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s'au cei ce mă goneau fără de lege, şi de la legea Ta s'au depărtat. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate căile Tale sunt adevărul. Dintru început am cunoscut din mărturiile Tale, că în veac ai întemeiat pre ele. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta nu am uitat. Judecă judecata mea, şi mă izbăveşte, pentru cuvântul Tău mă viază. Departe este de la păcătoşi mântuirea, că îndreptările Tale nu au căutat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă viază. Mulți sunt cei ce mă gonesc şi mă necăjesc, de la mărturiile Tale nu m'am abătut. Văzut-am pre cei neînțelegători şi mă topeam, căci cuvintele Tale nu au păzit. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază. Începătura cuvintelor Tale este

adevărul, şi în veac toate judecăţile dreptăţii Tale. Boierii m'au gonit în zadar, şi de cuvintele Tale s'a înfricoşat inima mea. Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale, ca acela ce află dobânzi multe. Nedreptatea am urât şi m'am scârbit, iară legea Ta am iubit. De şapte ori în zi Te-am lăudat, pentru judecăţile dreptăţii Tale. Pace este multă celor ce iubesc legea Ta, şi nu este lor sminteală. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, şi le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înţelepţeşte. Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăveşte. Răspunde-vor buzele mele cântare,

când mă vei învăța îndreptările Tale. Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate. Fie mâna Ta să mă mântuiască, fiindcă poruncile Tale am voit. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este. Viia-va sufletul meu şi Te va lăuda, şi judecățile Tale vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pre robul Tău, că poruncile Tale nu am uitat.

Slavă...

DUPĂ A ŞAPTESPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Greşit-am Ție, Mântuitorule, ca şi fiul cel pierdut; primeşte-mă, Părinte, pre cel ce mă pocăiesc, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Slavă...

Strig Ție, Hristoase Mântuitorule, glasul vameşului; curățeşte-mă, ca şi pre acela, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Şi acum...

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pre cel ce am trebuință de sprijineala cea de la tine, că la tine a nădăjduit sufletul meu, şi mă miluieşte.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne atotputernice şi făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cela ce din pământ ai zidit pre om şi ai arătat pre el după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pre pământ cel mare-încuviințat numele Tău, şi fiind el scos afară prin călcarea poruncilor Tale, zidind iarăşi a doua oară pre el mai spre bine, întru Hristosul Tău, l-ai suit în ceruri; mulțumescu-Ți că ai înmulțit spre mine mărirea Ta, şi nu m'ai dat vrăjmaşilor mei, care caută desăvârşit să mă scoată afară în prăpastia iadului, nici m'ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive şi Iubitoru-

le de bine Doamne, Care nu voieşti moartea păcătosului, ci aştepți întoarcerea lui şi-l primeşti, Cel ce ridici pre cei căzuți şi pre cei zdrobiți tămăduieşti, întoarce-mă şi pre mine la pocăință, şi căzut fiind, mă ridică, şi zdrobit fiind, mă vindecă. Adu-Ți aminte de îndurările Tale şi de cea din veci a Ta neajunsă bunătate, şi uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul şi cu cuvântul şi cu cugetul am săvârşit. Dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă lacrimi de umilință spre curățirea spurcăciunii cugetului meu. Auzi, Doamne, ia aminte, Iubitorule de oameni, milostiveşte-Te, îndurate, şi de tirania patimilor care împărățesc în mine, slobozeşte ticălosul meu suflet. Şi să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmaşul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpeşte de sub stăpânirea lui şi împărățeşte Tu întru mine, Bunule şi Iubitorule de

oameni Doamne, şi cu totul să fiu al Tău, şi binevoieşte să vieţuiesc de acum după voia Ta; şi prin cea negrăită a Ta bunătate, dă-mi curăţirea inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cugetare smerită, pace gândurilor, linişte sufleteştilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândeţe, credinţă nefăţarnică şi înfrânare prea cuprinzătoare, şi mă umple de rodurile tuturor bunătăţilor, cu dăruirea Preasfântului Tău Duh. Şi să nu ridici pre mine întru înjumătăţirea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul neîndreptat şi negătit; ci mă fă desăvârşit cu desăvârşirea Ta, şi aşa mă scoate dintru această viaţă; ca fără de opreală trecând începătoriile şi stăpâniile întunericului, cu Harul Tău să văd şi eu a celei neapropiate Tale slave negrăită frumuseţe, împreună cu toţi sfinţii Tăi, întru care s'a sfinţit şi s'a proslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

Cântarea treptelor, **119**.

Către Domnul, când m'am necăjit, am strigat şi m'a auzit. Doamne, izbăveşte sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană. Ce se va da ţie şi ce se va adăuga ţie spre limba vicleană? Săgeţile Celui puternic ascuţite cu cărbunii cei pustiniceşti. Vai mie, că nemernicia mea s'a îndelungat, sălăşluitu-m'am cu sălaşele lui Kidár. Mult a nemernicit sufletul meu; cu cei ce urau pacea, eram făcător de pace; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Cântarea treptelor, **120**.

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul. Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici va dormita Cel ce te păzeşte; iată nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzeşte pre Israíl. Domnul va păzi pre tine, Domnul este acoperământ ție peste mâna ta cea dreaptă. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea. Domnul va păzi pre tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul. Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta, de acum şi până în veac.

Cântarea treptelor, **121**.

Veselitu-m'am de cei ce au zis mie: în casa Domnului vom merge. Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalíme. Ierusalímul zidit ca o cetate, căreia

împărtăşirea ei este dimpreună. Că acolo s'au suit seminţiile, seminţiile Domnului, mărturia lui Israíl, ca să se mărturisească numelui Domnului; că acolo au şezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui Davíd. Întrebaţi dar cele ce sunt spre pacea Ierusalímului, şi îndestulare celor ce iubesc pre tine. Fie pace întru puterea ta, şi îndestulare întru zidurile turnurilor tale. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei, am grăit adică pace de tine; pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ţie.

Cântarea treptelor, **122**.

Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în cer. Iată, precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicii spre mâinile stăpânei sale, aşa ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se

va îndura spre noi. Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte pre noi, că prea ne-am umplut de hulă, prea mult s'a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare şi defăimare celor mândri.

Cântarea treptelor, **123**.

De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică adică Israíl. De nu ar fi că Domnul era întru noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră, iată, de vii ar fi înghiţit pre noi, când s'a iuţit mânia lor peste noi. Iată, apa ar fi înnecat pre noi, pârâu a trecut sufletul nostru. Iată, a trecut sufletul nostru apa cea nestatornică. Bine este cuvântat Domnul, Care nu a dat pre noi spre vânarea dinţilor lor. Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s'a sfărâmat, şi noi ne-am izbăvit. Ajutorul nostru este întru numele Domnului, Celui ce a făcut cerul

şi pământul.

Slavă...

Cântarea treptelor, **124**.

Cei ce se nădăjduiesc întru Domnul, ca muntele Siónului; nu se va clăti în veac cel ce locuieşte în Ierusalím. Munții împrejurul lui şi Domnul împrejurul norodului Său de acum şi până în veac. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste soarta drepților, ca să nu tindă drepții întru fărădelegi mâinile lor. Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepți cu inima; iară pre cei ce se abat la îndărătnicii, duce-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace peste Israíl.

Cântarea treptelor, **125**.

Când a întors Domnul robia Siónului, făcutu-ne-am ca nişte mângâiați. Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră, şi

limba noastră de veselie; atuncea vor grăi întru neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânşii. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne. Întoarce, Doamne, robia noastră, ca pâraiele în austru. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera. Mergând, mergeau şi plângeau, aruncând semințele lor; dar venind, vor veni cu bucurie, luându-şi spicele lor.

Cântarea treptelor, **126**.

De nu va zidi Domnul casa, îndeşert s'au ostenit cei ce zidesc; de nu va păzi Domnul cetatea, îndeşert a privegheat cel ce o păzeşte. Îndeşert este vouă a mâneca; scula-vă-veți după ce ați şezut, cei ce mâncați pâinea durerii; când va da iubiților Săi somn. Iată moştenirea Domnului, fiii plata rodului pântecelui. Ca nişte săgeți în mâna celui tare, aşa fiii

celor scuturați. Fericit care îşi va plini pofta dintr'înşii; nu se vor ruşina când vor grăi vrăjmaşilor lor în porți.

Cântarea treptelor, **127**.

Fericiți toți care se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. Ostenelile roduri-lor tale vei mânca, fericit eşti şi bine va fi ție. Muierea ta ca o vie roditã în laturile casei tale, fiii tăi ca nişte tinere odrasle de măslin împrejurul mesei tale. Iată aşa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul. Blagoslovi-te-va Dom-nul din Sión, şi vei vedea bunătățile Ierusalímului în toate zilele vieții tale. Şi vei vedea pre fiii fiilor tăi, pace peste Israíl.

Cântarea treptelor, **128**.

De multe ori s'au luptat cu mine din tinerețele mele, zică adică Israíl. De multe ori s'au luptat cu mine din

tinerețele mele, şi nu m'au biruit. Peste spatele meu au lucrat păcătoşii, înde-lungat-au fărădelegea lor. Domnul cel drept a tăiat grumazii păcătoşilor. Să se ruşineze şi să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Siónul. Facă-se ca iarba pre casă, care mai nainte de smulgere s'a uscat, de care nu şi-a umplut mâna sa cel ce seceră, şi sânul său cel ce adună mănunchile. Şi nu au zis cei ce treceau: blagoslovenia Domnului peste voi, blagoslovit-am pre voi întru numele Domnului.

Slavă...

Cântarea treptelor, **129**.

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele. De Te vei uita la fără-delegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?

Că de la Tine curăţirea este. Pentru numele Tău Te-am răbdat, Doamne, răbdat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul. Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii nădăjduiască Israíl spre Domnul. Că la Domnul este milă, şi multă izbăvire la El, şi El va izbăvi pre Israíl de toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor, **130**.

Doamne, nu s'a înălţat inima mea, nici s'au înălţat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine. De nu m'am smerit cu cugetul, ci am înălţat sufletul meu, precum cel înţărcat spre maica lui, aşa vei răsplăti sufletului meu. Nădăjduiască Israíl spre Domnul, de acum şi până în veac.

Cântarea treptelor, **131**.

Adu-Ți aminte, Doamne, de Davíd şi de toate blândețele lui. Că s'a jurat Domnului, s'a făgăduit Dumnezeului lui Iácob: de voi intra în locaşul casei mele, de mă voi sui pre patul aşternutului meu, de voi da somn ochilor mei, şi genelor mele dormitare, şi odihnă tâmplelor mele, până ce voi afla loc Domnului, lăcaş Dumnezeului lui Iácob. Iată am auzit pre ea în Efráta, aflatu-o-am în câmpii dumbrăvii. Intra-vom în locaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca întru dreptate, şi cuvioşii Tăi se vor bucura. Pentru Davíd, sluga Ta, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S'a Domnul lui Davíd întru adevăr, şi nu îl va zădărnici: din rodul

pântecelui tău voi pune pre scaunul tău. De vor păzi fiii tăi legământul Meu, şi mărturiile Mele acestea, care voi învăța pre ei, şi fiii lor în veac vor şedea pre scaunul tău. Căci a ales Domnul Siónul, osebit-a pre el spre locuință Luişi. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aicea voi locui, că am ales pre el. Vânatul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pre săracii lui voi sătura de pâine. Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi răsări cornul lui Davíd, gătit-am luminător unsului meu. Pre vrăjmaşii lui voi îmbrăca întru ruşine, iară peste dânsul va înflori sfințenia Mea.

Cântarea treptelor, **132**.

Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună? Ca mirul pre cap, ce se pogoară pre

barbă, pre barba lui Aarón, care se pogoară pre marginea îmbrăcămintei lui. Ca roua Ermónului, ce se pogoară pre munții Siónului, că acolo a poruncit Domnul blagoslovenia şi viața până în veac.

Cântarea treptelor, **133**.

Iată acum binecuvântați pre Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru. În nopți ridicați mâinile voastre întru cele sfinte, şi binecuvântați pre Domnul. Blagoslovi-te-va Domnul din Sión, Cel ce a făcut cerul şi pământul.

Slavă...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 2:

Mai înainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarce-

re şi îndreptare păcatelor mele cele multe. Dă-mi umilință duhovnicească, ca să strig către Tine: Milostive iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântuieşte-mă.

Slavă...

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă, curvarul, cu ele m'am însoțit. Întoarcere îmi dăruieşte, Hristoase, ca să primesc de la Tine mare milă.

Şi acum...

Nu întoarce, Stăpână, fața ta de către mine, care mă rog ție, ci, ca o milostivă Maică a înduratului Dumnezeu, sârguieşte mai nainte de sfârşit, a-mi dărui întoarcere, ca mântuindu-mă pentru tine, ție să cânt; ca ceea ce eşti mântuirea mea, şi nădejdea mea cea neruşinată, Doamna mea.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mustri pre mine, nici cu urgia Ta să mă certi. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dum-

nezeu celui viu, miluieşte pre mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijulivul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malachiul, sodomleanul, întinatul, desfrânatul, nemulțămitorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, cel fără de îndrăznire, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii Tale de oameni şi vrednicul de tot chinul şi de gheenă şi de muncă. Şi nu, pentru mulțimea atâtor greşale ale mele, să mă pui sub mulțimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă miluieşte, că neputincios sunt şi cu sufletul şi cu trupul şi cu socoteala şi cu gândul, şi mă mântuieşte, pre nevrednicul robul Tău, cu judecățile care ştii, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale tuturor sfinților care din veci au făcut Ție spre plăcere, că bine eşti cuvântat întru toți vecii. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

Aliluia, **134**.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pre Domnul, cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru. Lăudați pre Domnul, că este bun Domnul; cântați numele Lui, că este bun. Că pre Iácob a ales Luişi Domnul; pre Israíl spre moştenire Luişi. Că eu am cunoscut că este mare Domnul; şi Domnul nostru peste toți dumnezeii. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer şi pre pământ, în mări şi întru toate adâncurile.

Ridicând nori de la marginea pământului, fulgerele spre ploaie a făcut, Cel ce scoate vânturile din vistieriile Sale. Care a bătut cele întâi născute ale Egíptului; de la om până la dobitoc. Trimis-a semne şi minuni în mijlocul tău, Egípte, întru Faraon şi toate slugile lui. Care a bătut neamuri multe, şi a ucis împărați tari: pre Sihón, împăratul amoréilor, şi pre Óg, împăratul Vasánului, şi toate împărățiile lui Hanaán. Şi a dat pământul lor moştenire; moştenire lui Israíl, norodului Său. Doamne, numele Tău este în veac, şi pomenirea Ta în neam şi în neam. Că va judeca Domnul pre norodul Său, şi spre slugile Sale se va îndupleca. Idolii păgânilor, argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti. Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea. Urechi au şi nu vor auzi, că nu este duh în gura lor.

Asemenea lor să fie cei ce fac pre aceştia, şi toţi cei ce se nădăjduiesc într'înşii. Casa lui Israíl, binecuvântaţi pre Domnul; casa lui Aarón, binecuvântaţi pre Domnul; casa lui Lévi, binecuvântaţi pre Domnul; cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pre Domnul. Bine este cuvântat Domnul din Sión, Cel ce locuieşte în Ierusalím.

Aliluia, **135**.

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui; mărturisiţi-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila Lui; mărturisiţi-vă Domnului domnilor, că în veac este mila Lui. Celui ce face minuni mari, Unuia, că în veac este mila Lui. Celui ce a făcut cerurile cu înţelegere, că în veac este mila Lui. Celui ce a întărit pământul peste ape, că în veac este mila Lui. Celui ce a făcut

luminători mari, Unuia, că în veac este mila Lui. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui. Luna şi stele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila Lui. Celui ce a bătut Egíptul cu cei întâi născuți ai lor, că în veac este mila Lui. Şi a scos pre Israíl din mijlocul lor, că în veac este mila Lui. Cu mână tare şi cu braț înalt, că în veac este mila Lui. Celui ce a împărțit Marea Roşie întru despărțituri, că în veac este mila Lui. Şi a trecut pre Israíl prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui. Şi a scuturat pre Faraon şi puterea lui în Marea Roşie, că în veac este mila Lui. Celui ce a trecut norodul Lui în pustie, că în veac este mila Lui. Celui ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui. Şi a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui. Pre Sihón, împăratul amoréilor, că în

veac este mila Lui. Şi pre Óg, împăratul Vasánului, că în veac este mila Lui. Şi a dat pământul lor moştenire, că în veac este mila Lui. Moştenire lui Israíl, slugii Sale, că în veac este mila Lui. Că întru smerenia noastră pomenit-a pre noi Domnul, că în veac este mila Lui. Şi a izbăvit pre noi de vrăjmaşii noştri, că în veac este mila Lui. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui. Mărturisiți-vă Dumnezeului cerului, că în veac este mila Lui.

Al lui Davíd, prin Ieremía, **136**.

La râurile Babilónului, acolo am şezut şi am plâns, când ne-am adus aminte de Sión. În sălcii, în mijlocul lor, am spânzurat organele noastre. Că acolo au întrebat pre noi, cei ce ne-au robit, cuvinte de cântări, şi cei ce au dus pre noi: cântare cântați nouă din cântările Siónului.

Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin? De te voi uita, Ierusalíme, uitată fie dreapta mea. Lipească-se limba mea de grumazul meu, de nu îmi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalímul, ca întru începutul veseliei mele. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii lui Edóm, în ziua Ierusalímului, care ziceau: deşertați-l, deşertați-l până la temeliile lui! Fiica Babilónului ticăloasă, fericit care va răsplăti ție răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă. Fericit care va ține şi va zdrobi pruncii tăi de piatră.

Slavă...

Al lui Davíd, prin Aghéu şi Zaharía, **137**.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, şi înaintea îngerilor voi cânta Ție, că ai auzit toate graiurile

gurii mele. Închina-mă-voi către Biserica cea sfântă a Ta, şi mă voi mărturisi numelui Tău, pentru mila Ta şi adevărul Tău, că ai mărit numele cel sfânt al Tău mai presus de toate. Ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi, înmulți-mă-vei în sufletul meu, cu puterea Ta. Mărturisească-se Ție, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale. Şi să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului. Că înalt este Domnul, şi cele smerite priveşte, şi cele înalte de departe cunoaşte. De voi merge în mijlocul necazului, mă vei viia; peste mânia vrăjmaşilor mei întins-ai mâinile Tale şi m'a mântuit dreapta Ta. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Întru sfârşit: al lui Davíd,
psalmul Zaharíei întru risipire, **138**.

Doamne, cercatu-m'ai şi m'ai cunoscut; Tu ai cunoscut şederea mea şi scularea mea. Tu ai priceput gândurile mele de departe. Cărarea mea şi funia mea Tu ai iscodit, şi toate căile mele mai nainte ai văzut, că nu este vicleşug în limba mea. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de pre urmă şi cele de demult. Tu m'ai plăsmuit şi ai pus peste mine mâna Ta. Minunatu-s'a ştiinţa Ta de la mine, întăritu-s'a, nu voi putea spre dânsa. Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Şi de la faţa Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo eşti; de mă voi pogorî în iad, de faţă eşti. De voi lua aripile mele de dimineaţă şi mă voi sălăşlui la margi-nile mării, că şi acolo mâna Ta mă va povăţui şi mă va ţinea dreapta Ta. Şi am

zis: au doară întunericul mă va acoperi? Şi noaptea este luminare întru desfătăciunea mea. Că întunericul nu se va întuneca de la Tine, şi noaptea ca ziua se va lumina; precum întunericul ei, aşa şi lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m'ai din pântecele maicii mele. Mărturisi-mă-voi Ţie, căci înfricoşat Te-ai făcut de minunat, minunate sunt lucrurile Tale, şi sufletul meu cunoaşte foarte. Nu s'a ascuns osul meu de la Tine, care ai făcut întru ascuns, şi făptura mea întru cele mai de jos ale pământului. Cel nelucrat al meu au văzut ochii Tăi, şi în cartea Ta toţi se vor scrie; în zile se vor plăsmui şi nimenea întru dânşii. Iară mie foarte îmi sunt cinstiţi prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte s'au întărit stăpâniile lor. Număra-voi pre dânşii, şi mai mult decât nisipul se vor înmulţi;

sculatu-m'am şi încă sunt cu Tine. De vrei să omori pre păcătoşi, Dumnezeule; bărbaţii sângiuirilor, depărtaţi-vă de la mine. Că pricinuitori sunteţi la gânduri; lua-vor întru deşertăciune cetăţile Tale. Au nu pre cei ce urăsc pre Tine, Doamne, am urât, şi asupra vrăjmaşilor Tăi m'am topit? Cu desăvârşită ură am urât pre ei, neprieteni s'au făcut mie. Ispiteşte-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele, şi vezi, de este calea fărădelegii întru mine, şi mă călăuzeşte în calea cea veşnică.

Întru sfârşit: psalmul lui Davíd, **139**.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de la bărbatul nedrept mă izbăveşte. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie. Ascuţit-a limba lor ca de şarpe, otravă de aspidă sub buzele lor. Păzeşte-mă, Doamne, de

mâna păcătosului, de la oamenii nedrepți mă scoate, care au gândit să împiedice paşii mei. Ascuns-au mândrii cursă mie, şi cu funii au întins cursă picioarelor mele, pre lângă cărare sminteli au pus mie. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu eşti Tu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în ziua de război. Să nu mă dai, Doamne, de la dorirea mea celui păcătos; gândit-a împotriva mea, să nu mă părăseşti, ca nu cândva să se înalțe. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pre dânşii. Cădea-vor peste dânşii cărbuni, cu foc vei surpa pre dânşii în ticăloşii, şi nu vor putea răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pre pământ; pre bărbatul nedrept relele vor vâna spre stricăciune. Cunoscut-am că

va face Domnul judecată săracilor, şi izbândă lipsiților. Însă drepții se vor mărturisi numelui Tău, şi vor locui drepții cu fața Ta.

Slavă...

Psalmul lui Davíd, **140**.

Doamne, strigat-am către Tine, auzimă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfa de seară. Pune, Doamne, strajă gurii mele, şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele. Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să izvodesc îndreptățiri întru păcate, cu oamenii cei ce lucrează fărădelegea, şi nu mă voi însoți cu aleşii lor. Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iară untul de lemn al păcătosului

să nu ungă capul meu, că încă şi rugăciunea mea este întru bune vrerile lor. Înghiţitu-s'au lângă piatră judecătorii lor, auzi-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit. Ca grăsimea pământului s'au rupt pre pământ, risipitu-s'au oasele lor lângă iad. Căci spre Tine Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu. Păzeşte-mă de cursa care au întins mie, şi de smintelile celor ce fac fărădelegea. Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii; deosebi sunt eu până ce voi trece.

Al priceperii lui Davíd
când a fost el în peşteră, rugându-se, **141**.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune. Când lipsea dintru mine duhul meu, şi

Tu ai cunoscut cărările mele. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie. Luat-am seama de-a dreapta şi am privit, şi nu era cine să mă cunoască. Pierit-a fuga de la mine, şi nu este cel ce caută sufletul meu. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii. Ia aminte spre rugăciunea mea, că m'am smerit foarte. Izbăveşte-mă de cei ce mă gonesc, că s'au întărit mai vârtos decât mine. Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău. Pre mine mă aşteaptă drepții, până ce vei răsplăti mie.

Psalmul lui Davíd,
când gonea pre dânsul Abessalóm, fiul lui, **142**.

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Şi să nu

intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmaşul sufletul meu, smerit-a în pământ viața mea, aşezatu-m'a întru întuneric ca pre morții veacului. Şi s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ fără de apă Ție. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu, nu întoarce fața Ta de la mine, şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea întru care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne! La Tine am

scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei viia, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu. Şi întru mila Ta vei sfârşi pre vrăjmaşii mei, şi vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 7:

Mulțumind Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor ai dat pocăință. Mântuitorule, să nu mă ruşinezi când vei veni să judeci lumea toată, pre mine care am făcut lucruri de ruşine.

Slavă...

Fără de număr greşindu-Ți, pedepse

nenumărate aştept, Dumnezeul meu, îndurându-Te şi mă mântuieşte.

Şi acum...

La mulțimea milei tale acum alerg. Dezleagă, de Dumnezeu Născătoare, lanțurile greşalelor mele.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, Care cu patimile Tale patimile mele ai vindecat, şi cu rănile Tale rănile mele ai tămăduit, dăruieşte mie, care mult Ți-am greşit, lacrimi de umilință. Amestecă cu trupul meu din mireasma făcătorului de viață trupului Tău şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit sângele Tău de amărăciunea cu care m'a adăpat potrivnicul. Înalță mintea mea către Tine, care este trasă jos, şi mă ridică din prăpastia pierzaniei, că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi de mângâiere care întorc fiii la moştenirea lor. Întunecatu-m'am la minte în patimile

lumeşti; nu pot să caut către Tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei celei către Tine; ci Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăților, dăruieşte-mi pocăință desăvârşită, şi inimă dureroasă spre căutarea Ta. Dăruieşte-mi harul Tău, şi înnoieşte întru mine închipuirile icoanei Tale. Părăsitu-Te-am eu, nu mă părăsi pre mine. Ieşi spre căutarea mea, întoarce-mă iarăşi la păşunea Ta şi mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese. Hrăneşte pre mine împreună cu dânsele din verdeața dumnezeeştilor Tale taine, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinților Tăi, Amin.

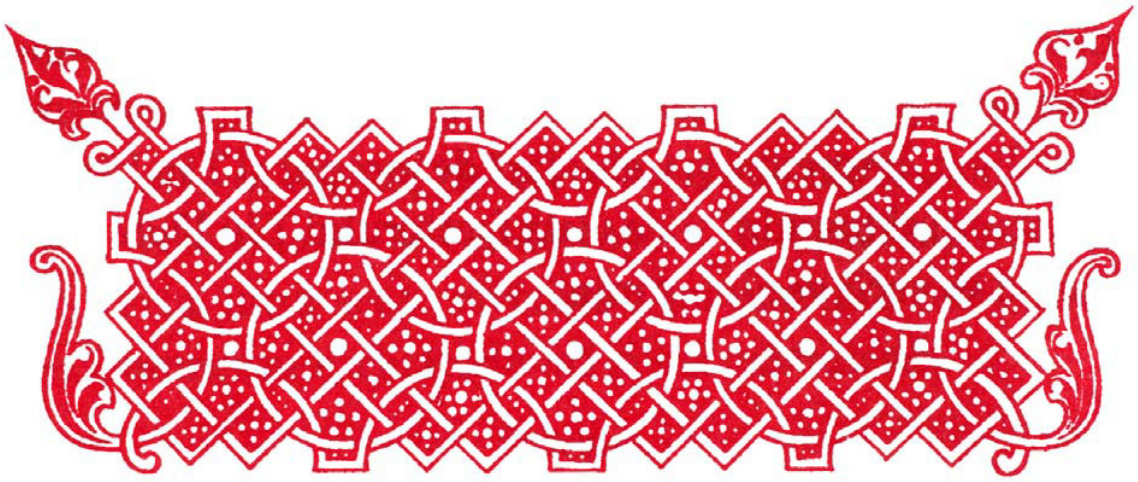

CATISMA A DOUĂZECEA

Al lui Davíd, pentru Goliáth, **143**.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învaţă mâinile mele spre oştire, degetele mele spre război. Mila mea şi scăparea mea, sprijinătorul meu, şi izbăvitorul meu, scutitorul meu, şi întru El am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu sub mine. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui? Sau fiul omului, că socoteşti pre el? Omul deşertăciunii s'a asemănat, zilele lui ca umbra trec. Doamne, pleacă cerurile şi

Te pogoară, atinge-Te de munți, şi vor fumega. Fulgeră fulgere, şi vei risipi pre dânşii, trimite săgeţile Tale şi vei tulbura pre ei. Trimite mâna Ta dintru înălțime, scoate-mă şi mă izbăveşte din ape multe, din mâna fiilor celor străini, a cărora gură a grăit deşertăciune, şi dreapta lor este dreapta nedreptății. Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune voi cânta Ție, Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăveşti pre Davíd, robul Tău, de sabie cumplită. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna fiilor celor străini, a cărora gură a grăit deşertăciune, şi dreapta lor este dreapta nedreptății. Ai căror fii ca nişte tinere odrasle, întemeiate în tinerețele lor; fiicele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea Bisericii. Cămările lor pline, vărsându-se din

ceasta în ceea. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieşirile lor; boii lor graşi; nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor. Fericit-au pre norodul căruia sunt acestea; fericit norodul, căruia Domnul este Dumnezeul lui.

Al laudei lui Davíd, **144**.

Înălța-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi bine voi cuvânta numele Tău în veac şi în veacul veacului. În toate zilele bine Te voi cuvânta, şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului. Mare este Domnul şi lăudat foarte, şi măririi Lui nu este sfârşit. Neamul şi neamul vor lăuda lucrurile Tale, şi puterea Ta vor vesti. Mare cuviința slavei sfințirii Tale vor grăi, şi minunile Tale vor povesti. Şi puterea celor înfricoşate ale Tale vor spune, şi

mărirea Ta vor povesti. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti, şi de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv. Bun este Domnul tuturor, şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Mărturisească-se Ție, Doamne, toate lucrurile Tale, şi cuvioşii Tăi bine să Te cuvinteze. Slava împărăției Tale vor spune, şi puterea Ta vor grăi. Ca să facă cunoscută fiilor oamenilor puterea Ta, şi slava marii cuviinței împărăției Tale. Împărăția Ta este împărăție a tuturor veacurilor, şi stăpânia Ta întru tot neamul şi neamul. Credincios este Domnul întru toate cuvintele Sale, şi cuvios întru toate lucrurile Sale. Sprijineşte Domnul pre toți cei ce cad, şi îndreptează pre toți cei surpați. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, şi Tu

dai lor hrană în vreme bună. Deschizi Tu mâna Ta, şi saturi pre tot cel viu de bunăvoință. Drept este Domnul întru toate căile Sale, şi cuvios întru toate lucrurile Sale. Aproape este Domnul de toți cei ce cheamă pre El, de toți cei ce cheamă pre El întru adevăr. Voia celor ce se tem de El va face, şi rugăciunea lor va auzi şi va mântui pre dânşii. Păzeşte Domnul pre toți cei ce iubesc pre El, şi pre toți păcătoşii va pierde. Lauda Domnului va grăi gura mea, şi bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui. în veac şi în veacul veacului.

Slavă...

Aliluia. Al lui Aghéu şi al Zaharíei, **145**.

Laudă, suflete al meu, pre Domnul, lăuda-voi pre Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi

fi. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru care nu este mântuire. Ieşi-va duhul lui, şi se va întoarce în pământul său, în ziua aceea vor pieri toate gândurile lui. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iácob este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui, spre Cel ce a făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt într'însele; spre Cel ce păzeşte adevărul în veac, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pre cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțeşte orbii, Domnul ridică pre cei surpați, Domnul iubeşte pre cei drepți, Domnul păzeşte pre cei nemernici. Pre săracul şi pre văduva va primi, şi calea păcătoşilor va pierde. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioáne, în neam şi în neam.

Aliluia. Al lui Aghéu şi al Zaharíei, **146**.

Lăudați pre Domnul, că bun este psalmul; Dumnezeului nostru să se îndulcească lauda. Zidind Ierusalímul Domnul, risipirile lui Israíl va aduna. Cel ce vindecă pre cei zdrobiți la inimă, şi leagă zdrobirile lor; Cel ce numără mulțimea stelelor, şi tuturor acelora numele le cheamă. Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui, şi priceperii Lui nu este număr. Cel ce primeşte pre cei blânzi, Domnul, şi smereşte pre cei păcătoşi până la pământ. Începeți Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeului nostru în alăută. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte pământului ploaie, Celui ce răsare în munți iarbă şi verdeață spre slujba oamenilor. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor şi puilor corbilor, celor ce cheamă pre El. Nu întru

puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine Îi va plăcea. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de Dânsul, şi întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

Aliluia. Al lui Aghéu şi al Zaharíei, **147**.

Laudă, Ierusalíme, pre Domnul, laudă pre Dumnezeul Tău, Sioáne; că a întărit încuietorile porților tale, blagoslovit-a pre fiii tăi întru tine. Cel ce pune hotarele tale pace, şi cu grăsime de grâu te-a săturat. Cel ce trimite cuvântul său pământului, degrab aleargă cuvântul Lui, al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce presară negura ca cenuşa, al Celui ce pune gheața Sa ca pâinile; împotriva feței gerului Lui cine va suferi? Trimite-va cuvântul Său şi va topi pre ele, sufla-va Duhul Lui şi vor curge ape. Cel ce vesteşte cuvântul Său lui Iácob, îndreptările şi judecățile Sale

lui Israíl. Nu a făcut aşa la tot neamul, şi judecăţile Sale nu a arătat lor.

Slavă...

Aliluia. Al lui Aghéu şi al Zaharíei, **148**.

Lăudaţi pre Domnul din ceruri, lăudaţi pre El întru cele înalte. Lăudaţi pre El toţi îngerii Lui, lăudaţi pre El toate puterile Lui. Lăudaţi pre El soarele şi luna, lăudaţi pre El toate stelele şi lumina. Lăudaţi pre El cerurile cerurilor, şi apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului. Că El a zis şi s'au făcut, El a poruncit şi s'au zidit. Pus-a pre ele în veac şi în veacul veacului, poruncă a pus şi nu va trece. Lăudaţi pre Domnul de pre pământ, balaurii şi toate adâncurile. Focul, grindina, zăpada, gheaţa, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul Lui; munţii şi toate dealurile, lemnele cele

roditoare şi toţi cedrii; fiarele şi toate dobitoacele cele ce se târăsc, şi pasările cele zburătoare; împăraţii pământului şi toate noroadele, domnii şi toţi judecătorii pământului; tinerii şi fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri; să laude numele Domnului, că s'a înălţat numele Lui, al Unuia, mărturisirea Lui pre pământ şi în cer. Şi va înălţa cornul norodului Său, cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israíl, norodului ce se apropie de Dânsul.

Aliluia, **149**.

Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioşilor. Veseleascăse Israíl de Cel ce l-a făcut, şi fiii Siónului să se bucure de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă, în timpane şi în psaltire să cânte Lui. Că binevoieşte Domnul întru norodul Său, şi va înălţa pre cei blânzi întru mântuire. Lăuda-se-

vor cuvioşii întru slavă, şi se vor bucura întru aşternuturile lor. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor, şi săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor. Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru noroade. Ca să lege împărații lor cu obezi, şi pre slăviții lor cu cătuşe de fier. Ca să facă întru dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este tuturor cuvioşilor Lui.

Aliluia, **150**.

Lăudați pre Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați pre El întru tăria puterii Lui. Lăudați pre El întru puterile Lui, lăudați pre El după mulțimea măririi Lui. Lăudați pre El în glas de trâmbiță, lăudați pre El în psaltire şi în alăută. Lăudați pre El în timpane şi în horă, lăudați pre El în strune şi în organe. Lăudați pre El în chimvale bine răsună-

toare, lăudați pre El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pre Domnul.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Troparele acestea, glas 6:

Plinirea tuturor bunătăților Tu eşti, Hristoase al meu. Umple de bucurie şi de veselie sufletul meu, şi mă mântuieşte, ca cel Unul mult Milostiv.

Slavă...

De am şi greşit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta, alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu, şi îndrăznesc la milostivirea Ta. Ci mă primeşte, pre cela ce mă întorc, Milostive Părinte, şi Fiule Unule născut, şi Duhule Sfinte, ca pre fiul cel pierdut, şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Altă scăpare şi fierbinte sprijineală afară de tine nu ştiu. Ci ca una ce ai în-

drăzneală către Cel ce din tine S'a născut din tine, Stăpână, ajută-mi şi mă mântuieşte pre mine, robul tău.

Doamne miluieşte, de 40 de ori şi rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte pre mine, păcătosul, şi iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ţi-am greşit în vremea vieţii mele şi până astăzi. Şi orice am păcătuit ca un om: cele cu voie ale mele păcate şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu mintea şi cu gândul, cele din nesocoteală şi din neluare aminte şi din multa mea lenevire şi negrijă; ori de m'am jurat pre numele Tău cel Sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărât pre cineva, sau de am năpăstuit, sau m'am întristat, sau m'am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am minţit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine şi l-am trecut cu

vederea, sau pre vreun frate de am necăjit şi am amărât, sau stând eu la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea vicleană a umblat la cele viclene, sau m'am desfătat peste cuviință, sau de am râs nebuneşte, sau de am grăit glume, sau de m'am trufit, sau la slavă deşartă de am gândit, sau m'am mândrit, sau la frumusețe deşartă de am privit şi de dânsa m'am biruit, sau de nu m'am grijit de rugăciunea mea, sau de n'am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau de am grăit vorbe deşarte, sau altceva viclean de am făcut; pentru că acestea toate şi mai multe decât acestea am lucrat, care nici le țin minte; miluieşte-mă, Doamne, şi mi le iartă toate ca un bun şi iubitor de oameni, ca în pace să adorm şi să odihnesc, cântând şi binecuvântând şi slăvind pre Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viață făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acest psalm deosebi este scris de Davíd, şi afară de
numărul celor 150 de psalmi,
când singur s'a bătut cu Goliáth.

Mic eram între fraţii mei, şi mai tânăr în casa tatălui meu; păşteam oile tatălui meu. Mâinile mele au făcut organul, şi degetele mele au alcătuit psaltirea. Şi cine va vesti Domnului meu? Însuşi Domnul, Însuşi va auzi. Însuşi a trimis pre îngerul Său, şi m'a luat de la oile tatălui meu, şi m'a uns cu untul de lemn al ungerii Sale. Fraţii mei buni şi mari, şi nu a binevoit întru dânşii Domnul. Ieşit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, şi m'a blestemat întru idolii săi. Iar eu, smulgând sabia de la dânsul, i-am tăiat capul şi am ridicat ocara dintru fiii lui Israíl.

POMELNIC

Pe care este dator atât monahul cât şi mireanul să-l citească în fiecare zi, cu umilință, cu osârdie şi cu evlavie.

PENTRU SFÂNTA BISERICĂ

Adu-Ți aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila şi de îndurările Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat şi de voie ai răbdat răstignire şi moarte şi ai înviat din morți, Te-ai înălțat la cer, şi ai şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept în Tine.

Caută spre smerenia şi rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te caută pe

Tine. Pleacă-Ți urechea şi auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, ce se aduce Ție pentru poporul Tău.

Mai întâi adu-Ți aminte de Sobornicească şi Apostoleasca Ta Biserică, pe care ai câştigat-o cu scump Sângele Tău, şi o întemeiază, şi o întăreşte, şi o lățeşte, şi o înmulțeşte, şi o împacă, şi în veci nebiruită de porțile iadului o păzeşte; întărâtările ei le potoleşte.

Stinge ridicarea păgânilor, sculările ereticilor degrab le sfărâmă şi le dezrădăcinează şi întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh *(o închinăciune).*

PENTRU CEI VII

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredincioşii cârmuitoti, supune sub picioarele lor pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul, şi pune în inima lor cele bune şi de pace pentru Sfânta Biserică şi pentru tot

norodul, ca întru liniştea lor, viaţă lină şi fără de gâlceavă să vieţuim întru dreapta credinţă şi întru toată creştinătate şi curăţia *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe prea sfinţiţii patriarhi, pe Prea Sfinţitul şi îndreptătorul Sinod şi pe arhiepiscopul şi mitropolitul nostru *(numele)* **şi pe toţi prea sfinţiţii arhiepiscopi, mitropoliţi şi episcopi ortodocşi, pe preoţi, diaconi şi pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare, şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi mă mântuieşte şi pe mine păcătosul** *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe dreptcredincioşii cârmuitori ai ţării, pe mai-marii oştilor, pe căpeteniile oraşelor şi satelor şi pe toţi binecredincioşii ostaşi şi de Hristos iubitorii *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele nostru starețul *(numele)* **şi pe toţi fraţii cei întru Hristos, şi pentru**

rugăciunile lor, mântuieşte-mă şi pe mine păcătosul (numai pentru călugări; *o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părintele meu, duhovnicul *(numele)* **şi pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele** *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe toți cei ce se ostenesc şi slujesc, şi pe cei ce cu osârdie au slujit în sfânt locaşul acesta, fraţii noştri, cu lucrul mâinilor, pe cei puşi în ascultări, iconomi, şi pe cei împreună cu dânşii ostenitori, pe lucrători mireni ai sfintei mânăstirii acesteia, şi pe toți ortodocşii creştini (o rostesc numai călugării; *o închinăciune*).

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe părinții mei *(numele)***, fraţii, surorile, pe toate rudeniile cele după duh şi după trup, şi pe prieteni; şi le dăruieşte lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătăţile cele lumeşti şi cu cele mai presus de lume** *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte sfintele mânăstiri din Sfântul Munte, din România şi de pretutindenea şi pe cei ce

vieţuiesc întru dânsele, părinţii şi fraţii noştri, şi, pentru rugăciunile lor, miluieşte-mă şi pe mine păcătosul *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte, după mulţimea îndurărilor Tale, pe toţi sfinţii ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi şi monahi, schimonahii şi monahii, şi pe toţi cei ce cu evlavie şi întru feciorie vieţuiesc cu înfrânare prin mânăstiri, prin pustii, prin peşteri, prin munţi, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc şi latură, care cu creştinească dreaptă şi bună credinţă slujesc Ţie şi se roagă, uşurează-le greutatea, mângâie-i în necaz, şi cu puterea Ta întăreşte-i spre nevoinţă, şi, pentru rugăciunile lor, dăruieşte-mi şi mie iertare păcatelor *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe bătrâni şi pe tineri, pe săraci şi pe orfani, pe văduve şi pe cei ce se află în neputinţe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în

temnițe şi în închisori şi, mai ales, pe cei izgoniți pentru Tine şi pentru dreapta credință ortodoxă, de neamurile cele fără de Dumnezeu şi de cumpliții eretici, fiind ei robii Tăi; miluieşte-i pe dânşii, cercetează-i, întăreşte-i, îi mângâie, şi degrab, cu puterea Ta, din toate cele grele îi slobozeşte şi le dă izbăvire *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte şi îmi iartă orice eu, ca un om neputincios, am greşit Ție şi m-am smintit şi nebuneşte de la calea mântuirii m-am depărtat şi către fapte necuvioase prin deşertăciunea minții mele ticăloşeşte m-am abătut; ci mă rog: prin dumnezeiască iconomia Ta, întoarce-mă iarăşi în calea mântuirii *(o închinăciune).*

Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credință, şi cu eresurile întunecându-se, întru pierzare se află, cu strălucirea cunoştinței Tale luminându-i, Sfintei, Apostoleştii şi Sobornicești Tale Biserici îi uneşte *(o închinăciune).*

Mântuieşte, Doamne, şi miluieşte pe cei ce mă urăsc şi mă dosădesc, şi mă asupresc, şi nu-i lăsa pe dânşii să piară pentru mine, păcătosul *(o închinăciune).*

PENTRU CEI RĂPOSAȚI

Pomeneşte, Doamne, pe cei ce s-au dus din viața aceasta, binecredincioşi împărați şi domni, împărătese şi doamne, pe prea sfinții patriarhi, mitropoliți, arhiepiscopi şi episcopi ortodocşi, preoți, diaconi, şi pe tot cler bisericesc, şi pe cei din cinul monahicesc, care au slujit Ție, şi pe ctitorii sfântului lăcaşului acestuia, împreună cu sfinții Tăi în veşnicele Tale lăcaşuri îi odihneşte *(o închinăciune).*

Pomeneşte, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi părinților mei *(numele)***, fraților, surorilor şi tuturor rudeniilor mele după duh şi după trup, iertându-le lor toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie, dăruieşte-le lor împărăția şi împărtăşirea veşnice**

Tale bunătăți şi a Ta cea fără de sfârşit îndulcirea şi fericita viață. *(o închinăciune).*

Pomeneşte, Doamne, pe toți cei ce întru nădejdea Învierii şi a vieții veşnice au adormit: părinți şi frați ai noştri, pe cei ce zac aici şi pretutindeni dreptslăvitori creştini, şi cu sfinții Tăi sălăşluieşte-i, unde cercetează lumina feței Tale, şi pe noi miluieşte-ne ca un bun şi de oameni iubitor *(o închinăciune).*

Dăruieşte, Doamne, iertare de păcate tuturor celor ce mai înainte s-au mutat, întru buna credință şi întru nădejdea învierii, părinții şi frații noştri, şi le fă lor veşnică pomenire *(de trei ori).*

PENTRU TINE

Doamne şi Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, nu mi-l da mie. *(o metanie).*

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării şi al dragostei, daruieşte-l mie,

slugii Tale. *(o metanie).*

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să îmi văd greşealele mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin. *(o metanie).*

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul. *(o închinăciune).*

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. *(o închinăciune).*

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, miluieşte-mă. *(o închinăciune).*

Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă. *(o închinăciune).*

PSALMII CARE SE CITESC ÎN DIFERITE ÎMPREJURARI

Când se ridică vrăjmaşii spre tine, zi psalmii **3**, **19**, **30** şi **31**.

Când bântuie ciuma şi alte boli, zi psalmul **90**.

Când ai căzut în păcat, zi psalmii **50**, **45**, **46**, **70** şi **72**.

Când mergi să te judeci cu cineva, zi psalmii **20** şi **75**.

Când te apucă frica, zi psalmii **6**, **66** şi **76**.

Când te supără necuratul, zi psalmul **37**.

Când cazi în închisoare, în robie sau când cazi prizonier, zi psalmul **69**.

Când vor fi trăznete sau fulgere şi grindina, zi psalmul **84**.

Când mergi la război, zi psalmul **84**.

Când începi să faci pâine din recoltă nouă, să guşti din vinul nou, sau să mănânci întâi din orice fel de poame, zi psalmul **33**.

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum şi te bucură, Sioane; iară tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veseleşte-te întru învierea Celui născut al tău.

CINSTITUL PARACLIS AL DOILEA
AL PREA SFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Ce se cântă la toată scârba sufletului şi la vreme de nevoie şi de grijă. Facerea fericitului împărat Chir Teodor Lascar.

Iar de nu este preot, zicem: **Pentru rugăciunile sfinților părinților noştri...**

Împărate Ceresc…, Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluieşte *(de 12 ori)*, **Slavă… Şi acum…,**

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru!

Psalmul 142: **Doamne, auzi rugăciunea mea..., Dumnezeu este Domnul...** *(de 3 ori),*

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriţii şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte, că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi îndeşert, că numai pe tine te avem ajutătoare

Slavă... (acelaşi tropar), *Şi acum...*

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu; că de nu ai fi stătut tu să te rogi pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pe noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi ţinut pe noi până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile, ceea ce eşti singură binecuvântată.

Psalmul 50:**Miluieşte-mă, Dumnezeule...**

Canon de rugăciune către Prea Sfânta Născătoare de umnezeu

Cântarea 1

Pe Faraon cel ce se purta în car l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărțind marea şi pe Israil, cel ce fugea pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântarea lui Dumnezeu.

Stih: **Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.**

Valurile ispitelor viforăsc smeritul meu suflet, şi norii primejdiilor acoperă inima mea. Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască şi mai înainte de veci, strălucește-mi lumină de bucurie.

De nenumărate nevoi şi scârbe şi de vrăjmaşii cei răi şi de primejdiile vieții mântuieşte-mă cu puterea ta, ceea ce

eşti cu totul fără prihană, ca să laud şi să măresc mila ta cea nemăsurată şi folosința ta cea către mine.

Slavă...

Acum nădăjduindu-mă, la sprijinul tău cel tare am scăpat, şi către acoperământul tău cu tot sufletul am alergat, şi genunchii îmi plec, Stăpână, şi plâng şi suspin, să nu mă treci cu vederea pe mine ticălosul, scăparea creştinilor.

Şi acum...

Nu voi tăcea a lăuda totdeauna măririle tale, că de nu ai fi stătut tu, Fecioară, pentru mine, pururea rugând pe Fiul şi Dumnezeul tău, cine m-ar fi izbăvit dintru atâtea scârbe şi cumplite primejdii?

Cântarea a 3-a

Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea

Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Lipsindu-mă de toate, cu durere strig ție: Apucă mai-nainte, fierbinte folositoare, şi al tău ajutor dă-mi-l mie, robului tău, celui smerit şi ticălos, care cu căldură caut sprijinul tău.

Minunat-ai cu adevărat acum spre mine, Stăpână, facerile de bine ale tale, Fecioară, şi milele tale. Pentru aceea te slăvesc şi laud şi cinstesc multa şi nemăsurata purtarea ta de grijă.

Slavă...

Viforul primejdiilor mă viscoleşte, Stăpână, şi valurile grijilor mă îneacă; ci apucând mai-nainte, dă-mi mână de ajutor, sprijinirea şi părtinirea mea cea fierbinte.

Şi acum...

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te mărturisesc, Stăpână, pe tine, ceea ce ai pierdut stăpânirea morții, căci ceea ce din fire eşti vie din legăturile iadului către viață m-ai scos, pe mine care am căzut pe pământ.

Următoarele stihiri se zic
după Cântarea a 3-a şi a 6-a:

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi, Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, că noi după Dumnezeu toți năzuim la tine, ca şi către un zid nemişcat şi folositoare.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, la necazul cel cumplit al trupului meu, şi vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna:

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nesurpat, izvorul milei şi lumii scăpare, cu deadinsul strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu Stăpână: Vino degrab şi ne

izbăveşte pe noi din nevoi, una ceea ce eşti grabnică folositoare.

Cântarea a 4-a

Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu eşti Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cela ce nu ai lăsat sânurile Tatălui, şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Unde dar voi găsi alt sprijin? Unde voi scăpa? Unde mă voi şi mântui? Şi care ajutor cald voi avea? Clătinat fiind de scârbele şi de valurile vieții, vai mie! Spre tine singură mă nădăjduiesc şi îndrăznesc şi mă laud şi alerg către acoperământul tău, mântuieşte-mă.

Râul cel dulce al milei tale, Preacurată, care râurează cu bogate daruri pe prea ticălosul şi smeritul meu suflet, care

arde în cuptorul ispitelor şi al scârbelor, îl măresc, propovăduiesc şi alerg la acoperământul tău, mântuieşte-mă.

Slavă...

Pe tine, Curată, pe tine, una Fecioară neîntinată, te am zid nesurpat, scăpare, acoperământ tare şi armă de mântuire; nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioşilor, bucuria scârbiților şi sprijinul.

Şi acum...

Cum voi putea spune după vrednicie nenumărate îndurările tale, o, Stăpână, care ca o apă pururea mi-au înconjurat sufletul meu cel foarte scârbit? Ci, o, a ta purtare de grijă şi facere de bine, care o am pierdut nebuneşte ticălosul.

Cântarea a 5-a

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cela ce eşti lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Din toate primejdiile şi grijile şi scârbele şi neputințele şi necazurile mântuieşte-mă, şi cu puterea ta şi cu acoperământul tău păzeşte-mă nevătămat din toate nevoile, şi de vrăjmaşii ce mă supără şi mă urăsc pe mine, Fecioară cu totul fără prihană.

Cu mulțumită strig ție: Bucură-te, Maică Fecioară. Bucură-te, Mireasă dumnezeiască. Bucură-te, dumnezeiescule acoperământ. Bucură-te, armă şi zid nesurpat. Bucură-te, folositoare şi ajutătoare şi mântuire a celor ce aleargă către tine cu credință.

Slavă...

Cei ce mă urăsc îndeşert, săgeți şi săbii şi groapă au gătit, şi caută pe prea ticălosul meu trup să-l rupă, şi doresc să-l pogoare în pământ; ci de la aceştia mai-nainte apucând, mântuieşte-mă, Preacurată.

Şi acum...

Ce dar de mulțumită îți voi aduce ție, pentru darurile tale de care m-am îndulcit şi pentru bunătatea ta cea nemăsurată? Pentru aceea slăvesc, cânt şi măresc milostivirea ta cea negrăită către mine.

Cântarea a 6-a

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune durerile mele. Că s-a umplut sufletul meu de nevoi şi viața mea s-a apropiat de iad; ci mă rog ca Iona: Dumnezeule, scoate-mă din stricăciune.

Norii scârbelor au acoperit ticălosul meu suflet şi inima şi întunecare îmi fac mie, Fecioară; ci ca ceea ce ai născut Lumina cea neapropiată, goneşte-i pe aceştia departe, cu suflarea dumnezeieştii tale rugăciuni.

Mângâiere întru scârbe te ştiu, şi bolilor doctor te cunosc, şi desăvârşit sfărâmare a morții, şi râu al vieții nedeşertat, şi tuturor celor din primejdii grabnică şi fierbinte folositoare.

Slavă...

Nu ascund adâncul milei tale şi izvorul minunilor celor nenumărate şi fântâna cea pururea curgătoare, cu adevărat, a milostivirii tale celei către mine, Stăpână, ci tuturor mărturisesc şi strig şi propovăduiesc şi vestesc.

Şi acum...

Înconjuratu-m-au valurile vieții, ca

albinele fagurul, Fecioară, şi cuprinzând inima mea, o rănesc cu săgeţile durerilor; ci să te aflu pe tine ajutătoare şi izgonitoare şi izbăvitoare, Preacurată.

Stihirile:

Mântuieşte din nevoi pe robii Tăi... şi **Caută cu milostivire...**

Condacul

Nu avem alt ajutor, nu avem altă nădejde, fără numai pe tine, Prea Curată Fecioară; tu ne ajută nouă, că spre tine nădăjduim şi cu tine ne lăudăm, ca să nu ne ruşinăm că suntem robii tăi.

Prochimen

Pomeni-voi numele Tău întru tot neamul şi neamul.

Stih: **Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta, şi uită pe poporul tău şi casa părintelui tău.**

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(Cap. X, 38-42; XI, 27-28)

În vremea aceea intrat-a Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit pe El în casa sa. Şi aceea avea o soră ce se chema Maria, care şi şezând lângă picioarele lui Iisus asculta cuvintele Lui. Iar Marta se silea spre multă slujbă, şi stând a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea singură m-a lăsat să slujesc? Ci zi ei să-mi ajute. Şi răspunzând Iisus, a zis ei: Marto, Marto, te grijeşti şi spre multe te sileşti, ci un lucru trebuieşte; iar Maria partea cea bună şi-a ales, care nu se va lua de la dânsa. Şi a fost când grăia El acestea, ridicând o femeie glas din norod a zis Lui: Fericit este pântecele care Te-a purtat şi sânii la care ai supt. Iar El a

zis: Adevărat, fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc pe dânsul.

Slavă...,

Părinte, Cuvinte şi Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: **Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulțimea îndurărilor Tale, curățește toate fărădelegile noastre.**

Nu ne încredința pe noi folosinței omeneşti, Prea Sfântă Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi; că necazurile ne cuprind şi nu putem să răbdăm săgetările dracilor. Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri, la care să scăpăm noi, pătimaşii, pururea fiind biruiți. Mân-

gâiere nu avem pe nimeni, fără numai pe tine, Stăpână a lumii, nădejdea şi folositoarea credincioşilor. Nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimenea din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ci cerând darul, primeşte dăruirea, după cererea cea de folos.

Prefacerea celor îndureraţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuieşte cetatea şi norodul, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, una folositoare a credincioşilor.

Cântarea a 7-a

Tinerii evreieşti cu îndrăzneală au călcat văpaia cuptorului, şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Lumina, pe mine, cel întunecat în noaptea păcatelor, luminează-mă tu, fiind lăcaş al Luminii curat şi fără prihană, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine.

Acoperământ fii, Fecioară, şi folosire şi sprijin şi laudă, mie celui golit acum de tot ajutorul, puterea celor fără de ajutor şi nădejdea celor fără de nădejde.

Slavă...

Cu tot sufletul şi gândul şi inima şi buzele, te slăvesc pe tine, îndulcindu-mă de darurile tale cele mari; ci, o bunătatea ta şi nenumăratele tale minuni!

Şi acum...

Caută cu ochiul tău cel milostiv şi cercetează dosădirea care o am, şi de cumplitele nevoi şi de vătămare şi de primejdii şi de ispite izbăveşte-mă, cu nemăsurată mila ta.

Cântarea a 8-a

Pentru milostivirea milei tale, Fecioară, nu mă trece cu vederea, Cinstită, pe mine cel înecat în furtuna valurilor lumeşti, ci dă-mi mie mână de ajutor, celui supărat de chinurile vieții.

Împresurări şi necazuri şi nevoi m-au aflat, Curată, şi primejdii ale vieții şi ispite de pretutindeni m-au înconjurat; ci ajută-mi şi mă sprijineşte cu acoperământul tău cel puternic.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Întru furtuni să te aflu pe tine liman; întru întristări bucurie şi veselie, şi întru boli grabnică ajutorare, şi întru primejdii izbăvitoare, şi întru ispite folositoare.

Şi acum...

Bucură-te, scaunul Domnului cel în

chipul focului. Bucură-te, năstrapă dumnezeiască şi de mană primitoare. Bucură-te, sfeşnic de aur şi făclie nestinsă. Bucură-te, slava fecioarelor şi a maicilor podoabă şi laudă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt, şi în rug a arătat lui Moise taina pururea Fecioarei, lăudați-L şi-L prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de bună voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceasta pe Preacurata de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Către care alta voi scăpa, Curată? Unde de aici voi alerga şi mă voi mân-

tui? Unde mă voi duce? Şi pe cine voi afla scăpare? Pe cine fierbinte sprijin? Pe cine în scârbe ajutătoare? Spre tine însăți nădăjduiesc, întru tine singură mă laud şi spre tine îndrăznind am scăpat.

Mireasă a lui Dumnezeu, nu este cu putință a număra măririle tale şi a spune adâncul cel neurmat al minunilor tale celor mai presus de minte, care pururea sunt desăvârşite, celor ce cu dragoste te cinstesc pe tine şi cu credință ți se închină, ca uneia adevărate Născătoare de Dumnezeu.

Slavă...

În cântări de mulțumită slăvesc şi cinstesc nemăsurată mila ta, şi puterea ta cea multă tuturor o mărturisesc, şi facerile tale de bine, care le-ai deşertat peste mine le propovăduiesc, le măresc şi cu sufletul şi cu inima şi cu gândul şi

cu limba totdeauna.

Şi acum...

Primeşte rugăciunea mea cea sărăcăcioasă, şi plânsul şi suspinul, şi lacrimile mele nu le trece cu vederea, ci mă sprijineşte ca o bună, şi cererile le plineşte, că toate le poți, ca o Maică a Stăpânului Dumnezeu celui atotputernic, numai de te vei uita spre a mea ticăloasă smerenie.

Catavasie:

O, prea luminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare şi atotputernică, şi celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriți îi mântuieşte, şi dezleagă din păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voieşti.

Cuvine-se cu adevărat... şi: **Ceea ce eşti mai cinstită...**

Pentru toți te rogi, ceea ce eşti bună, care scapă cu credință întru acoperă-

mântul tău cel puternic, că noi păcătoşii nu avem către Dumnezeu, întru nevoi şi întru scârbe, altă mijlocire, cei ce pururea suntem împilați de multe păcate, Maica Dumnezeului celui Preaînalt. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăveşti pe noi robii tăi, din toate primejdiile.

Stih: **Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.**

A tuturor scârbiților bucuria, şi a asupriților părtinitoarea, a săracilor hrănitoarea, a străinilor mângâierea, a celor învăluiți adăpostirea, a bolnavilor cercetarea, al celor neputincioşi acoperământul şi sprijinul, toiag al orbilor, tu eşti Preacurată, Maica Dumnezeului celui Preaînalt. Ție ne rugăm: Grăbeşte de mântuieşte pe robii tăi.

Stih: **Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta, uită pe norodul tău şi casa părintelui tău.**

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, uşa cerului şi rugul cel nears; bucură-te, lumina a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioşilor; bucură-te, apărătoarea şi scăparea tuturor creştinilor, Stăpână.

Slavă... Şi acum...,

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce eşti sfeşnic de aur; bucură-te, Prea Curată, care eşti slava creştinilor; bucură-te, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, Rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile şi mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăveşte trupul, slăbeşte şi sufletul meu. La tine scap, ceea ce eşti cu dar dăruită, nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii solitoare către Cel ce S-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Mute să fie buzele păgânilor, celor ce nu se închină cinstitei Icoanei tale celei zugrăvite de prea sfințitul Apostol şi Evanghelist Luca, ceea ce se cheamă povățuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă năzuință nu ştiu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluieşte-mă, nădejdea creştinilor.

Cântăm cu osârdie acum cântare cu bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Mergătorul Înainte şi cu toți sfinții, roagă, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne miluiască pe noi.

Toate ostile îngerilor, Mergătorule Înainte al Domnului, cei doisprezece apostoli şi toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim noi.

Rugăciune către Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Ceea ce singură eşti bucuria celor scârbiți şi părtinitoare celor ce se nedreptățesc, mângâiere celor ce plâng şi ajutor celor neajutorați, cercetare celor

neputincioşi şi acoperământ şi sprijin celor ce se chinuiesc, liman celor ce se înviforează şi toiag orbilor, povățuitoare celor rătăciți şi scăpare tare celor din nevoi, Născătoare a lui Dumnezeu cu totul fără prihană, ia aminte la această ticăloasă şi netrebnică rugăciune a mea, pe care o aduc ție întru înghesuirea inimii, şi mă slobozeşte de viforul cel rău al gândurilor. Izbăveşte-mă pe mine de somnul cel greu, care mi s-a pricinuit mie din lenevire, şi depărtează de la mine trândăvia cea cumplită. Izbăveş-te-mă de tirania cea amară a dracilor, şi mă răpeşte de la obiceiul cel rău al patimilor. Şi precum ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul tău, cel ce întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdile mântuirii mele. Dă-mi mie, Preacurată, cu osârdie să fac poruncile

Fiului tău şi Dumnezeului nostru, şi să păzesc totdeauna aşezământurile Lui cele mântuitoare. Şi mă întăreşte, ca, cu cuget priveghetor şi cu minte deşteaptă, să întâmpin slavosloviile Lui cele bine primite; că ţie, pricinuitoarei bunătăţilor şi ajutătoarei, nădăjduindu-mă, aduc această cerere. Deci să nu cad din nădejdea cea către tine, Preacurată, nici să mă întorc smerit şi ruşinat, ci să aflu prin tine, de Dumnezeu dăruită Stăpână, degrab sfârşitul cererilor mele, ca totdeauna, ca pe o ajutătoare tare a noastră, a păcătoşilor, şi împlinitoare a cererilor mele să te laud şi să te slăvesc pe tine, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., Tatăl nostru..., Miluieşte-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii deschide-o nouă...

Al Prea Cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Efrem Sirul, cuvânt pentru Psalm.

(Din Tomul al III-lea, fila 37).

Şi pentru dragoste adică acestea, şi decât acestea mai multe fie zise. Iar noi iarăşi către prochimen să ne întoarcem, şi pentru pocăință şi pentru judecata ceea ce va să fie să grăim, că acestea de-a pururea este de nevoie a le cugeta. Că ziua Domnului ca un fur noaptea, aşa va veni. Deci pentru aceasta noaptea şi ziua, la ceasul cel mai de pe urmă priviți, şi întru legea Domnului să cugetați ziua şi noaptea. Grăieşte lui Dumnezeu multe, şi oamenilor puține. Şi dacă mâna la lucruri o întinzi, gura să cânte şi mintea să se roage, psalmul în gură să-ți fie neîncetat. Că Dumnezeu fiind numit, izgoneşte pe draci, sfințeşte pe cântătorul de psalmi. Psalmul este alinare a sufletului, dăruitor al păcii, psalmul este adunător al prieteniei, unire a celor despărțiți, al celor învrăjbiți împăcător. Psalmul este aducător de ajutorul îngerilor, armă întru frici de noapte, odihnă a ostenelilor

de ziuă, pruncilor întemeiere, bătrânilor împodobire, prea îmbătrâniților mângâiere, femeilor podoabă prea potrivită. Psalmul pe pustietăți le sălăşluieşte, pe târguri le înțeleptește, al celor noi începători învățătură de buchii, al celor sporiți creştere, al celor desăvârşiți întărire, glas al Bisericii. Acesta pe praznice le străluceşte, acesta pe întristarea cea după Dumnezeu o zideşte. Că psalmul şi din inimă de piatră scoate lacrimi. Psalmul este lucrul îngerilor, petrecerea cea cerească, tămâia cea duhovnicească. Psalmul este luminare a sufletelor, sfințire a trupurilor. Pe acesta, fraților, să nu încetăm totdeauna cugetându-l: şi prin case, şi în călătorii, şi dormind, şi sculându-ne, grăind întru noi înşine cu psalmi şi cu laude şi cu cântări duhovniceşti. Psalmul este bucurie a iubitorilor de Dumnezeu. Acesta pe grăirea deşartă o surghiuneşte, pe râs îl domoleşte, pe judecată o pomeneşte, pe suflet către Dumnezeu îl deşteaptă, împreună cu îngerii dăntuieşte. Unde este psalmul cu umilință, acolo este şi Dumnezeu cu îngerii; iar unde sunt cântările

celui străin, acolo este urgia lui Dumnezeu, şi vaiul este răsplătirea râsului. Unde sunt sfinţitele cărţi şi citirile, acolo este veselie a dreptilor şi mântuire a auzitorilor; iar unde sunt alăute şi hore, acolo întunecare a bărbaţilor şi a femeilor şi praznicul diavolului. O, ce viclenie rea şi aflări ale diavolului! Cum prin meşteşug pe fiecare îl împiedică, şi îl amăgeşte, şi îl pleacă să facă cele rele, ca pe nişte bune! Astăzi cu părere cântă psalmi, şi mâine cu sârguinţă joacă. Astăzi sunt creştini, şi mâine păgâni. Astăzi bine lăudaţi, şi mâine elini. Astăzi robi ai lui Hristos, şi mâine potrivnici ai lui Dumnezeu. Nu vă amăgiţi; nici un rob la doi domni nu poate să slujească, după cum este scris: nu puteţi lui Dumnezeu a-I sluji şi împreună cu diavolul a dănţui. Ca nişte adevăraţi robi ai lui Hristos să-I slujim Lui, Lui să ne închinăm, lângă Dânsul să îngăduim, lângă Dânsul să rămânem până la răsuflarea cea mai de pe urmă şi să nu ne plecăm balaurului, căci ca un leu răcnind înconjoară, căutând pe cine să înghită, pe cine să amăgească, căruia staţi

împotrivă ca nişte tari ostaşi ai lui Hristos, slujindu-I Lui şi urmându-I. Nu astăzi să cânți psalmi, şi mâine să dănțuieşti. Nu astăzi să te pocăieşti de păcatele tale, şi mâine să joci spre pieirea ta. Nu astăzi să citeşti, şi mâine să lăutăreşti. Nu astăzi să te înfrânezi, şi mâine să te apropii aicea şi acolo împrejur purtându-te, şi de toți batjocorindu-te. Nu, fraților, nu aşa să pierdem vremea mântuirii noastre, jucând şi batjocorindu-ne. Fă-te ca un bun lucrător de pământ, lucrând şi păzind. Să nu socoteşti ca nişte rele, frate, pe merindele vieții celei veşnice, să nu lepezi mâncarea cea uscată, să nu te depărtezi de priveghere, să nu te leneveşti de culcarea pe jos, să nu părăseşti cântarea de psalmi, că acestea şi cele asemenea acestora, la viață şi la bucurie şi la veselie şi la odihnă veşnică te vor trimite pe tine. Iubeşte tăcerea despre vorbirea cea rea. Vorbirile mirenilor pe minte de la Dumnezeu o depărtează.

RÂNDUIALA CITIRII PSALTIREI

Cum se citeşte psaltirea la sfintele slujbe din tot anul

1. De la Duminica Tomii până la 21 septembrie *(odovania Praznicului înălțării Sf. Cruci)*,

Se citeşte aşa:

În Sâmbăta Săptămânii Luminate la vecernie, **catisma 1.**

Duminică dimineața la utrenie: **catismele 2**, **3** şi **polieleul** în locul **catismei 17**, pentru că e sărbătoare împărătească, în toate celelalte duminici se citeşte catisma 17, dar dacă în vreuna din aceste duminici cade vreo sărbătoare împărătească, sau sărbătoarea vreunui sfânt cu polieleu, atunci în locul catismei a 17-a se cântă polieleul şi Mărimurile sărbătorii aceleia.

Duminică la vecernie peste tot anul nu se citeşte catismă, decât numai când se întâmplă să fie luni sărbătoare împărătească, sau sfânt cu polieleu; atunci se pune duminică la vecernie **catisma 1**, starea întâia, cântându-se **„Fericit bărbatul...”**.

Luni la utrenie: **catismele 4** şi **5**, iar la vecernie, **a 6-a**.
Marți la utrenie: **catismele 7** şi **8**, iar la vecernie, **a 9-a**.

Miercuri la utrenie: **catismele 10** şi **11**, iar la vecernie, **a 12-a**. *Joi la utrenie:* **catismele 13** şi **14**, iar la vecernie, **a 15-a**. *Vineri la utrenie:* **catismele 19** şi **20**, iar la vecernie, **a 18-a**. *Sâmbătă la utrenie:* **catismele 16** şi **17**.

2. De la 22 septembrie până la 20 decembrie *(începutul preserbării Naşterii Domnului)*

Se citeşte aşa:

În toate duminicile la utrenie, în locul catismei a 17-a, se cântă **polieleul**, iar peste săptămână *luni, marți, miercuri şi joi la utrenie,* se citesc câte **trei catisme**, iar la vecernie în toate zilele de peste săptămână (luni - vineri inclusiv) se pune **catisma 18**. De se va întâmpla vreo zi de sărbătoare împărătească sau sfânt cu polieleu; sau şi numai cu slavoslovie, atunci la utrenie se citesc două catisme şi a treia la vecernie. Şi se urmează aşa:

Sâmbătă la vecernie, **catisma 1**. *Duminică la utrenie,* **catismele 2**, **3** şi **polieleu**. *Luni la utrenie,* **catismele 4**, **5** şi **6**. *Marți la utrenie,* **catismele 7**, **8** şi **9**. *Miercuri,* **catismele 10**, **11** şi **12**. *Joi* **catismele 13**, **14** şi **15**. *Vineri,* **catismele 19** şi **20**, **iar** *sâmbătă* **catismele 16** şi **17**.

3. De la 21 decembrie până la 14 ianuarie

inclusiv *(odovania Praznicului Botezului Domnului)*

Catismele se citesc ca în intervalul de la Duminica Tomii până la 21 septembrie *(vezi mai sus)*.

4. De la 15 ianuarie până în sâmbăta dinaintea Duminicii fiului risipitor

Catismele se citesc ca în răstimpul dintre 22 septembrie - 20 decembrie. În duminicile din acest răstimp se citesc la *utrenie*, **catismele 2** şi **3**, iar în loc de catisma 17 se cântă **polieleul**; „Robii Domnului...”.

5. În cele două săptămâni dintre Duminica fiului risipitor şi Duminica lăsatului sec de brânză

Catismele se citesc iarăşi ca în răstimpul dintre Duminica Tomii şi 21 septembrie, cu deosebirea că în cele două duminici din această perioadă (*Duminica Fiului risipitor şi Duminica Înfricoşătoarei judecăţi*), după **Catismele 2** şi **3** şi **polieleul obişnuit (Robii Domnului...)** se adaugă şi **polieleul „La râul Babilonului...”** după care urmează **„Binecuvântările învierii”** (Soborul îngeresc...) ectenie mică, ipacoi al glasului de rând, antifoanele şi celelalte.

6. În săptămânile: 1, 2, 3, 4, şi 6 ale Sfântului şi Marelui Post *se urmează aşa:*

Sâmbătă seara: **catisma 1**, iar duminică dimineața, **catismele 2**, **3** şi **17**.

Luni la utrenie: **catismele 4**, **5** şi **6**. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea**,** **catisma 7**. La Ceasul al şaselea **catisma 8**. **La** Ceasul al nouălea, **catisma 9**. La vecernie, **catisma 18**.

Marți la utrenie: **catismele 10**, **11** şi **12**. La Ceasul întâi, **catisma 13**. La Ceasul al treilea, **catisma 14**. La Ceasul al şaselea, **catisma 15**. La Ceasul al nouălea, **catisma 16**. La vecernie, **catisma 18**.

Miercuri la utrenie: **catismele 19**, **20** şi **1**. La Ceasul întâi, **catisma 2**. La Ceasul al treilea, **catisma 3**. La Ceasul al şaselea, **catisma 4**. La Ceasul al nouălea, **catisma 5**. La vecernie, **catisma 18**.

Joi la utrenie: **catismele 6**, **7** şi **8**. La Ceasul întâi, **catisma 9**. La Ceasul al treilea, **catisma 10**. La Ceasul al şaselea, **catisma 11**. La Ceasul al nouălea, **catisma 12**. La vecernie, **catisma 18**.

Vineri la utrenie: **catismele 13**, **14** şi **15**. La Ceasul întâi, **catismă nu se pune**. La Ceasul al treilea,

catisma 19. La Ceasul al şaselea, **catisma 20**. La Ceasul al nouălea catismă nu se pune. La vecernie, **catisma 18**.

Sâmbătă la utrenie: **catismele 16** şi **17**.

7. În săptămâna a 5-a a Sfântului şi Marelui Post *se urmează aşa:*

Sâmbătă seara: **catisma 1**. Duminică dimineața: **catismele 2**, **3** şi **17**.

Luni dimineața: **catismele 4**, **5** şi **6**. La Ceasul întâi, nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 7**. La Ceasul al şaselea, **catisma 8**. La Ceasul al nouălea, **catisma 9**. La vecernie, **catisma 10**.

Marți la utrenie: **catismele 11**, **12** şi **13**. La Ceasul întâi, **catisma 14**. La Ceasul al treilea, **catisma 15**. La Ceasul al şaselea, **catisma 16**. La Ceasul al nouălea, **catisma 18**. La vecernie, **catisma 19**.

Miercuri la utrenie: **catismele 20**, **1** şi **2**. La Ceasul întâi, **catisma 3**. La Ceasul al treilea, **catisma 4**. La Ceasul al şaselea, **catisma 5**. La Ceasul al nouălea, **catisma 6**. La vecernie, **catisma 7**.

Joi la utrenie: **catisma 8.** La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 9**. La Ceasul al

şaselea, **catisma 10**. La Ceasul al nouălea, **catisma 11**. La vecernie, **catisma 12**.

Vineri la utrenie: **catismele 13**, **14** şi **15**. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 19**. La Ceasul al şaselea, **catisma 20**. La Ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, **catisma 18**.

Sâmbătă la utrenie: **catismele 16** şi **17**.

Iară de se va întâmpla să cadă **Praznicul Buneivestiri** în **joia săptămânii a 5-a a Postului Mare,**

Atunci Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul se mută mai înainte şi anume marți în aceeaşi săptămână *(vezi Triod, ediția 1970, pag. 783, Capetete lui Marco),* adică slujba Canonului cel Mare se săvârşeşte ca denie luni seara spre marți, iar citirea catismelor se face aşa:

Sâmbătă seara la vecernie: **catisma 1**.

Duminică la utrenie: **catismele 2**, **3** şi **17**. La vecernie nu se citeşte catismă.

Luni la utrenie: **catismele 4**, **5** şi **6**. La Ceasul întâi, **catisma 7**. La Ceasul al treilea, **catisma 8**. La Ceasul al şaselea, **catisma 9**. La Ceasul al nouălea, **catisma 10**. La vecernie, **catisma 11**.

Marți la utrenie: **catisma 12**. (Se citeşte o singură catismă. A se vedea la Triod utrenia de joi din săptămâna a 5-a, care se mută însă marți). La Ceasul întâi nu se citeşte catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 13**. La Ceasul al şaselea, **catisma 14**. La Ceasul al nouălea, **catisma 15**. La vecernie, **catisma 16**.

Miercuri la utrenie: **catismele 19**, **20** şi **1**. La Ceasul întâi, **catisma 2**. La Ceasul al treilea, **catisma 3.** La Ceasul al şaselea, **catisma 4**. La Ceasul al nouălea, **catisma 5**. La Vecernie se cântă **„Fericit bărbatul...”**, a doua zi fiind Praznicul Buneivestiri.

Joi la utrenie: **catismele 6**, **7** şi **8**. La Ceasul întâi, **catisma 9**. La Ceasul al treilea, **catisma 10**. La Ceasul al şaselea, **catisma 11**. La Ceasul al nouălea, **catisma 12**. La vecernie nu se citeşte catismă (Vecernia fiind unită cu Liturghia Sfântului Ioan Hrisostom).

Vineri la utrenie: **catismele 13**, **14** şi **15**. La Ceasul întâi nu se citeşte catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 19**. La Ceasul al şaselea, **catisma 20**. La Ceasul al nouălea nu este catismă. La Vecernie, **catisma 18**.

Sâmbătă la utrenie: **catismele 16** şi **17**.

8. În Săptămâna Patimilor *se urmează aşa:*

În Sâmbăta lui Lazăr, seara, se pune **catisma 1**.

În Duminica Floriilor, la utrenie: **catismele 2** şi **3** şi **Polieleul**.

Luni la utrenie: **catismele 4**, **5** şi **6**. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul ai treilea, **catisma 7**. La Ceasul al şaselea, **catisma 8**. La Ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, **catisma 18**.

Marţi la utrenie: **catismele 9**, **10** şi **11**. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 12**. La Ceasul al şaselea, **catisma 13**. La Ceasul al nouălea nu se pune catismă. La vecernie, **catisma 18**.

Miercuri la utrenie: **catismele 14**, **15** şi **16**. La Ceasul întâi nu se pune catismă. La Ceasul al treilea, **catisma 19**. La ceasul al şaselea, **catisma 20**. La Ceasul al nouălea, nu se pune catismă. La vecernie, **catisma 18**, fără metanii.

De aici înainte până la *Sâmbăta Tomii* **nu se mai citeşte Psaltirea,** decât numai la utrenia Sâmbetei celei Mari (*denia din seara Vinerii Patimilor*), când se citeşte **catisma 17** în trei stări, ca stihuri printre strofele Prohodului, după cum se arată la Triod.

GLOSAR

Buchie - literă
Casie - scorțișoară sălbatică
Chiti - a cugeta, a chibzui, a pune la cale, a socoti
Cârstei - cristei (pasăre călătoare)
Colun - măgar sălbatic
Corn - (fig.) 1. putere 2. laudă, slavă
Dosădi - a certa, a asupri, a chinui
Izbândă - pedeapsă, răzbunare
Izvodire - născocire, întemeiere, creație
Îndeşert - în zadar
Întort - îndărătnic
Jiganie - animal, vietate
Județ - judecată
Mişel - vrednic de milă, sărman
Mitras - sălaşul pruncului în pântecele mamei
Năsilnic - aspru, brutal, violent, rău
Nemernic - străin, vremelnic, pribeag, sărman, orfan
Nemitarnic - care nu primeşte mită, incoruptibil
Osebit - separat, despărțit
Oşti, a (se) - a (se) război, a (se) lupta
Păliciune - rugină a plantelor, vestejire, ofilire
Pil - elefant, fildeş
Pricire - ceartă
Ramn - soi de arbore mare, puternic şi plin de spini
Scuti - a apăra, a sprijini
Scutitor - apărător, sprijinitor
Siriman - orfan
Stacti - ulei de mirt (smirnă), răşină binemirositoare
Vârtute - forță, putere

MIC INDREPTAR DE CITIRE A PSALTIRII

Întrebare: Când mă silesc să iau aminte la înțelesul cuvintelor psalmodiei, mi se întâmplă adeseori ca ele să-mi prilejuiască gânduri urâte.

Răspuns: De vezi că vrăjmaşul unelteşte să-ți stârnească război chiar din cuvintele psalmodiei, nu trebuie să cauți înțelesul întocmai al celor spuse, ci spune-le cu trezvie şi fără împrăştiere. Căci chiar dacă le spui numai, vrăjmaşii cunoscând înțelesul lor nu ți se pot împotrivi. Şi psalmodierea îți ține loc de cerere către Dumnezeu spre nimicirea vrăjmaşilor.

Întrebare: Dacă deci psalmodiez, sau mă rog, sau citesc şi-mi răsare un gând necuvenit, îl voi lua în seamă şi voi întrerupe psalmodierea, sau rugăciunea, sau citirea, ca prin alte gânduri să mă împotrivesc lui?

Răspuns: Disprețuieşte-l pe acesta şi ia aminte cu toată grija la psalmodie, la rugăciune şi la citire ca să poți lua putere de la cele spuse. Căci dacă primim să ne ocupăm cu gândurile

vrăjmaşului, niciodată nu vom putea face nimic. Şi aceasta o urmăreşte el. Şi când vezi stăruința lor de a te împiedica de la psalmodie, sau rugăciune, sau citire, nici atunci să nu te lupți cu ele. Căci nu e în puterea ta. Ci sileşte-te să chemi numele lui Dumnezeu şi El va veni în ajutorul tău şi va alunga uneltirile vrăjmaşilor. Căci a Lui este puterea şi slava în veci. Amin.

Întrebare: Când mă rog sau psalmodiez şi nu simt puterea celor spuse, pentru învârtoşarea inimii mele, cu ce mă folosesc?

Răspuns: Dacă nu o simți tu, o simt dracii şi auzindu-te, tremură. Deci nu înceta să psalmodiezi şi să te rogi. Şi, pe încetul, se va înmuia prin Dumnezeu învârtoşarea.

(Din *Scrisorile duhovniceşti* ale Sfinților Varsanufie şi Ioan, în *Filocalia,* vol. XI, trad. Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Ed. Episcopiei Romanului şi Huşilor, 1990)

CUPRINS

Cuvânt înainte 3
Rânduială – Rugăciuni începătoare.....7
Catisma întâia – Psalmii 1-8.....11
Catisma a doua – Psalmii 9-16.....25
Catisma a treia – Psalmii 17-23 40
Catisma a patra – Psalmii 24-31 60
Catisma a cincea – Psalmii 32-36.....79
Catisma a şaşea – Psalmii 37-45.....96
Catisma a şaptea – Psalmii 46-54.....117
Catisma a opta – Psalmii 55-63.....136
Catisma a noua – Psalmii 64-69.....152
Catisma a zecea – Psalmii 70-76 170
Catisma a unsprezecea – Psalmii 77-84.....191
Catisma a douăsprezecea – Psalmii 85-90.....213
Catisma a treisprezecea – Psalmii 91-100.....230
Catisma a paisprezecea – Psalmii 101-104.....246
Catisma a cincisprezecea – Psalmii 105-108.....263
Catisma a şaisprezecea – Psalmii 109-117 280
Catisma a şaptesprezecea – Psalmul 118.....294
Catisma a optsprezecea – Psalmii 119-133.....314
Catisma a nouăsprezecea – Psalmii 134-142.....328
Catisma a douăzecea – Psalmii 143-150.....346

Pomelnic.....361
Cinstitul Paraclis al doilea al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.....370
Cuvânt pentru Psalm - Sfântul Efrem Sirul.....370
Rânduiala citirii Psaltirei.....403
Glosar.....411
Mic îndreptar de citire a Psaltirii.....412

Să nu crezi tot ce auzi; să nu faci totce poți;
să nu spui tot ce ştii; să nu dai tot ce ai.